ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය
சிறுவர் பாதுகாப்பு தேசிய கொள்கை
National Policy on Child Protection

2019

ඔක්තෝබර්

அக்டோபர்

Octomber

ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය
சிறுவர் பாதுகாப்பு தேசிய கொள்கை
National Policy on Child Protection

කාන්තා හා ළමා සංවර්ධන,
පෙර පාසල් හා ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය, පාසල් යටිතල
පහසුකම් හා අධ්‍යාපන සේවා රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශය

மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்திமுன்பள்ளிமற்றும் ஆரம்பக்கல்விஅறநெறிப்
பாடசாலைகள் கல்விச் சேவைகள் மற்றும் பாடசாலைகள்
உட்கட்டமைப்புவசதிகள் இராஜங்கஅமைச்சு

State Ministry of Women and Child Development,
Pre-Schools & Primary Education,
School Infrastructure & Education Services

ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය
தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை
National Child Protection Authority

ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය

පූර්විකාව

01. 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරි පනතේ 14 (අ) වගන්තිය ප්‍රකාරව "ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක්"(National Policy on Child Protection) සම්පාදනය කිරීම සඳහා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය වෙත බලය පවරා ඇත. ඒ අනුව ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් රාජ්‍ය, රාජ්‍ය නොවන (දේශීය හා විදේශීය), සිවිල්, ප්‍රජා, ස්වෙච්ඡා පාර්ශවකරුවන් මෙන් ම ළමයින්ගේ ද අදහස් ද ඇතුළත් වන අයුරින් මහජන අදහස් විමසීමෙන් අනතුරුව මෙම ප්‍රතිපත්තිය සම්පාදනය කරන ලදී.

02. ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ශ්‍රී ලංකාවේ ජීවත්වන වයස අවුරුදු දහ අටට (18) අඩු සියලු තැනැත්තන් සම්බන්ධයෙන් (වෙනත් ආකාරයකට වැඩිහිටිභාවය නොලද) අදාළ වේ. ළමයින්ට එරෙහිව සිදුවන ප්‍රචණ්ඩත්වය, සූරාකෑම, නොසළකා හැරීම, අපචාර හා සියලු ම ආකාරයේ අපයෝජනයන්ගෙන් (කායික, මානසික හෝ ලිංගික) මෙන් ම ආපදා තත්වයන්හි දී, ළමා අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝණය වන අවස්ථාවන්හි දී හා වෙනත් ආකාරයේ හානිවලින් වළක්වා ගැනීම, ආරක්ෂා කිරීම හා ළමා වින්දිතයින් හට ප්‍රතිචාර දැක්වීම තහවුරු කිරීම සඳහා යොදවා ගත හැකි මාර්ගෝපදේශයන්, ක්‍රමෝපායන් හා මැදිහත්කරණයන් උපරිමයෙන් ආවරණය වන පරිදි සංකල්පීය රාමුවක් මෙමගින් ඉදිරිපත් කරයි.

03. මෙම ප්‍රතිපත්තිය මගින් ළමා ආරක්ෂණය සඳහා රජය මූලික වූ බහු-ආංශික පිවිසුමක් ලබා ගැනීම තහවුරු කරයි. එනම්, ඒකාබද්ධ සේවා ප්‍රවේශය සඳහා අවශ්‍ය වන්නා වූ මග පෙන්වීමේ මූලධර්ම හා බහුවිධ මානයන් මෙමගින් පැහැදිලි කරයි.

04. මෙම ප්‍රතිපත්තියේ ප්‍රධාන කාර්යය වන්නේ රජය මූලික වූ බහු-ආංශික, බහු-පාර්ශවික, බහු-නියෝජිත ළමා සුරක්ෂිතතාව හා ළමා ආරක්ෂණ ක්‍රියාකාරකම් මෙහෙයවීම සඳහා වන පොදු සහ ඒකාබද්ධ වැඩපිළිවෙලක් ඉදිරිපත් කිරීමයි. ඒ සඳහා අවශ්‍ය වන්නා වූ පොදු දැක්මක්, පැහැදිලි අර්ථ නිරූපනයන්, ප්‍රතිපත්තිමය අභිමතාර්ථ, අරමුණු හා ඉලක්ක, මග පෙන්වීමේ මූලධර්ම සහ සංකල්පීය රාමුවක් මෙන් ම, ළමා ආරක්ෂණ ක්‍රමවේදයන්, ප්‍රමිතීන්, ප්‍රතිඵල හා බලපෑම් අධීක්ෂණය, නියාමනය කිරීමට ද රාමුවක් මෙම ප්‍රතිපත්තිය සපයයි.

05. ළමයින් සම්බන්ධයෙන් හා ළමයින් සමග කටයුතු කරන රාජ්‍ය, රාජ්‍ය නොවන (දේශීය හා විදේශීය), පෞද්ගලික, ස්වේච්ඡා හා ප්‍රජා මූලික සියලු ම පාර්ශවයන්, සංවිධාන සහ පුද්ගලයින් විසින් මෙම ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමට අනිවාර්යයෙන් බැඳී සිටිනු ඇති අතර එමෙන් ම මෙම ප්‍රතිපත්තියේ සඳහන් ප්‍රමිතීන් හා මාර්ගෝපදේශයන් ළමයින් සමග කටයුතු කරන සෑම අවස්ථාවකදී ම පිළිපැදීමට ද බැඳී සිටී.

06. ශ්‍රී ලංකා රජය එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සම්මුතිය (United Nations Convention on the Rights of the Child) පිළිගෙන සිටින පාර්ශවකරුවෙකි. එබැවින්, එකී සම්මුතිය බල ගැන්වීම සඳහා අවශ්‍ය සියලු පියවරයන් ගැනීමට ශ්‍රී ලංකා රජය බැඳී සිටී. එසේ ම ළමා අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කිරීමට අනෙකුත් සියලූ පාර්ශවකරුවන් හට ඇති වගකීම හා වගවීම මෙම ප්‍රතිපත්තිය මගින් හඳුනා ගනු ලබන අතර, මෙම ප්‍රතිපත්තිය මගින් අදාළ වගකීම් සහ වගවීම් අර්ථකතනය ද කරනු ලබයි.

07. රජයට අයත් සියලු ම අමාත්‍යාංශ, දෙපාර්තමේන්තු හා ආයතන, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන, සියලූ රාජ්‍ය නොවන (දේශීය හා විදේශීය) සංවිධාන, පෞද්ගලික ආයතන හා සංවිධාන මෙන් ම තනි පුද්ගලයන් හෝ පුද්ගල කණ්ඩායම් විසින් ළමයින් සම්බන්ධයෙන් කරනු ලබන ක්‍රියාකාරකම් හා ක්‍රියාකාරි සැලසුම් තුළ මෙම ප්‍රතිපත්තිය මගින් ඉදිරිපත් කර ඇති සංකල්පීය රාමුව බල ගැන්වීමට බැඳී සිටී.

08. ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිඵල උදෙසා ක්‍රියාත්මක වන්නා වූ දේශීය හා ජාත්‍යන්තර ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ක්‍රියාකාරි සැලසුම් මෙකී ප්‍රතිපත්ති රාමුවේ සඳහන් කාරණා තීව්‍ර කිරීමට මිස උල්ලංඝනය නොවන සේ භාවිත කිරීම මගින් ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් ම බලාත්මක කරන්නා වූ ජාතික ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිපත්තිය සෑම පාර්ශවයක් විසින් පිළිගැනීම සිදු කරයි.

09. මෙම ප්‍රතිපත්තිය මගින් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ළමා සුරක්ෂිතතාව හා ළමා ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් ක්‍රියාකාරී විය යුතු ප්‍රධාන ක්ෂේත්‍රයන් හා පාර්ශවකරුවන් හඳුනා ගැනීම සිදු කරනු ඇත.

ළමා ආරක්ෂණය සඳහා වූ ජාතික ප්‍රතිපත්ති රාමුව

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින්ගේ සුරක්ෂිතතාව, ආරක්ෂාව හා උපරිම යහපත තහවුරු කිරීම වෙනුවෙන් ප්‍රතිචාර දැක්වීමට රජය හා අනෙකුත් සියලු ම පාර්ශවකරුවන් විසින් ක්‍රියාකාරකම් සැලසුම් කිරීම, ක්‍රියාත්මක කිරීම, අධීක්ෂණය, නියාමනය හා සම්බන්ධීකරණය කිරීමට උපකාර විය හැකි සංකල්පමය කාර්ය රාමුව පහත අයුරින් ඉදිරිපත් කෙරේ.

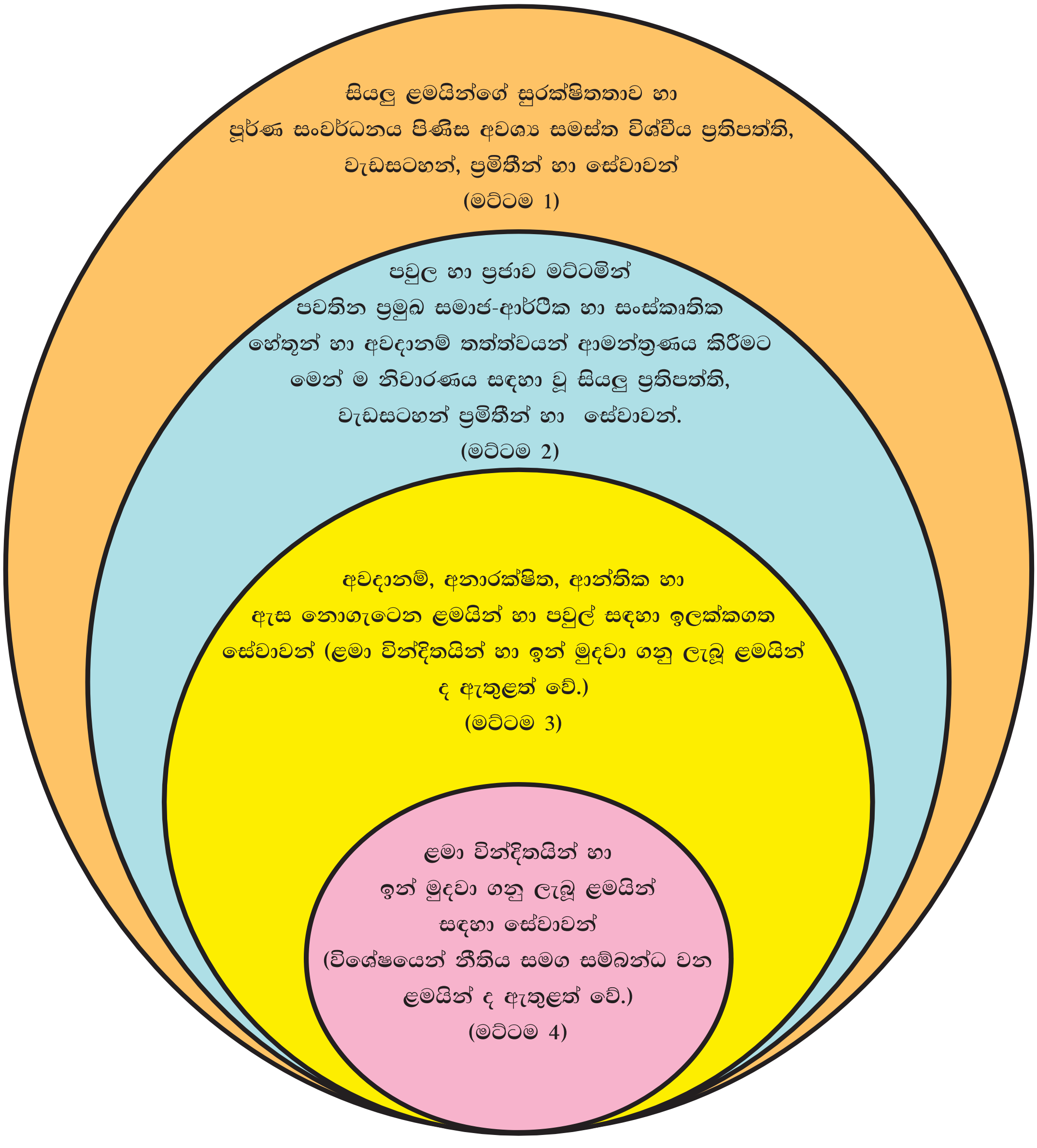

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීම සඳහා රජය හා අනෙකුත් සියලු ම පාර්ශවකරුවන් විසින් මෙම කාර්ය රාමුව අනුව මට්ටම් හතරක දී සිදු කළ යුතු මැදිහත්කරණයන් සංකල්පනය කරනු ලබයි.

මට්ටම 1 - සියලු ළමයින් ආවරණය වන පරිදි ඔවුන්ගේ සුරක්ෂිතතාව හා පූර්ණ සංවර්ධනය පිණිස අවශ්‍ය සමස්ත විශ්වීය ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන්, ප්‍රමිතීන් හා සේවාවන් පිළිබඳ පුළුල් දැනුවත්කම සහ ඒවායේ අදාළත්වය.

එනම්, අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය හා පෝෂණය, නීතිය හා නීතිමය අයිතීන්, සමාජ සේවා හා ආරක්ෂණය, ආර්ථික සංවර්ධනය, මාධ්‍ය හා තොරතුරු සන්නිවේදනය, ආපදා කළමණාකරණය, ශ්‍රම කළමනාකරණය සහ කාන්තා හා ළමා කටයුතු, රාජ්‍ය පරිපාලනය ආදී බහුවිධ අංශ හා ක්ෂේත්‍ර වශයෙන් රජය හා අනෙකුත් පාර්ශවකරුවන් විසින් සෘජුව ම හා වක්‍රව යන දෙආකාරයෙන් ම සියලු ළමයින් ආවරණය වන පරිදි සලසනු ලබන ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන්, ප්‍රමිති හා සේවාවන් වේ.

මට්ටම 2 - පවුල හා ප්‍රජාව මට්ටමින් පවතින ප්‍රමුඛ සමාජ-ආර්ථික හා සංස්කෘතික හේතූන් හා අවදානම් තත්ත්වයන් ආමන්ත්‍රණය කිරීමට මෙන් ම නිවාරණය සඳහා වූ සියලු ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන් ප්‍රමිතීන් හා සේවාවන්.

මෙහිදී, අවධාරණය කරනු ලබන්නේ සමාජ-ආර්ථික, තාක්ෂණික, නීතිමය, ආගමික හා සංස්කෘතික හේතූන් මත අනාරක්ෂිත හා අවදානම ඉහළ මට්ටමක ඇති ළමයින් සහිත පවුල්, කණ්ඩායම් හා ප්‍රජාවන් ඉලක්ක කර ගනිමින් රජය හා අනෙකුත් පාර්ශවකරුවන් විසින් ළමා ආරක්ෂාව හා අවදානම හා නිවාරණය අවම කිරීම සඳහා සෘජුව ම හා වක්‍රව යන දෙආකාරයෙන් ම පවුල් හෝ ප්‍රජාවන් වෙත සලසනු ලබන ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන්, ප්‍රමිතීන් හා සේවාවන් වේ.

මට්ටම 3 - අවදානම්, අනාරක්ෂිත, ආන්තික හා ඇස නොගැටෙන ළමයින් හා පවුල් සඳහා ඉලක්කගත සේවාවන්.(මෙහිදී ළමා වින්දිතයින් හා ඉන් මුදවා ගනු ලැබූ ළමයින් ද ඇතුළත් වේ.)

හානියට/පීඩාවට පත් වීමේ ඉහළ අවදානමක් ඇති ලෙස හඳුනාගනු ලැබූ හෝ අතීතයේ දී හානියට/පීඩාවට පත් වූ සහ ඒ හේතුවෙන් අනතුරට ලක් වීමේ හැකියාව ඇති වෙන් වෙන් වශයෙන් වූ ළමයින් හා පවුල් විශේෂයෙන් ඉලක්ක කොට ගෙන රජය හා අනෙකුත් පාර්ශවකරුවන් විසින් සෘජුව ම හා වක්‍රව යන දෙආකාරයෙන් ම සලසනු ලබන ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන්, ප්‍රමිතීන් හා සේවාවන් වේ.

මට්ටම 4 - ළමා වින්දිතයින් හා ඉන් මුදවා ගනු ලැබූ ළමයින් සඳහා සේවාවන්. (විශේෂයෙන් නීතිය සමග සම්බන්ධ වන ළමයින් ද ඇතුළත් වේ.)

ආරක්ෂාව හා රැකවරණය බිඳ වැටීම හේතු කොට නිවෙස් තුළ හෝ ප්‍රජාව තුළ හානිය/පීඩාව අත්විඳ ඇති ළමයින්ට කඩිනම් ආරක්ෂාව, රැකවරණය, ප්‍රකෘතිය හා නැවත සමාජගත කිරීම උදෙසා රජය හා අනෙකුත් පාර්ශවකරුවන් විසින් සෘජුව ම හා වක්‍රව යන දෙආකාරයෙන් ම සලසනු ලබන ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන්, ප්‍රමිති හා සේවාවන් වේ.

මග පෙන්වීමේ මූලධර්ම හා වටිනාකම්

පහත දැක්වෙන මූලධර්ම හා වටිනාකම් මෙම ප්‍රතිපත්තියට මග පෙන්වනු ඇති අතර, ළමා ආරක්ෂණය උදෙසා යම් ප්‍රතිපත්තියක්, වැඩසටහනක් හා මැදිහත්කරණයක් ඉටු කිරීමේ දී මෙම කරුණු සලකා බැලිය යුතු වේ. රජය, සිවිල් සමාජය, පෞද්ගලික අංශ, දේශීය හා විදේශීය රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන හා මාධ්‍ය ප්‍රජාව ද ඇතුළුව, ළමයින් හා කටයුතු කරන සියලු ම පාර්ශ්වකරුවන්ට මෙම මූලධර්ම හා වටිනාකම් අදාළ වේ. මෙම මූලධර්ම හා වටිනාකම් ශ්‍රී ලංකාවේ නීතියෙන්, ජාත්‍යන්තර නීතිය යටතේ ශ්‍රී ලංකාවේ වගකීම් වලින් හා ගෝලීය වශයෙන් ළමා ආරක්ෂණ ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති හොඳම ව්‍යවහාරයන්ගෙන් ශක්තිමත් වී ඇත.

1. ජීවිතය, නිදහස, යහපැවැත්ම සහ සංවර්ධනය

සෑම ළමයෙකුට ම ජීවත්වීමට, නිදහසට සහ මනුෂ්‍යයෙකු ලෙස හිමි ආරක්ෂාවට මෙන් ම යහපැවැත්ම හා සංවර්ධනය සඳහා සාධාරණ හා සමාන අවස්ථාවන් ලැබීමට අයිතියක් ඇත. කිසිදු ළමයකු කිසිදු ආකාරයේ අපයෝජනයකට හෝ නොසළකා හැරීමකට හෝ සූරාකෑමකට ලක් නොවිය යුතු ය. එසේ ම, කිසිදු ළමයෙකු වධ හිංසාවට, කෲරත්වයට, අමානුෂික ලෙස හෝ ආත්ම අභිමානයට හානිවන ලෙස සැළකීමට හා දඬුවම් කිරීමට ලක් නොවිය යුතුය. නීතිය ඉදිරියේ සෑම තැනක දී ම වයස අවුරුදු 18 ට අඩු තැනැත්තෙක් ළමයකු වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබීමට අයිතියක්, වගකීමක් හා යුතුකමක් ඇත. ළමයාගේ නිදහස හා යහපැවැත්ම සඳහා ළමා අයිතිවාසිකම් තහවුරු කිරීම තුළින් ළමයාට ඔහුගේ හෝ ඇයගේ ස්වභාවික වර්ධනයටත්, පූර්ණ විභව ශක්තිය කරා පත් වීමටත් සුදුසු සුරක්ෂිත පරිසරයක් නිර්මාණය වනු ඇත.

2. සමානාත්මතාව, විවිධත්වය හා වෙනස් කොට නොසැළකීම

රජය විසින් පද්ධතීන් තුළ පවතින අසමානතා හා සමස්ත ව්‍යුහයේ පවතින ගැටළු නිරාකරණය කිරීම මගින් ළමයින්ට පවතින අවදානම ආමන්ත්‍රණය කළ යුතුය. විශේෂයෙන් ම යල්පැන ගිය හා හානිකර ප්‍රවේශයන් හා මැදිහත්වීම් මෙන් ම ප්‍රතිපත්ති අවශ්‍යතා සඳහා පවතින නීතිය ප්‍රතිචාර නොදක්වන්නේ නම් වර්තමානයට සුදුසු ලෙස ප්‍රතිසංස්කරණය කළ යුතුය. වෙනස් කොට නොසැළකීම හා විශේෂ අසමානාත්මතාවන්ට ලක් වූ කණ්ඩායම්වල ළමයින් සඳහා සමානාත්මතාවය තහවුරු කිරීම ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිපත්තියේ පදනම විය යුතුය. එමගින් සියලු ළමයින්, විශේෂයෙන් ම සමාජයෙන් ආන්තික ලෙස සලකන ලද හෝ ප්‍රචණ්ඩත්වයේ වින්දිතයින් බවට පත් වූ ළමයින් ප්‍රමුඛත්වයෙහිලා අවශ්‍ය සේවාවන් හා සහයන් ලබා දිය යුතුය. එහි දී කිසිදු ආකාරයක සමාජ-ආර්ථික තත්ත්ව, ආගම, කුලය, ජාතිය, වර්ණය, භාෂාව, ස්ත්‍රී පුරුෂ බව, ලිංගිකත්වය, ආබාධිත බව හා නෛතිකව ආදී වශයෙන් වන මොන ම ආකාරයේ හෝ වෙනස් කොට සැළකීමකින් තොර ව සේවාවන් ලබා ගැනීමට ඔවුනට අයිතියක් ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ වෙසෙන ළමයින් සියලු දෙනාට ම සමාන හා සාධාරණ ප්‍රතිඵල භුක්ති විඳීමේ අයිතිය ඇති බව රජය මගින් තරයේ හඳුනාගෙන ඇත.

3. ළමයාගේ උපරිම යහපත

ළමයින්ගේ ජීවිතවලට බලපෑමක් ඇති කරන සියලු ම තීරණවල දී අදාළ ළමයාගේ උපරිම යහපත තහවුරු වන ආකාරයට කටයුතු කිරීම සඳහා මූලික අවධානය යොමු කළ යුතු ය. ළමයාගේ උපරිම යහපත පිළිබඳ නිර්ණය කිරීමේදී හා අනෙකුත් සියලූ ආකාරයේ තීරණ හා මැදිහත්කරණවල දී අදාළ ළමයාගේ ජීවිතයට බලපෑමක් ඇති කරන දිගුකාලීන හෝ/හා කෙටිකාලීන හෝ/හා අවදානම් සාධක හා ඔහුගේ හෝ ඇයගේ යහපැවැත්ම මෙන් ම සංවර්ධන අවශ්‍යතාවන් තක්සේරු කිරීම අනිවාර්යයෙන් ම සිදු කළ යුතුය. එමෙන්ම ළමයා කෙරෙහි ඇති විය හැකි තර්ජනයන් ඔහුට හෝ ඇයට සුවිශේෂී වූ සන්දර්භය හා පවතින තත්ත්වයන් තුළ තක්සේරු කළ යුතුය. එමෙන් ම පවතින සම්පත් හා විවිධ මැදිහත්කරණයන් සිදු කිරීමට පවතින අදාළ සේවාවන් පිළිබඳව ද තක්සේරු කිරීම ඇතුළත් කළ යුතුය. ළමයාගේ උපරිම යහපත පිළිබඳ තීරණ ගැනීමේ දී මෙම කරුණු සැළකිල්ලට ගැනීම ප්‍රබල විය හැකි අතර, ළමයාගේ තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් නිරන්තරයෙන් සිදු කෙරෙන නිරීක්ෂණ හා සමාලෝචන ද එලෙසින් ම වැදගත් වේ. එමෙන් ම ළමයාට ඇති කෙටි හා දිගු කාලීන ප්‍රතිලාභ, අවදානම සමග සමබර කිරීමට රජය සලකා බැලිය යුතු ය. ළමයාට තවදුරටත් හානියක් සිදු විය හැකි මැදිහත්කරණයන්ගෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම වැළකී සිටිය යුතු අතර, එය සියලූ මැදිහත්කරණයන්හී දී මූලධර්මයක් ලෙස සැළකිය යුතුය. (Do no harm principle). තව දුරටත්, ළමයාගේ උපරිම යහපත පිළිබඳ නිර්ණය කිරීමේ දී ළමයාගේ අදහස් හා මතය සැළකිල්ලට ගැනීම ඉතා වැදගත් වන අතර එහි දී ළමයාගේ වයස හා වර්ධන ධාරිතාවයන් ද සැළකිල්ලට ගත යුතුය.

4. තීන්දු ගැනීමේ ක්‍රියාවලියේ දී ළමා සහභාගිත්වය

ළමා ආරක්ෂණය සඳහා ළමා සහභාගිත්වය තීරණාත්මක සාධකයක් වේ. තම ජීවිතවලට බලපෑමක් ඇති කරන තීරණවල දී ඔහුගේ හෝ ඇයගේ මතය ප්‍රකාශ කිරීමට හා සහභාගි වීමට සෑම ළමයකුට ම අයිතියක් ඇත. ළමයාගේ වර්ධනය වීමේ වයස හා අත්දැකීම් සහ ළමයාගේ වෙනස් වීමේ ධාරිතාවය ළමයින්ගේ සහභාගිත්වයේ දී සැළකිල්ලට ගත යුතු ය. ළමයින්ගේ පූර්ණ හා ඵලදායි සහභාගිත්වය පහසුකරණය සඳහා ඔවුන්ගේ දැනුම හා කුසලතා ගොඩ නැංවීම සඳහා උචිත ක්‍රියාවලියක් අවශ්‍ය වේ. එමගින් ඔවුනට තීරණ සඳහා දායක වීමේ දී උපරිම ශක්‍යතාවයෙන් කටයුතු කිරීමේ හැකියාව ඇති කළ යුතුය. මෙම සහභාගීත්ව ප්‍රවේශය පවුල, පාසල හා ප්‍රජාව තුළ තහවුරු කිරීම මගින් ළමයාගේ ආරක්ෂාවට ඇති බලපෑම්, අභියෝග හා ගැටළු මුලින් හඳුනාගෙන නිවාරණයට පියවර ගත යුතුය. ළමයාගේ ආරක්ෂාවට තර්ජනයක් වන අවස්ථාවක එම තත්ත්වය තවදුරටත් සිදු වීම නැවැත්වීම සඳහා වහා ම කටයුතු කළ යුතුය. ළමා සහභාගිත්වය විවිධ මට්ටම් වලින් පවතින අතර යම් අවස්ථාවන් වල දී එමගින් ළමයින්ට හානි සිදුවන අවස්ථා ද ඇති විය හැක. එම නිසා, නාමිකව ළමයින් සහභාගී කරවා ගැනීම හෝ ළමා සහභාගිත්වයේ නාමයෙන් වැඩිහිටි අවශ්‍යතා සඳහා ළමයින් යොදවා ගැනීමෙන් සම්පූර්ණයෙන් වැළකිය යුතුය. විශේෂයෙන් ම යම් පීඩාවකට පත් වූ ළමයින්ගේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට සුදුසු සුරක්ෂිත අවකාශයක් තහවුරු කිරීම ළමයින් සමග කටයුතු කරන සියලු පාර්ශවයන්ගේ වගකීම වේ. එහි දී ළමයාට සවන් දීම, ළමයාගේ අදහසට ගරු කිරීම, අවශ්‍ය සියලු අවස්ථාවන්හී දී ම රහස්‍යභාවය සුරක්ෂිත කිරීම, මෙන් ම ළමයා ප්‍රකාශ කරන වැදගත් මතයන් සහ අදහස් තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට එක්කර ගත යුතුය. හැකි සෑම අවස්ථාවකදී ම පීඩාවට පත් වූ ළමයාගේ දෙමව්පියන් හෝ වෙනත් භාරකරුවන් සඳහා ද තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට සහභාගි වීමේ අවස්ථාව ලබා දිය යුතු ය.

යම් අවස්ථාවක දෙමාපියන් හෝ භාරකාරත්වය දරන්නා අපරාධකරු හෝ අනුබල දුන් බවට සැක සහිත නම් / චෝදනා ලබා සිටින්නේ නම්, එවැනි අවස්ථාවක ඔවුන්ගේ සහභාගිත්වය ලබා නොගත යුතුය. පීඩාවට පත් වූ ළමයින් තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට සහභාගී කර ගැනීමේ දී ඔවුන්ගේ ස්වාධීනත්වයට ඇති අයිතිය හඳුනා ගනිමින් එසේ ම, සහභාගිත්වය තුළින් ඇති විය හැකි අවදානම හා හානිකර තත්ත්වයන් සැළකිල්ලට ගත යුතු මෙන් ම, ළමයාව ඒ පිළිබඳව දැනුවත් කරමින් කටයුතු කිරීම ද සිදු කළ යුතුය.

5. ළමයින්ගේ රැකවරණය හා ආරක්ෂාව සඳහා මූලික ඒකකය ලෙස පවුල

සියලු ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව, ඔවුන් ඇති-දැඩි කිරීම හා රැකවරණය සඳහා පවුලට ඇති පරම අයිතිය හා වගකීම රජය මෙන් ම ජාත්‍යන්තර නීතිය ද පැහැදිලිව අවධාරණය කරයි. එම නිසා රජය හා ළමයින් සමග කටයුතු කරනා සියලු පාර්ශවයන් විසින් විවිධ වූ පවුල් තත්ත්වයන් හා පරිණාමය වන සමාජ සන්දර්භයන් මෙන් ම තනි තනි පවුල් (න්‍යෂ්ටික) වශයෙන් ළමයින්ව ඇති-දැඩි කිරීම හා ආරක්ෂාව සැපයීමට ඔවුන් තුළ පවතින සුවිශේෂී ශක්තීන් හා දුර්වලතාවයන් හඳුනා ගත යුතුය. ළමයාට පවුල තුළ ම අවදානම් වන සෑම අවස්ථාවක දී ම ළමයා පවුලෙන් ඉවත් කිරීම වෙනුවට අවදානම අවම කිරීම සඳහා අවශ්‍ය උචිත ම පියවර ගැනීම සඳහා කටයුතු කළ යුතුය. මෙහි දී විකල්ප රැකවරණය පිළිබඳ සුවිශේෂී අවධානය යොමු කළ යුතුය. ළමයින් ආයතනගත කිරීම අවසාන විකල්ප පියවර විය යුතු අතර ආයතනගත කිරීමේ අත්‍යවශ්‍යතාව හා ළමයාගේ උපරිම යහපත සැළකිල්ලට ගෙන අවම කාල පරිච්ඡේදයක් සඳහා පමණක් සිදු කළ යුතුය.

6. ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා නිවාරණය, ප්‍රවර්ධනය හා ප්‍රතිචාර ප්‍රවේශයන්

ප්‍රචණ්ඩත්වයට, සූරාකෑමට සියලු ම ආකාරයේ කායික, මානසික හා ලිංගික අපයෝජනයන්ට ගොදුරු වූ නොසළකාහැරීම් වලට ලක් වූ ළමයින් සඳහා සේවා හා ප්‍රතිචාර ලබා දීමට ඇති වගකීම ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් පිළිගනු ලබයි. ඒ හා සමාන වූ වගකීමක් එකී සියලූ අවදානම් තත්ත්වයන්ගෙන් ළමයින් ආරක්ෂා කිරීමට හා එම අවදානම් තුරන් කර දැමීම සම්බන්ධයෙන් ද තමන්ට ඇති බව ද රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත. සියලු ම ළමයින් සමාජ-සංස්කෘතික, ආර්ථික, ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය, ආගමික, ජාතික, නෛතික හෝ පවුල් පසුබිම ආදී තත්ත්වයන්ගේ පදනමකින් තොරව ප්‍රචණ්ඩත්වයට, සූරාකෑමට නොසළකාහැරීමට හා සියළු ආකාරයේ කායික, මානසික හා ලිංගික අපයෝජනයන් හෝ නොසළකාහැරීම් වලට ලක්විය හැකිය. ළමයා එවැනි අවදානම් තත්ත්වයකට පත්වීම තම පවුල තුළ හෝ ඉන් පරිබාහිර ව ඕනෑ ම අවස්ථාවක සිදු විය හැකිය. එම නිසා විශ්වීය නිවාරණ විධිවිධාන ශ්‍රී ලාංකීය සන්දර්භයට ගැලපෙන පරිදි ශ්‍රී ලංකාවේ වෙසෙන ළමයින් වෙනුවෙන් ගොඩනැගිය යුතු අතර එමගින් එවැනි හානිදායී අත්දැකීම් වලින් ළමයින් ආරක්ෂා කිරීමට කටයුතු කළ යුතු ය. ජීවිතයේ අභියෝගවලට මුහුණදීම සඳහා කුසලතා හා දැනුමෙන් ළමයින් සවිබලගැන්වීම, ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන් හා භාරකරුවන් දෙමව්පියභාවය පිළිබඳ කුසලතාවලින් සන්නද්ධ කිරීම, ප්‍රජාව හා පවුල මූලික කැපකරු පද්ධති සහ සේවාවන් ලබා ගැනීමට ඇති පහසුකම් දියුණු කිරීම තුළින්, අවදානමට ලක්වීමේ හැකියාව අවම කිරීමට මෙන් ම යම් අවස්ථාවක ඔවුනට පීඩාකාරී අත්දැකීමකට මුහුණ දීමට සිදු වුව ද ඒ සඳහා ශක්තිමත් ව මුහුණ දීමේ ජීවන නිපුණතාවයන් හා කුසලතාවයන් ප්‍රවර්ධනය කිරීම කළ යුතුය. ඊට අමතර ව, විශේෂිත සමාජමය සහ ආර්ථිකමය හේතු නිසා ඇතැම් ළමයින් වැඩි අවදානමකට ලක්වීමෙන් සුවිශේෂී පීඩාවන්ට ගොදුරු විය හැකිය. එවැනි, විශේෂ ළමයින් කණ්ඩායම් ඉලක්ක කොට ගෙන ඔවුන් වෙනුවෙන් නිවාරණ වැඩසටහන් සකස් කිරීමෙහිලා වගකීමක් ඇති බව රජය හඳුනාගෙන ඇත. අවදානම් තත්ත්වයේ පසුවන ළමයින් හෝ පවුල් හඳුනාගෙන එම තත්ත්වයන් නිවාරණය

කිරීමට හෝ ඇති විය හැකි හානි වැළැක්වීමට හෝ හානියඅවම කිරීමට එම තත්ත්වයට ම සුවිශේෂිත ව සකස් කරන ලද මැදිහත්වීම හා සේවාවන් එම ළමයින් හා පවුල් වෙත ලබා දීම සිදු කළ යුතුය. එසේම, සමාජය තුළ පවත්නා ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ පසුගාමී ආකල්ප හා භාවිතයන් සම්බන්ධයෙන් සමාජ සංවාදයක් ගොඩ නැගීම කළ යුතුය. යම් අවස්ථාවක ළමයෙකු අපයෝජනයට, සූරා කෑමට, නොසළකා හැරීමට හෝ වෙනත් ආකාරයක ප්‍රචණ්ඩත්වයකට මුහුණ දී ඇති විට, ළමයාගේ ආරක්ෂාව හා රැකවරණය තහවුරු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය මැදිහත්කරණය හා ළමයා ලද අත්දැකීමෙහි බලපෑමෙන් මිදීමට ඔවුනට අවශ්‍ය දීර්ඝ කාලීන සේවාවන් ලබා දීමට රජයට වගකීමක් ඇති බව ද පිළිගෙන ඇත.

7. **සම්බන්ධීකරණය හා සහයෝගය සඳහා අවශ්‍ය වන බහු-ආංශික හා බහු-පාර්ශවීය වගකීම**

ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව කිසියම් තනි රජයේ ආයතනයක කාර්ය භාරයක් නොව බහු-ආංශික පද්ධතියක් තුළ වෙනස් වූ අනුපූරක භූමිකාවන් හා වගකීම් ඇති විවිධ නියෝජිතායතන රැසකගේ වගකීමක් බවට රජය හඳුනාගෙන ඇත. ළමා ආරක්ෂණ ක්‍රියාවලියේ ඇති නිර්ණයන් ආරක්ෂා කර ගනිමින්, විවිධ වූ රජයේ ආයතන අතර සම්බන්ධීකරණය හා සහයෝගය ඇති කරන සඵලතා ක්‍රියාවලි හා පද්ධති පිහිටුවීම, ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා අතිශයින් වැදගත් වේ. සියලුම ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයන් හා හානිවලින් වැළැක්වීම, සුරක්ෂිතතාව සහ ප්‍රචණ්ඩත්වයට එරෙහි වීමේ හැකියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම මෙන් ම අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී රැකවරණය හා සහය සේවාවන් සැපයීම උදෙසා වූ සිය භූමිකාව ඉටු කිරීම පිණිස අදාළ සියලු ම රජයේ ආයතන බලමුළුගත කරමින් ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා විධිමත් ප්‍රවේශයකට රජය කැප වී සිටී. ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින් වෙනුවෙන් ඉදිරි දැක්මක් සහිත සාර්ථක ප්‍රතිඵල ළඟා කර ගැනීම වෙනුවෙන් ළමයින්, පවුල්, ප්‍රජාවන්, දේශීය හා විදේශීය රාජ්‍ය නොවන ආයතන, පෞද්ගලික අංශය සහ මාධ්‍ය සංවිධාන සමග හවුල්කාරීත්වයෙන් කටයුතු කිරීමේ අවශ්‍යතාව ද රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත.

8. **ළමා ආරක්ෂාව හා ජීවන චක්‍ර ප්‍රවේශය**

ජීවන චක්‍ර ප්‍රවේශය තුළ හඳුනාගන්නා ආකාරයට ළමා ආරක්ෂණය සමග සම්බන්ධ ගැටළු ළමා විය තුළ ඔවුන් ලබන අත්දැකීම් හා එය හේතුකොට ඇති වන්නා වූ ප්‍රතිපලයක් ලෙස, ළමයින් ලෙස හෝ වැඩිහිටියන් ලෙස පසුකාලීනව සෘණාත්මක බලපෑම සිදු විය හැකිය. එම බලපෑම හේතුකොට වැඩිහිටියන් ලෙස ලබන ජීවන අත්දැකීම් හා ප්‍රතිවිපාකයන් හේතුකොට ගෙන ඔවුන්ගේ දෙමව්පියභාවය හා ළමයින් හදා වඩා ගැනීමේ කුසලතාවයන්හි ගුණාත්මකභාවයට බලපෑමක් ඇති කළ හැක. එමගින් ළමයින් හා වැඩිහිටියන් ලෙස පමණක් නොව පරම්පරාවකින් පරම්පරාවකට ඒවායින් ඇති විය හැකි බලපෑම් ද අදාළ වන බව ජීවන චක්‍ර ප්‍රවේශය මගින් හඳුනාගෙන ඇත.

9. **ළමයාගේ පෞද්ගලිකත්වය හා මාධ්‍යය**

සේවා සැපයීමේ දී හෝ මහජනයා වෙත තොරතුරු ලබා දීමේ දී විශේෂිත ළමයෙකුගේ හෝ ළමා කණ්ඩායමකගේ පෞද්ගලිකත්වය හා රහස්‍යභාවය සියලු ම අවස්ථාවල දී තහවුරු කළ යුතු ය. තනි වශයෙන් සිදුවන ළමා අපයෝජන සිද්ධීන් ජනමාධ්‍ය ඔස්සේ වාර්තා කිරීම හා ප්‍රචාරණය රජය විසින් ක්‍රියාකාරීව අධෛර්යය කරයි. මූලික නිරීක්ෂණයන්ගෙන් එළිදරව් වන සාක්ෂි මත පදනම්ව එය

වාර්තා කිරීමෙන් ළමයාට වඩා ප්‍රතිඵලදායි අවස්ථාවක් ඇති වන්නේ නම් ළමා අපයෝජනය පිළිබඳව වාර්තා කිරීමට මාධ්‍යට හැකි ය. (උදාහරණයක් ලෙස අතුරුදහන් වූ ළමයෙකු සොයා ගැනීම) අපයෝජනයට ලක් වූ, අපයෝජනය හේතුවෙන් ජීවිතය අහිමි වූ හෝ එවැනි අවදානමකට ලක් වීමේ ප්‍රවණතාවයක් ඇති ළමයින් පිළිබඳ ඔවුන්ගේ අනන්‍යතාව අනාවරණය වන පරිදි හෝ තවදුරටත් අවදානම තීව්‍ර වන පරිදි වාර්තා කිරීම කිසිදු තත්ත්වයක් යටතේ සිදු නොකළ යුතුය. එසේ ම සියලු ම විද්‍යුත් හා මුද්‍රිත ජනමාධ්‍යයන් හා සමාජ ජාලා ඇතුලු නව මාධ්‍යයන් විසින් ළමයා සම්බන්ධයෙන් සහ ළමයා සම්බන්ධ වන්නා වූ වෙළඳ දැන්වීම්, වැඩසටහන් හා සියලුම ආකාරයේ අනෙකුත් මාධ්‍ය නිර්මාණයන් තුළ කිසිදු අයුරකින් ළමයා සියලු ආකාරයේ අපයෝජනයන්ට ප්‍රචණ්ඩත්වයකට, සූරාකෑමකට, හානියකට, අගතියකට හෝ නොසළකා හැරීමකට, ළමා පෞරුෂය හානියට ලක් කිරීමක් සිදු නොකළ යුතුය. ළමයාගේ උපරිම යහපත, සංවර්ධනය සහ ආරක්ෂාව තහවුරු කරන හා ශ්‍රී ලාංකීය සංස්කෘතිය හා අනන්‍යතාවයන්ට අනුකූල වන ආකාරයට තාක්ෂණය හා මාධ්‍ය භාවිතය ප්‍රමිතිකරණය කිරීම සම්බන්ධ ව අදාළ සියලු පාර්ශවයන් විසින් වගබලා ගැනීම හා මැදිහත්කරණය කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුය. ළමයා සහ මාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් නව සදාචාරයක් ගොඩ නැගිය යුතුය.

10. සාක්ෂි මත පදනම් වූ ව්‍යවහාරයන් හා ප්‍රතිපත්තීන්

ළමයින් හානිවලින් වළක්වා ගැනීම, ආරක්ෂා කිරීම සහ සහය සේවා සැපයීම සඳහා වන ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන්, ප්‍රමිතීන් හා සේවාවන් ශ්‍රී ලංකාවේ හා ගෝලීය වශයෙන් සිදු කරන ලද පර්යේෂණවල සාක්ෂීන් හා/හෝ ලේඛන මත පදනම්ව සැලසුම් කිරීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම සිදු කළ යුතුය. ඊට අමතරව, ක්‍රමවත් අධීක්ෂණයන් හා විධිමත් ඇගයීම් මගින් මෙම ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන්, ප්‍රමිතීන් හා සේවාවන් වල අපේක්ෂිත අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීමේ ප්‍රතිඵලදායී බව මැන බැලීම හා තහවුරු කර ගැනීම සිදු කළ යුතුය. විශේෂයෙන් ම ළමයාගේ ජීවිතයට ඒවායෙහි ඇති බලපෑම සැළකිල්ලට ගත යුතුය. ළමයින්ට සිය ළමා කාලය ගත කිරීමට එරෙහි වන සියලු ආකාරයේ සාධක සහ බාධාවන්ගෙන් ළමයා ආරක්ෂා කරගත යුතුය.

11. ළමා ආරක්ෂණ සේවාවල වෘත්තීයමය භාවය හා වගවීම

ළමා ආරක්ෂණ සේවාවන්ට අදාළ සියලු ප්‍රතිපත්ති වැඩසටහන් හා මෙහෙයුම් ක්‍රියාවලින් සිදු කිරීමේ දී රජයේ මාර්ගෝපදේශ හා ළමා ආරක්ෂාවට අදාළ චර්යා ධර්ම පද්ධති අනුගමනය කිරීම ඇතුළත් ව ළමා ආරක්ෂාවට අදාළ කාර්යභාරයන් ඉටු කිරීම සැළකිල්ලට ගනිමින් සියලු ම පාර්ශවකරුවන් විසින් තමන් වෙත පැවරෙන කාර්යයන් ඉටු කිරීමේ දී වගවීම හා වෘත්තීමයභාවය සුරකෙන අයුරින් කටයුතු කළ යුතුය. මෙම ප්‍රවේශය තුළ ළමයින්ට අදාළ රජයේ ආයතන අතර වගවීම තහවුරු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වන ක්‍රියාවලීන් සහ පද්ධතීන් ගොඩනැගීම ද අන්තර්ගත විය යුතුය. එසේ ම, ළමා ආරක්ෂණයට අදාළ රජයේ ආයතන තම අභ්‍යන්තර ඇගයීම් හා නියාමන යාන්ත්‍රණ ගොඩ නැගීම මගින් ඔවුන්ගේ කාර්යභාරය තුළ ආවරණය කළ යුතු ළමයින්, පවුල, ප්‍රජාව හා ආයතන සඳහා වූ වගවීම ද තහවුරු කළ යුතු වේ. විශේෂිත වූ ළමා ආරක්ෂණ සේවාවන් සඳහා යෝග්‍ය කුසලතා හා දැනුම හා සහාය

ක්‍රමවේද පිළිබඳ අවබෝධය සහිත පුද්ගලයන් අවශ්‍ය වේ. යෝග්‍ය බඳවා ගැනීම්, පූර්ව සේවා පුහුණුව, සේවාස්ථ පුහුණුව හා අඛණ්ඩ වෘත්තිමය සංවර්ධනය ගුණාත්මක ළමා ආරක්ෂණ සේවාවන් සැපයීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය බව රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත. වර්තමානයේ සේවයෙහි යෙදී සිටින හා අනාගතයේ දී සේවය සඳහා බඳවා ගැනීමට නියමිත ළමා ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් රාජකාරි කටයුතු කරන සියලු ආයතන කාර්ය මණ්ඩල ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ වෘත්තීයකරණය කිරීමේ අත්‍යවශ්‍යතාව රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත. ඊට අමතර ව, වෙනත් ආකාරයේ සහය හෝ ළමා ආරක්ෂාව සඳහා විශේෂිතකරණය නොවූ කාර්යභාරයන් සිදු කරන පුද්ගලයින් සඳහා ද අවශ්‍ය පුහුණුව හා සහයෝගයන් ලබා දිය යුතුය. ළමා ආරක්ෂණ සේවා සපයන්නන්ට ළමයින්, පවුල් සහ ප්‍රජාවන් සමග සිය කාර්යය සිදු කර ගෙන යාමට අවශ්‍ය ආයතනික සහයෝග හා උපකාරක සේවා (උදා -: ප්‍රවාහන, අධීක්ෂණ, කාර්ය මණ්ඩල යහපැවැත්ම, රක්ෂණය, සම්පත් ආදී) තහවුරු කිරීමට රජය බැඳී සිටින අතර මෙහි දී කාර්ය මණ්ඩලයේ රාජකාරි සම්බන්ධ අවශ්‍යතා හා ඔවුන්ට රාජකාරී නිසා ඇතිවිය හැකි පීඩන තත්ත්වයන්ගෙන් ද ඔවුන් ආරක්ෂා කිරීමට හා ඒවාට ප්‍රතිචාර දැක්වීමට ද රජය බැඳී සිටී. ළමයින් සමග කටයුතු කරන සියලු පුද්ගලයන් අනිවාර්යයෙන් ම පසුබිම් පරීක්ෂාවකට, මෘදු කුසලතා හා මානසික යෝග්‍යතා තක්සේරු කිරීමකට බඳවා ගැනීමේදී ලක් විය යුතුය. එසේ ම අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී කාලානුරූපීව මෙම ඇගයීම සිදු කිරීම කළ යුතුය. ළමයින් කෙරෙහි වගකීම හෝ බලය පාවිච්චි කිරීම සඳහා වන ධුරයන්ට නුසුදුස්සන් පත් කරනු ලැබීමට හෝ ළමයින් සමග කටයුතු කිරීමේ දී අපයෝජන සිදු වීමට ඇති අවදානමට එරෙහිව ආරක්ෂාව සැලසීම සඳහා එමගින් සියලු ම රජයේ ආයතන හරහා ප්‍රමිතිකරණයක් ඇති වනු ඇත. ළමයින් සමග කටයුතු කරන සියලු තැනැත්තන් ළමයින් සමග කටයුතු කිරීම පිළිබඳව පූර්ව පුහුණුවකට සහභාගී වීම අනිවාර්ය වේ.

12. සේවා සඳහා ඇති ප්‍රවේශය

ළමා ආරක්ෂණ අවශ්‍යතාවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීම හා ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා වූ සේවාවන් හා වැඩසටහන් වලට ප්‍රවේශ වීමට ළමයින්ට, ඔවුන්ගේ පවුල්වලට හා භාරකරුවන්ට අයිතියක් ඇත. මෙම සේවා හා වැඩසටහන් ගුණාත්මක ප්‍රමිතියකින් යුතුව ප්‍රවේශ වීමට හැකි පරිදි (වියදම, භෞතික පිහිටීම, තොරතුරු හා වෙනස් කොට නොසැලකීම් යනාදී) පැවතිය යුතු අතර ළමයින්ට හා පවුල්වලට පිළිගත හැකි පරිදි (උදා:- ළමයාට හා පවුලට හිතකර ක්‍රමවේද) සංවර්ධනය වී තිබිය යුතු ය. අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී සේවාවන් ලබා ගැනීමට හැකි වන පරිදි ළමයින්ගේ හා පවුල්වල ධාරිතා සංවර්ධනය ද ප්‍රවේශ මූලධර්මයට ඇතුළත් වේ. සේවා සඳහා ප්‍රවේශ වූ ළමයා ද්විතික වින්දිතභාවයට පත්වීම වැළැක්වීමට සේවා සපයන සියලු පාර්ශවකරුවන් වගබලා ගත යුතුය.

ප්‍රතිපත්ති අභිමතාර්ථ

ශ්‍රී ලංකාව තුළ ළමා ආරක්ෂාව උදෙසා ක්‍රියාත්මක වන්නා වූ සියලු ම නීතිමය ප්‍රතිපාදනයන්, නීතිය මගින් ඍජුව ආමන්ත්‍රණය නොකරන කාරණා හා සේවාවන් පදනම් කර ගනිමින්,

1. සියලුම පාර්ශ්වකරුවන් විසින් අයිතිවාසිකම් හා සාක්ෂි මත පදනම් වූ ප්‍රතිපත්ති, සේවාවන්, ක්‍රමවේදයන් හා වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම මගින්, ළමයා සහ පවුල සියලුම ආකාරයේ අපයෝජනයන්ගෙන්, නොසළකාහැරීම්වලින් මෙන් ම, සූරාකෑමෙන් හා වෙනත් ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයන්ගෙන් ආරක්ෂා කර ගැනීම හා ඊට ශක්තිමත්ව මුහුණ දීම, ප්‍රතිචාර දැක්වීම හා ඊට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව වර්ධනය කිරීම තුළින් ළමයා හා පවුල සවිබලගැන්වීම.

   i. ශ්‍රී ලංකාවේ ළමා ආරක්ෂණය දියුණු කිරීම සඳහා නීති, ප්‍රතිපත්ති සහ නියාමන කාර්ය රාමුව සමාලෝචනය, පුනරීක්ෂණය, අවලංගු කිරීම, විධිමත් කිරීම සහ සම්මත කර ගැනීම කාලානුරූපීව සිදු කිරීම.
   ii. ශ්‍රී ලංකාව තුළ සිදු කරන ලද පර්යේෂණ, සමීක්ෂණ, අධ්‍යයන හා ඉතා ම යහපත් ව්‍යවහාරහි විධිමත් සමාලෝචනයන්ට අනුකූල වන බවට සහතික වෙමින් ළමයින් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන ප්‍රතිපත්ති හා නීති විධිමත් කිරීම.
   iii. ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ වඩා යහපත් ප්‍රතිඵල අත්පත් කර ගැනීම සඳහා ප්‍රතිපත්ති හා ව්‍යවහාර අඛණ්ඩව දියුණු කිරීමේ දී ව්‍යවස්ථා සම්පාදකයන්, ප්‍රතිපත්ති සකස් කරන්නන් හා රජයේ නිලධාරීන් විසින්, නීති හා ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම ළමයින්ගේ ජීවිත කෙරෙහි බලපාන ආකාරය පිළිබඳ ව සාක්ෂි මත පදනම් වූ සමාලෝචනයන් කලින් කලට සිදු කිරීම.
   iv. සියලු ආකාරයේ ප්‍රජා මූලික ළමා ආරක්ෂක වැඩසටහන් සැලසුම් කිරීමේ හා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ සෑම අදියරක දී ම ඒ සඳහා ප්‍රජාවේ සහභාගිත්වය ලබා ගැනීම.
   v. ළමා ආරක්ෂාවට අදාළ සේවාවන් සඳහා ආයතනගත විධිවිධාන ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම සහ ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම සඳහා ප්‍රාදේශීය, දිස්ත්‍රික්, පළාත්, සහ ජාතික මට්ටම්වල හවුල්කරුවන් හා ප්‍රජාව සමග උපදේශනාත්මක සාකච්ඡා පැවැත්වීම.

2. සියලුම පාර්ශවකරුවන් විසින් ප්‍රතිපත්ති, ප්‍රමිතීන්, සේවාවන් හා වැඩසටහන් මගින්, සියලුම ආකාරයේ අපයෝජනයන්ගෙන්, නොසළකාහැරීමෙන්, සූරාකෑමෙන් හා වෙනත් ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයන්ට ලක් වූ ළමයින්ගේ උපරිම යහපත තහවුරු කිරීම සඳහා උචිත රැකවරණය හා සහය සැපයීමට පවුලට හා ප්‍රජාවට ඇති හැකියාව හා ධාරිතාව වර්ධනය පිණිස අදාළ මැදිහත්කරණයන් සිදුකිරීම.

   I. ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ ළමා ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීමෙහිලා ප්‍රධානතම සහභාගීත්ව කණ්ඩායම ලෙස සවිබල ගන්වන ලද සිවිල් ප්‍රජාව හඳුනා ගැනීම සිදු කළ යුතුය.

ii. සියලුම පාර්ශවයක් විසින් සිදු කරනු ලබන ළමා ආරක්ෂාව උදෙසා කරන්නා වූ මැදිහත්කරණයන් වඩාත් අර්ථවත් වීම උදෙසා සක්‍රීය ප්‍රජා දායකත්වය ලබා ගැනීම කෙරෙහි ප්‍රමුඛතාවය දිය යුතුය.

iii. ශ්‍රී ලංකාවේ සෑම ග්‍රාම සේවා බල ප්‍රදේශයක් ම ආවරණය වන පරිදි ප්‍රජා සහභාගිත්වය තුළින් ගොඩ නගනු ලබන ළමා ආරක්ෂාව උදෙසා අවශ්‍ය බලපෑම් සිදු කළ හැකි ළමා ආරක්ෂක ක්‍රමවේදයන් දිරි ගැන්වීම සහ ඒ සඳහා ප්‍රජාව බලගැන්වීම.

iv. ප්‍රජා වටපිටාව ඇතුළත සිදු වන කොන් කිරීමේ, ගර්හාවට ලක් කිරීමේ හා අනතුරට ලක් වීමේ අවස්ථාවන් වැළැක්වීම සඳහා ඉලක්කගත මැදිහත්කරණයන් සහ යෝග්‍ය උපකාර සැපයීමට හැකි වන පරිදි පවුලේ සාමාජිකයන්, සමපදස්ථ කණ්ඩායම්, ගුරුවරුන් හා වෙනත් හවුල්කරුවන් සඳහා පුළුල් වැඩසටහන් ඔස්සේ ධාරිතා සංවර්ධනය කිරීම.

v. ළමා ආරක්ෂණ සේවාවන් තුළ නිශ්චිත හෝ නිර්දේශිත අවම ප්‍රමිතීන් පවත්වා ගෙන යා යුතුය. එසේ නොවන අවස්ථාවන්වලදී ඒ පිළිබඳව සමාලෝචනය කිරීම සහ අවශ්‍ය තැන්වල දී විසඳුම් වශයෙන් වූ පියවර ගැනීම ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය හෝ වෙනත් බලයලත් පාර්ශවයක් මගින් හෝ සිදු කිරීම.

vi. ළමා ආරක්ෂාව සහ සංවර්ධනය තහවුරු කිරීම උදෙසා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අරමුදලක් ගොඩනැගිය යුතුය.

vii. උපරිම ළමා ආරක්ෂාව සහිත ප්‍රශස්ථ සමාජ වටපිටාවක් සඳහා වන සමාජ චර්යා වෙනස් කිරීමේ සන්නිවේදන වැඩසටහන් ප්‍රජාව මූලික කරගනිමින් ක්‍රියාත්මක කිරීම.

3. සියලු ම පාර්ශවකරුවන් විසින් මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තියේ ජීවය උපරිමයෙන් ළගා වන පරිද්දෙන් ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ ජාතික රාමුව තුළ එහි ප්‍රතිපත්ති, ප්‍රමිතීන්, සේවාවන් හා වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට කටයුතු කිරීම. ඒ සඳහා තම ආයතනික මානව සම්පතෙහි දැනුම, කුසලතා හා ආකල්ප සිය ආයතන තුළ යාවත්කාලීන කරමින් වර්ධනය කර ගැනීමට කටයුතු කළ යුතුය.

i. ළමා ආරක්ෂාව සම්බන්ධ ව විශේෂිත කාර්යයන් ඉටුකරන්නා වූ රජයේ නිලධාරීන් සඳහා විෂයානුබද්ධ තාක්ෂණික හැකියාවන්, සුදුසුකම් හා වෘත්තීය මංපෙත් වැඩිදියුණු කිරීම කළ යුතුය. ළමා ආරක්ෂාව හා සම්බන්ධ කාර්යයන් ඉටු කරන්නා වූ විශේෂඥ නොවන නිලධාරීන් හා පුද්ගලයන් සඳහා පුහුණු කිරීම් හා සහතික කිරීම් දියුණු කිරීම තුළින් ළමා ආරක්ෂක සේවා වෘත්තීයමය කිරීම කළ යුතුය.

ii. ළමයින් සමග සෘජුව ම කටයුතු කරන සියලු ම රජයේ නිලධාරීන් සහ තැනැත්තන් උදෙසා පසුබිම් පරීක්ෂා හා මනෝවිද්‍යාත්මක පරීක්ෂණයන් සඳහා ඵලදායී ක්‍රියාවලියක් ස්ථාපනය කිරීම.

iii. අවදානමට ලක් ව ඇති ළමයින් වෙනුවෙන් සිදු කරන කටයුතු අධීක්ෂණය කිරීම ඇතුළුව ළමා ආරක්ෂණ පද්ධතියේ සෑම මට්ටමක ම ඇති සියලු ම සේවා හරහා සිදු වන මූලික කාර්ය සාධන දර්ශකයන් පිළිබඳව විසිරී පවතින දත්ත, ආචාර ධර්මීය මග පෙන්වීම් සමග අනුකූල ව ළමයින්ගේ හා පවුල්වල ආරක්ෂාව හා පෞද්ගලිකත්වය සුරකෙන පරිදි නිරන්තරයෙන් විශ්ලේෂණය කිරීම.

4. සියලු ම පාර්ශවකරුවන් විසින්, ගුණාත්මක, වගවීම හා මනා සම්බන්ධීකරණය මත පදනම් වූ සේවා ක්‍රමවේදයක් මගින් සියලු ම ආකාරයේ අපයෝජනයන්ගෙන්, නොසළකාහැරීමෙන්, සූරාකෑමෙන් හා වෙනත් ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයන්ට ලක් වීමේ අවකාශය ඇති අනාරක්ෂිත, අවදානම්, ආන්තික හා ඇස නොගැටෙන ළමයින් සහ එවැනි පවුල් වෙත විද්‍යාත්මක දත්ත මත පදනම් වූ ඉලක්කගත, ඵලදායී හා කාර්යක්ෂම සේවාවන් සැපයීම.

I. පවුල, ප්‍රජාව සහ ආයතනික පරිසරයන් තුළ ආබාධ සහිත ළමයින්ට අපයෝජන, නොසළකා හැරීම් හා වෙනත් ආකාරවල හානිවලට ඇති අවදානම ඉලක්ක කර ගත් ක්‍රියාමාර්ග වර්ධනය කිරීම.

ii. සූරා කෑමේ හා ජාවාරම් කිරීමේ අයහපත් ම ආකාර ද ඇතුළත් ව සියලු ආකාරයේ ළමා ශ්‍රමය වැළැක්වීමට හා ඒවාට ප්‍රතිචාර දැක්වීමට ඇති ක්‍රියාමාර්ග ශක්තිමත් කිරීම.

iii. ශ්‍රී ලංකාවේ සංචාරක ව්‍යාපාරය හා ඒ හා බැඳුනු ක්‍රියාවලින් තුළ ළමා ආරක්ෂාව සඳහා කළ යුතු මැදිහත්කරණයන් හඳුනාගැනීම හා ඒවා වඩා ශක්තිමත් කිරීම.

iv. සංක්‍රමණයට පෙර, සංක්‍රමණයේ දී හා සංක්‍රමණයෙන් පසුව ඇති වන ආරක්ෂාවේ අවදානම් තක්සේරු කිරීම, ලිහිල් කර ගැනීම හා ඒවාට යෝග්‍ය පරිදි ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා සංක්‍රමණිකයන්ට, ඔවුන්ගේ ළමයින්ට හා පවුලේ සෙසු සාමාජිකයන්ට යෝග්‍ය උපකාර ස්ථාපනය කිරීම.

v. මාවතේ ළමයින් වෙනුවෙන් ආරක්ෂාවේ අවදානම ලිහිල් කිරීමට හා විකල්ප ජීවන / රැකවරණ විධිවිධාන සහ ඉගෙනුම් ක්‍රියාවලිය සඳහා අවස්ථාවන් කෙරෙහි යොමු කිරීමේ මංපෙත් වර්ධනය කිරීමට නව වැඩසටහන් ස්ථාපනය කිරීම හා ශක්තිමත් කිරීම.

vi. ස්වභාවිකව ඇති වන හෝ මිනිසා විසින් ඇති කරනු ලබන කවර ආකාරයේ හෝ ව්‍යසන තත්ත්වල බලපෑමට පත්වන ළමයින්, එයින් මුදවා ගනිමින් ඔවුන් යථා තත්වයට පත්කර ගැනීම සහ එම ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීම සඳහා වූ ක්‍රියාවලීන් ශක්තිමත් කිරීම.

vii. අපරාධ යුක්තිය පසිඳලීමේ යාන්ත්‍රණය තුළ ළමයින්ට සංවේදී හා ළමා හිතකාමී ක්‍රියාවලි ක්‍රියාත්මක කිරීම මගින් නිතිය සමග ගැටෙන ළමයින් සහ ළමා සාක්ෂිකරුවන්ට අදාළ ආරක්ෂාව සහ රැකවරණය තහවුරු කිරීම.

viii. ළමයා ආයතනගත කිරීම අවසාන විකල්පය ලෙස හඳුනාගත යුතු අතර, හැකිතාක් කෙටි කාල සීමාවක් සඳහා පමණක් සිදු කිරීමට හා නැවත සමාජගත කිරීමට අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගන්නා බවට රජය වගබලා ගත යුතුය.

ix. ළමයින් සඳහා විකල්ප රැකවරණ සේවා සපයන සියලු ආයතන නිසි ලියාපදිංචියක් සහ අධීක්ෂණයකට යටත්ව පවත්වාගන යනු ලබන බවටත් ළමයින්ගේ රැකවරණය හා ආරක්ෂාව උපරිමයෙන් තහවුරු කිරීමට අවශ්‍ය අවම ප්‍රමිතීන් සපුරා ඇති බවට රජය නියාමනය කළ යුතුය.

5. ළමයින්ට එරෙහි සියලූ ම ආකාරයේ අපයෝජනයන්ගෙන්, නොසලකාහැරීමෙන්, සූරාකෑමෙන් හා වෙනත් ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයන්ට ලක්ව පීඩාවට පත්වූ හෝ අනාරක්ෂිත, අවදානම්, ආන්තික හා ඇස නොගැටෙන ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීම සඳහා සියලු ම පාර්ශකරුවන් විසින් මනා සම්බන්ධීකරණය, සම්පත් සමෘද්ධිභාවය, ප්‍රතිචාරාත්මක ඍජු හා වක්‍ර ළමා ආරක්ෂක සේවාවන් වන ප්‍රජා පාදක රැකවරණය සැපයීම මගින් පවුල හා ඔවුන්ගේ යහපැවැත්ම තහවුරු කිරීම.

i. ජාතික, පළාත්, දිස්ත්‍රික්, ප්‍රාදේශීය සහ ග්‍රාම නිලධාරි කොට්ඨාස මට්ටම් ඇතුළත හා එකිනෙක අතර, ඒ ඒ මට්ටමේ ක්‍රියාත්මක වන ළමා ආරක්ෂණ ක්‍රියාවන් ක්‍රියාවට නැංවීමට උපකාර කිරීම සඳහා ඵලදායී අන්තර්-ආංශික සම්බන්ධීකරණ යාන්ත්‍රණ පිහිටුවීම හා ශක්තිමත් කිරීම.

ii. ළමා ආරක්ෂාවට සම්බන්ධ සියලූ ආයතන සහ නිලධාරීන්ගේ සඵලතායීතාව සහ භූමිකාවන් මනාව පැහැදිලි කර ගැනීම මගින් එක ම ළමා ආරක්ෂක ක්‍රියා නැවත නැවත සිදු කිරීම වැළැක්වීමට නියාමනය, ඇගයීම, වගවීම හා ඉගෙනුම තුළින් මනා සම්බන්ධීකරණයෙන් යුත් ගුණාත්මක සේවාවන් සපයන බවට තහවුරු කිරීම.

iii. ළමා ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරනු ලබන රජය, දේශීය හා විදේශීය රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන හා අනෙකුත් පාර්ශවකරුවන් හා තැනැත්තන්, ප්‍රජාව සමග අන්‍යෝන්‍ය අවබෝධය සහ මනා සම්බන්ධීකරණයක් ඇතිකර ගැනීම මගින් සමස්ත ළමා ආරක්ෂක ක්‍රියාවලියේ සෑම මට්ටමක දී ම විනිවිදභාවය, වගවීම, ප්‍රජා සහභාගිත්වය හා තාක්ෂණික උපයෝගීතාවයන් තහවුරු කිරීම.

iv. ළමා ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාත්මක වන රාජ්‍ය නොවන, පෞද්ගලික, සිවිල්, ප්‍රජා හා ස්වෙච්ඡා ආයතන සමග රජයේ සේවා ජාතික, පළාත්, දිස්ත්‍රික් සහ ප්‍රාදේශීය මට්ටමෙන් ඵලදායී ලෙස සම්බන්ධීකරණය කිරීම හා සහයෝගය දැක්වීම සඳහා යාන්ත්‍රණ පිහිටුවීම හා දියුණු කිරීම.

v. වාර්ෂික අයවැයේ දී සහ ළමා ආරක්ෂාව සහ ළමා සංවර්ධනය සඳහා ප්‍රමාණවත් මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීම සඳහා යෝජනාවලි යොමු කිරීම ඊට අදාළව කටයුතු කරන රජයේ ආයතනවල වගකීම වන අතර වාර්ෂිකව ඒ පිළිබඳව සමාලෝචනයක් කර රජය විසින් අවශ්‍ය පරිදි මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීම.

6. සියලු ම පාර්ශවකරුවන් විසින් කරනු ලබන මැදිහත්කරණයන් ඔස්සේ, සුරක්ෂිත යහසමාජයක් ගොඩනැගීම උදෙසා දෙමාපිය දූ දරු හා සමාජීය සබඳතා ගොඩනැගීමට බලපාන්නා වූ ආර්ථිකමය, දේශපාලනිකමය, සමාජ-සංස්කෘතිකමය හැකියාවන් ප්‍රවර්ධනය කිරීම මගින් පවුල ශක්තිමත් කිරීම.

i. කවර හෝ ආයතනයක් විසින් ක්‍රියාත්මක කරන ළමයින් සම්බන්ධ වැඩසටහන් පවතින ඕනෑම අවස්ථාවක අදාළ පරිශ්‍රයේ දුම්වැටි, මත්පැන් හා මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතා කිරීම, අලෙවි කිරීම හා ප්‍රවර්ධනය සිදු නොවන බවට අදාළ සියලු පාර්ශවයන් විසින් වගබලා ගැනීම හා ජනමාධ්‍ය තුළින් වන සියලූ ආකාර දුම්වැටි, මත්පැන් හා මත්ද්‍රව්‍ය ප්‍රචාරණයන් වළකාලීම.

ii. සෑම ළමයෙකුට ම ළමයාගේ වයසට ගැලපෙන පරිදි ලිංගික අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ අවශ්‍යතාවය හඳුනා ගැනීම සහ එකී දැනුම ළමයින් වෙත ගලා යාම සඳහා අවශ්‍ය සියලු පියවර ගැනීම.

iii. සෑම ළමයෙකුට ම ළමා මිතුරු පරිසරයක් තුළ අධ්‍යාපනය ලැබීමටත්, එවැනි පරිසරයක් තුළ වර්ධනය, සංවර්ධනය හා ආරක්ෂා වීමටත් අවශ්‍ය පියවරයන්, සියලු පාර්ශවයන් විසින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට වගබලා ගැනීම සහ ළමා මනසට පීඩාකාරී විභාග මෙන් ම තරගකාරී අධ්‍යාපන රටාව ළමා මිතුරු අධ්‍යාපනයක් බවට වෙනස් කිරීම.

iv. අන්තර්ජාල සන්නිවේදන මෙවලම් සුරක්ෂිතතාව තහවුරු කෙරෙන මැදිහත්කරණයන් හා වැඩසටහන් ස්ථාපනය හා ශක්තිමත් කිරීම.

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමා ආරක්ෂණය සඳහා ප්‍රතිපත්ති නිර්දේශ

I. රාජ්‍ය, දේශීය හා විදේශීය රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන හෝ පෞද්ගලික හෝ වෙනත් ඕනෑ ම ආයතනයක් හෝ සංවිධානයක් සිය ප්‍රතිපත්ති සහ වැඩසටහන් සකස් කිරීමේ දී ළමයින්ට ප්‍රමුඛතාව ලැබෙන පරිදි කටයුතු කිරීම.

II. සේවාවන්වල ගුණාත්මකභාවය අඛණ්ඩව වැඩි දියුණු කිරීම උදෙසා ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳව කටයුතු කරනු ලබන පාර්ශවකරුවන්ට සම අයිතිවාසිකම් ඇති බහු ශික්ෂණ පුහුණු සභාවක් හා දැනුම් හුවමාරු ක්‍රමවේදයක් ස්ථාපිත කිරීම මගින් මෙම ප්‍රතිපත්තිය පෝෂණය කිරීමට අවශ්‍ය කටයුතු කිරීම.

III. දේශීය හා විදේශීය දර්ශකයන්ට අනුකූලව පවත්නා මට්ටම ඉහළ නංවාලීම සඳහා සාක්ෂි මත හා අයිතිවාසිකම් මත පදනම් වූ ළමා ආරක්ෂණ සැලසුම්කරණයන් හා ප්‍රතිඵල පාදක ක්‍රියාත්මකයන් සියලු පාර්ශවකරුවන් වෙත හඳුන්වා දීම.

IV. ආරක්ෂාව පිළිබඳව ඇති ළමා අයිතිය තහවුරු කිරීමේ දී ළමා අයිතිවාසිකම් සම්මුතියේ සඳහන් මූලික මූලධර්මයන් වන වෙනස් කොට නොසැළකීම, ළමයාගේ උපරිම යහපත සැලසීම, ජීවත්වීමට ඇති අයිතිය, පැවැත්ම හා සංවර්ධනය සහ සහභාගීවීමේ අයිතිය වෙනුවෙන් අදාළ මැදිහත්කරණයන් සිදු කිරීමට සියලු පාර්ශවයන් විසින් කටයුතු කිරීම.

ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම

ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා වූ යාන්ත්‍රණය

ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලසුම සම්බන්ධීකරණය හා බලාත්මක කිරීමටත්, රජය ඔස්සේ ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමටත් වගකියන්නා වූ ඉහළ මට්ටමේ ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුවක් ස්ථාපනය කිරීම ඔස්සේ ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය බලාත්මක කිරීම සාක්ෂාත් කර ගනු ලැබේ.

- **ජාතික ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිපත්තිය සඳහා ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුව**

ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉහළ මට්ටමේ කමිටුවක් මගින් අධීක්ෂණය කරනු ලැබේ. කමිටුවේ සභාපති වශයෙන් ළමා කටයුතු පිළිබඳ විෂයභාර අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයා කටයුතු කරනු ලබන අතර කමිටුවේ ලේකම් ලෙස ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ සභාපතිවරයා කටයුතු කරනු ඇත. ළමා කටයුතු පිළිබඳ විෂය භාර අමාත්‍යාංශ ලේකම් විසින් ළමා ආරක්ෂණයට අදාළ යැයි තීරණය කරනු ලබන විෂයයන්ට අදාළ වූ අමාත්‍යාංශයන්හි ලේකම්වරයා විසින් නම් කරනු ලබන ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට අඩු නොවන ධුරයක් දරන නිලධාරියෙක් ද ළමා කටයුතු පිළිබඳ විෂය භාර පළාත් අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයාද මෙම කමිටුවේ සාමාජිකයින් වේ. පරිවාස හා ළමා රක්ෂක සේවා කොමසාරිස්, කම්කරු කොමසාරිස් හා අපරාධයක වින්දිතයින් සහ සාක්ෂිකරුවන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා වූ ජාතික අධිකාරියේ සභාපතිවරයා/අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා නිලබලයෙන් සාමාජිකයෙක් වේ.

ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් මෙම මෙහෙයුම් කමිටුව කැඳවීම හා ක්‍රියා කිරීම සඳහා අවශ්‍ය පහසුකරණයන් සිදු කරනු ඇත. මෙම කමිටුවේ අනුශාසක ලෙස ජනාධිපතිවරයා ද අගමැතිවරයා ද ළමා විෂය භාර අමාත්‍යවරයා ද කටයුතු කරනු ඇත.

■ **ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුවට තාක්ෂණ මග පෙන්වීම හා ආධාරය සැපයීම සඳහා වූ විශේෂඥ මණ්ඩලය**

ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුවේ සභාපතිවරයා විසින් තීරණය කරනු ලබන ළමා ආරක්ෂණයට අදාළ සියලු විෂය ක්ෂේත්‍රයන් ආවරණය කරනු ලබන තාක්ෂණ විශේෂඥයින් 10 දෙනෙකුගෙන් යුත් ස්වාධීන කවයක් (National Independent Technical Circle) පත් කරනු ලැබේ. එයට අමතරව, ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල සාමාජිකයින් නිල බලයෙන් මෙම කවයේ සාමාජිකයින් ලෙස පත්වනු ඇත. තවද ජාත්‍යන්තර රාජ්‍ය නොවන සංවිධානයන් ආවරණය වන පරිදි නියෝජිතයන් මෙම කවයේ සාමාජිකත්වය සඳහා ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුවේ ලේකම්වරයා යෝජනා කරනු ලැබේ. මෙම ප්‍රතිපත්තියේ අරමුණු වලට අදාළ ක්‍රියාකාරී සැලසුම (National Action Plan on Child Protection) ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මග පෙන්වීම මෙම විශේෂඥ කවයේ වගකීම වේ. මෙම සංයුතියෙන් සැකසෙන්නා වූ විශේෂඥ කවය විසින් ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිපත්තිය සඳහා වූ ක්‍රියාකාරී සැලැස්මේ මෙහෙයුම් කමිටුවේ ලේකම් වෙත ඍජුව ම වාර්තා කරනු ඇත.

■ **ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම පිළියෙල කිරීම සඳහා මාර්ගෝපදේශ**

ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම (NAPCP) පිළියෙල කිරීම සඳහා ළමා කටයුතු සඳහා ක්‍රියාත්මක අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් පහසුකම් සලසනු ලබන අතර, පහත සඳහන් කරුණු අනුගමනය කරනු ලැබේ.

ආරම්භක ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම පස්-අවුරුදු කාලයක් සඳහා වන අතර මෙම ප්‍රතිපත්තියේ සමස්ත කාලසීමාව ආවරණය වන පරිදි නැවත පස්-අවුරුදු ක්‍රියාකාරී සැලසුම් මගින් වැඩි දුරටත් ක්‍රියාත්මක වනු ඇත.

ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව, ඔවුන්ගේ යහපැවැත්ම, සෞඛ්‍ය සම්පන්න වර්ධනය හා සංවර්ධනය සඳහා ඍජු හෝ වක්‍රව අදාළත්වයක් ඇති සියලු ම ජාතික හා පළාත් අමාත්‍යාංශ, දෙපාර්තමේන්තු සහ අනෙකුත් රජයේ ආයතනවලට අදාළ වන සංරචක ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම හි අඩංගු වේ.

සියලු ම ජාතික හා පළාත් අමාත්‍යංශ, දෙපාර්තමේන්තු හා අනෙකුත් රජයේ ආයතනවල සංරචකයන්ට අදාළ ලෙස පිළියෙළ කරන්නා වූ ක්‍රියාකාරී සැලසුම් ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලසුම සඳහා ඇතුළත් කිරීම පිණිස මෙහෙයුම් කමිටු ලේකම්වරයා වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතුය. මෙම ඇතුළත් කිරීම සිදු කිරීමේ දී විෂය අනුබද්ධ අංශ හඳුනා ගැනීම සිදු කළ යුතුය.

මෙම ප්‍රතිපත්තියේ පෙන්වා දී ඇති මූලධර්ම හා සමගාමීව ක්‍රියාකාරී සැලැස්මෙහි ඇති සිය සංරචක විධිමත්ව දැක්වීම සඳහා ඉහත රජයේ ආයතනවලට අවශ්‍ය තාක්ෂණික සහාය හා පහසුකරණය ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් ලබා දෙනු ඇත. එකිනෙකා සමග සිය සැලසුම් සම්බන්ධිකරණය කිරීම හා ගැලපීම සඳහා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් පාර්ශව ආයතනවලට සහාය වනු ඇත.

පාර්ශව ආයතන සමග බහුපාර්ශ්විකව හා ද්විපාර්ශ්විකව ගොඩනැගුන ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම අවශ්‍ය වෙනස්කම් සහිතව යාවත්කාලීන වෙමින් ඉදිරියට යන්නා වූ ක්‍රියාවලියකි. පැවරෙන කාර්යයන්ගේ විෂය පථය හා අදාළ අංශ විශාල සංඛ්‍යාවක් සමග සිදු කරන කාර්යයන්ගේ සංකීර්ණතාව සලකා බලන කළ, වාර්ෂිකව කාර්ය ප්‍රගතිය සැළකිල්ලට ගනිමින් යාවත්කාලීන කරන ලද වාර්ෂික සැලසුම් පාර්ශව සියලු රජයේ ආයතන විසින් පිළියෙල කළ යුතුය.

ළමා කටයුතු විෂය භාර අමාත්‍යවරයා විසින් ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ පස්-අවුරුදු ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම උදෙසා සම්පත් වෙන් කරනු ලැබීම සඳහා අනුමැතිය ලබා ගැනීමට අමාත්‍ය මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරනු ඇත.

අධීක්ෂණය හා නියාමනය

ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම සඳහා සම්බන්ධීකරණය හා නිරීක්ෂණ යාන්ත්‍රණය

ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියේ අවශ්‍යතාව අනුව සකසන ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුවේ අධීක්ෂණයට යටත් වේ. ළමා ආරක්ෂණය සම්බන්ධ සියලු පාර්ශවකරුවන්ගේ බහු-ආංශික හා ඒකාබද්ධ සේවා ප්‍රවේශය මෙමගින් අධීක්ෂණය හා නියාමනය කරනු ලබයි.

ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම ළමා කටයුතු පිළිබඳ පළාත් විෂය භාර අමාත්‍යවරයා විසින් සභාපතීත්වය දරන, අදාළ පළාත් ලේකම් විසින් ලේකම් ධුරය දරන හා ළමා ආරක්ෂණයට අදාළ යැයි ළමා කටයුතු පිළිබඳ පළාත් විෂය භාර අමාත්‍යවරයා විසින් තීරණය කරනු ලබන විෂයන්ට අදාළ වූ පළාත් අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරුන් හා අදාළ ජ්‍යෙෂ්ඨ පරිපාලන නිළධාරීන්ගෙන් සැදුම් ලත් මෙහෙයුම් කමිටුවක් මගින් පළාත් වශයෙන් අධීක්ෂණය හා නියාමනය කරනු ඇත. මෙහි අනුශාසක ලෙස පළාත් ආණ්ඩුකාරවරයා කටයුතු කරනු ඇත.

මෙම ප්‍රතිපත්තියේ කාර්ය රාමුවට අදාළව ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම අධීක්ෂණය පිණිස ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් ප්‍රාදේශීය, දිස්ත්‍රික් හා පළාත් මට්ටමින් කැඳවනු ලබන විෂයානුබද්ධ ප්‍රවීණයන්ගෙන් සැදුම් ලත් ස්වාධීන තාක්ෂණික කව මගින්, (Independent Technical Circles) පවතින ප්‍රාදේශීය, දිස්ත්‍රික් හා පළාත් ළමා ආරක්ෂණ ක්‍රමවේදයන් ඔස්සේ මග පෙන්වීම සිදුකරනු ඇත. පළාත් මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුව වෙත සෘජුවම වාර්තා කරනු ඇත.

මූලික පද නිර්වචනය

මෙම ප්‍රතිපත්තියේ දැක්වෙන පදවලට අදාළව පහත පරිදි මූලික පද නිර්වචනය කෙරේ.

1. **ළමයා** - අවුරුදු 18 ට වඩා වයසින් අඩු තැනැත්තෙක්

2. **ළමා ආරක්ෂණය** - ප්‍රචණ්ඩත්වය, සූරාකෑම, නොසළකා හැරීම අපරාධ තත්වයක දී ඇති වන අනාරක්ෂිතතාවය යන සියලු ආකාරයේ ළමා අපයෝජනයන්ට එරෙහිව ප්‍රතිචාර දැක්වීමට නිර්මිත සඵලදායී ක්‍රියා පටිපාටීන් හා ව්‍යුහයන් ඇතුළත් ක්‍රියාවලිය

3. **ළමා අපයෝජන** - ළමා අපයෝජන යන්නෙන් දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 286අ, 288, 288අ, 288ආ, 308අ, 360අ, 360ආ, 360 ඇ, 363, 364අ, 365, 365අ හෝ 365 ආ වගන්තිවල කවර හෝ විධිවිධානයක්, ස්ත්‍රීන් , තරුණ අය සහ ළමයින් සේවයේහි නියුක්ත කිරීමේ පනතේ කවර හෝ විධි විධානයක්, ළමයින් හා යෞවනයන් පිළිබඳ ආඥා පනතේ කවර හෝ විධි විධානයක් නැතහොත් අධ්‍යාපන ආඥා පනත යටතේ සාදන ලද අනිවාර්ය අධ්‍යාපනයට අදාළ නියෝගවල කවර හෝ විධි විධානයක් උල්ලංඝනය කිරීමක් වන්නා වූ ද, ළමයෙකුට අදාළව සිදු කරනු ලබන්නා වූ ද, යම් ක්‍රියාවක් හෝ නොකර හැරීමක් අදහස් වන අතර, ඊට ළමයාගේ ජීවිතයට අන්තරායක් සිදු වීමට ඉඩ ඇති හෝ ඒ ළමයාට ශාරීරික වශයෙන් හෝ ඔහුගේ හැඟීම් වලට හානි සිදුවීමට ඉඩ ඇති පරිදි ළමයෙකු සන්නද්ධ ගැටුමකට සම්බන්ධ කර ගැනීම එයට ඇතුළත් වේ.

4. **පවුල** - දෙමාපියන්ගෙන් සහ ඔවුන්ගේ ළමයින්ගෙන් සමන්විත ප්‍රාථමික සමාජ කණ්ඩායම

5. **ළමා වින්දිතයා** - ළමා අපයෝජන යටතට ගැනෙන යම් ක්‍රියාවක් හෝ නොකර හැරීමක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස යම් කායික හෝ මානසික, චිත්තවේගී, ආර්ථික හෝ වෙනත් අලාභයක් වන්නා වූ යම් හිංසාවක්, හානියක්, දුබලතාවයක් හෝ ආබාධයක් අත්විඳින ළමයෙකු අදහස් වේ.

6. **ළමයාගේ උපරිම යහපත** - ළමයාගේ උපරිම යහපත යන්නට පහත කරුණු අදාළ වනු ඇත.
   - ළමයාගේ අදහස් හා අපේක්ෂාව
   - ළමයාගේ වයස, ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය, පුද්ගලික ඉතිහාසය සහ පසුබිම ඇතුළත් අනන්‍යතාවය
   - ළමයාගේ පවුල් පරිසරය, පවුල් සබඳතා
   - සමපදස්ථයන්(සමවයස් කණ්ඩායම්) හා වැඩිහිටියන් සමග සමාජ සබඳතා
   - අවදානම් අවස්ථාවන් (ළමයා මුහුණ දෙන අවදානම් තත්ව)
   - රැකවරණ මාර්ග, දරාගැනීමේ හා සවිබලකරණ
   - ළමයාගේ කුසලතා හා වෙනස්වන ධාරිතාවයන්
   - සෞඛ්‍ය හා අධ්‍යාපනය පිළිබඳව ඇති අයිතීන් හා අවශ්‍යතාවයන්
   - ළමයාගේ වර්ධනය, ඔහුගේ/ඇයගේ වැඩිහිටි බවට හා ස්වාධීන ජීවිතයකට ක්‍රමානුකූලව පරිවර්තනය වීම
   - ළමයාගේ වෙනයම් නිශ්චිත අවශ්‍යතා

7. **ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය** - පීඩාවට පත් තැනැත්තා සහ අදාළ තැනැත්තා අතර ඇති පෞද්ගලික ස්වභාවයේ සම්බන්ධතාවයෙන් පැන නගින්නා වූ ද නිවසේ පරිසරය තුළ දී හෝ පිටත දී අදාළ තැනැත්තකු විසින් සිදු කරන ලද හෝ ඇති කරන ලද වරදක්, බැණ වැදීමක්

8. **විකල්ප රැකවරණය** - අධිකරණය හෝ එවැනි බලයක් සහිත ආයතනයක් මගින් ලබා දුන් තීරණයක් හේතුවෙන් හෝ දරුවාගේ, දෙමාපියන්/භාරකරුවන්ගේ හෝ දෙමාපියන් නොමැති අවස්ථාවක නිරායාසයෙන් ම රැකවරණ සපයන්නකුගේ මූලික වීමෙන්, දෙමාපිය සෙවණින් පරිබාහිරව දරුවකු හට විධිමත් හෝ අවිධිමත් වූ රැකවරණය සැලසීමකි.

9. **ආපදාව** - මිනිසාට පාලනය කළ නොහැකි ස්වභාවික ආපදා, මිනිසාගේ මැදිහත්වීමෙන් සිදු කරනු ලබන මානව ක්‍රියාකාරකම් ආශ්‍රිත ආපදා සහ මිනිස් මැදිහත්වීමක් ඇතිව හෝ නැතිව කිසියම් පද්ධතියක උපකරණවල දෝෂයක නිසා ඇතිවන තාක්ෂණික හේතු මත පදනම් වූ ආපදා

10. **ආබාධ සහිත ළමයා** - ආබාධ සහිත තැනැත්තා යන්නෙන් සහජයෙන්ම ඇති වූ හෝ එසේ නොවූ ශාරීරික හෝ මානසික හැකියාවන්හි යම් ඌණතාවයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ජීවිතයේ අවශ්‍යතාවන් මුළුමනින් ම හෝ කොටස් වශයෙන් හෝ තමා විසින් ම, තමා සඳහා ම ඉටුකර ගැනීමට නොහැකි යම් තැනැත්තකු අදහස් වේ.

11. **ළමා අයිතිවාසිකම්** - එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අයිතිවාසිකම් සම්මුතියේ ආරක්ෂාව යටතේ අදාළ වන අයිතිවාසිකම් වේ.

சிறுவர் பாதுகாப்பு தேசிய கொள்கை

அறிமுகம்

01. 1998 இன் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை சட்டத்தின் 14(அ) பிரிவின் மூலம் "சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய கொள்கை"(National Child Protection Policy) யைத் தயார் செய்வதற்கு தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைக்கு தத்துவமளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கமைய தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் அரச, அரசசார்பற்ற (உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு) சிவில், சமுதாய தொண்டர் தரப்பினர்கள் மற்றும் சிறுவர்களின் கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கும் வகையில் பொது மக்களின் கருத்துக்களைக் கோரிய பின்னர் இந்தக் கொள்கை தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது.

02. சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய கொள்கை இலங்கையில் வாழும் பதினெட்டு (18) வயதிற்குக் குறைவான சகல ஆட்கள் தொடர்பிலும் (வேறு விதமாக பராயமடையாத) ஏற்புடையதாகும். சிறுவர்களுக்கு எதிராக இடம்பெறுகின்ற வன்முறை, சுரண்டல், பாரபட்சம் காட்டல், துர்நடத்தை மற்றும் சகல வகையிலுமான துஷ்பிரயோகங்களிலிருந்தும் (உடல், உள அல்லது பாலியல்) மற்றும் அனர்த்த நிலைமைகளின்போது, சிறுவர் உரிமைகள் மீறப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் மற்றும் வேறு விதமான பாதிப்புக்களிலிருந்து தடுத்துக்கொள்ளல், பாதுகாத்தல் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள சிறுவர்கள் தொடர்பில் பதில் நடவடிக்கை மேற்கொள்வதை உறுதி செய்வதற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய வழிகாட்டல்கள், உபாயமுறைகள் மற்றும் தலையீடுகளை உச்சளவில் உள்ளடக்கும் வகையில் எண்ணக்கரு ரீதியான சட்டகமொன்று இதன் மூலம் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றது.

03. இந்தக் கொள்கையின் மூலம் சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கு அரசாங்கத்தை முன்னிலைப்படுத்திய பல்துறைசார் அணுகுமுறையைப் பெற்றுக்கொள்வது உறுதி செய்யப்படுகின்றது. அதாவது கூட்டாக சேவைகளுக்குப் பிரவேசிக்கத் தேவையான வழிகாட்டல் கோட்பாடுகள் மற்றும் பல்வகை கோணங்கள் இதன் மூலம் விபரிக்கப்படுகின்றன.

04. இந்தக் கொள்கையின் முக்கிய பணியாக இருப்பது அரசாங்கத்தை முன்னிலைப்படுத்திய பல் - துறை, பல் - தரப்பு, பல் - பிரதிநிதித்துவ சிறுவர் அரவணைப்பு மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்புச் செயற்பாடுகளை வழிப்படுத்துவதற்குத் தேவையான பொதுவான மற்றும் இணைந்த வேலைத்திட்டத்தை சமர்ப்பிப்பதாகும். அதற்குத் தேவைப்படுகின்ற பொதுவான நோக்கு, தெளிவான பொருட்கோடல்கள், கொள்கைசார் குறிக்கோள்கள், நோக்கங்கள் மற்றும் இலக்குகள், வழிகாட்டல் கோட்பாடுகள் மற்றும் எண்ணக்கருசார் சட்டகம், சிறுவர் பாதுகாப்பு முறையியல்கள், தரநியமங்கள், பெறுபேறுகள் மற்றும் அழுத்தம், கண்காணிப்பு, ஒழுங்குறுத்தலுக்கான சட்டகமும் இந்தக் கொள்கையின் மூலம் செய்துகொடுக்கப்படுகின்றது.

05. சிறுவர்கள் தொடர்பில் மற்றும் சிறுவர்களுடன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்ற அரச, அரசசார்பற்ற (உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு), தனியார், தொண்டர் மற்றும் சமுதாய அடிப்படையிலான சகல தரப்பினர்கள், அமைப்புக்கள் மற்றும் ஆட்கள் இக்கொள்கையை அமுல்படுத்துவதற்கு கட்டுப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதுடன் இந்தக் கொள்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தரநியமங்கள் மற்றும் வழிகாட்டல்களை சிறுவர்களுடன் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பின்பற்றுவதற்கும் கட்டுப்பட்டுள்ளனர்.

06. இலங்கை அரசாங்கம் ஐக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயத்தை (United Nations Convention on the Rights of the Child) ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதொரு தரப்பாகும். எனவே, மேற்படி சமவாயத்தை அமுல்படுத்தத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு இலங்கை அரசு கட்டுப்பட்டுள்ளது. மேலும் சிறுவர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு ஏனைய சகல தரப்பினர்களுக்குமுள்ள பொறுப்பு மற்றும் வகைப்பொறுப்பு இந்தக்கொள்கை மூலம் இனங்காணப்படுவதுடன், இந்தக் கொள்கை மூலம் மேற்படி பொறுப்பு மற்றும் வகைப்பொறுப்பு பொருட்கோடல் செய்யப்படும்.

07. மத்திய அரசுக்கு உரித்தான சகல அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள், மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள், சகல அரசசார்பற்ற (உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு) அமைப்புக்கள், தனியார் நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைப்புக்கள் மற்றும் தனிநபர்கள் அல்லது ஆட்களின் குழுக்களினால் சிறுவர்கள் தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற செயற்பாடுகள் மற்றும் செயற்றிட்டங்களில் இந்தக் கொள்கையின் மூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள எண்ணக்கருசார் சட்டகத்தை அமுல்படுத்த கட்டுப்பட்டுள்ளது.

08. சிறுவர் பாதுகாப்புப் பெறுபேறுக்காக செயற்படுகின்ற உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய செயற்றிட்டம் இந்தக் கொள்கைச் சட்டகத்திலுள்ள விடயங்களைத் தீவிரப்படுத்தவேயன்றி மீறப்படாதவாறு பயன்படுத்துவதன் மூலம் இலங்கை அரசினால் அமுல்படுத்தப்படுகின்ற தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்புக் கொள்கை சகல தரப்பினர்களினாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது.

09. இந்தக் கொள்கையின் மூலம் இலங்கையினுள் சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பாக செயற்பட வேண்டிய பிரதான துறைகள் மற்றும் தரப்பினர்களை இனங்காணுவதும் மேற்கொள்ளப்படும்.

சிறுவர் பாதுகாப்புக்கான தேசிய கொள்கைச் சட்டகம்

இலங்கையில் சிறுவர்களின் அரவணைப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் உச்சளவான நலனை உறுதி செய்வதற்காக பதில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு அரசு மற்றும் ஏனைய சகல தரப்பினர்களும் செயற்பாடுகளைத் திட்டமிடல், அமுல்படுத்தல், கண்காணிப்புச் செய்தல், ஒழுங்குறுத்தல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்புச் செய்வதற்கு உதவக்கூடிய எண்ணக்கருசார் நடவடிக்கைகள் பற்றிய சட்டகம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

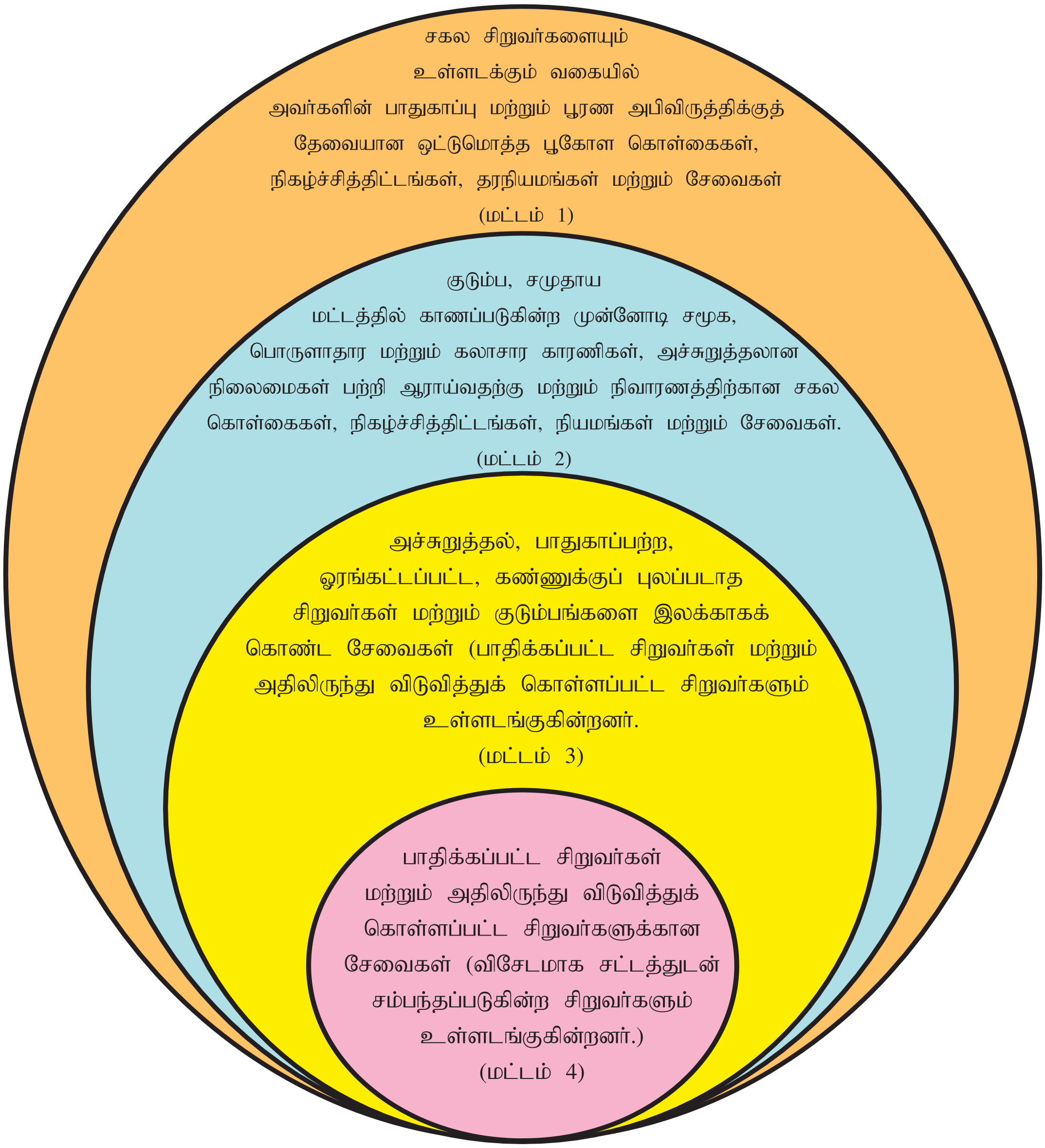

சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய கொள்கைக்கான எண்ணக்கருசார் நடவடிக்கைகளின் சட்டகம்

இலங்கையில் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்வதற்காக அரச மற்றும் ஏனைய சகல தரப்பினர்களும் இந்த நடவடிக்கைச் சட்டகத்திற்கு அமைய நான்கு மட்டங்களில் மேற்கொள்ள வேண்டிய தலையீடுகள் எண்ணக்கருவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மட்டம் 1 : சகல சிறுவர்களையும் உள்ளடக்கும் வகையில் அவர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் பூரண அபிவிருத்திக்குத் தேவையான ஒட்டுமொத்த பூகோள கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், தரநியமங்கள் மற்றும் சேவைகள் தொடர்பிலான பரந்த அறிவு மற்றும் அவற்றின் ஏற்புடையதன்மை.

அதாவது கல்வி, சுகாதாரம், போசணை, சட்டமும், சட்ட உரிமைகளும், சமூக சேவைகளும், அரவணைப்பும், பொருளாதார அபிவிருத்தி, ஊடகமும், தகவல் தொடர்பாடலும், அனர்த்த முகாமைத்துவம், ஊழிய முகாமைத்துவம், பொது நிருவாகம் போன்ற பல்வகை துறைகள் மற்றும் அம்சங்கள் என்ற வகையில் அரச மற்றும் ஏனைய தரப்பினர்களினால் நேரடியாக மற்றும் மறைமுகமாக என்ற வகையில் இரு வகையிலும் சகல சிறுவர்களையும் உள்ளடக்கும் வகையில் ஒழுங்குசெய்யப்படுகின்ற கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், நியமங்கள் மற்றும் சேவைகள் கருதப்படும்.

மட்டம் 2 : குடும்ப, சமுதாய மட்டத்தில் காணப்படுகின்ற முன்னோடி, சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாசார காரணிகள், அச்சுறுத்தலான நிலைமைகள் பற்றி ஆராய்வதற்கு மற்றும் நிவாரணத்திற்கான சகல கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், நியமங்கள் மற்றும் சேவைகள்

இதன்போது வலியுறுத்தப்படுவது சமூக, பொருளாதார, தொழில்நுட்ப, சட்டரீதியான, சமய மற்றும் கலாசார காரணங்களின் அடிப்படையில் பாதுகாப்பற்ற மற்றும் அச்சுறுத்தல் உயர் மட்டத்திலுள்ள சிறுவர்களைக் கொண்ட குடும்பங்கள், குழுக்கள் மற்றும் சமுதாயங்களை இலக்காகக் கொண்டு அரசாங்கத்தினால் சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் அச்சுறுத்தலை குறைப்பதற்கு நேரடியாக மற்றும் மறைமுகமாக ஆகிய இரண்டு முறைகளிலும் குடும்பம் அல்லது சமுதாயத்திற்கு செய்துகொடுக்கப்படுகின்ற கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், நியமங்கள் மற்றும் சேவைகள் ஆகும்.

மட்டம் 3 : அச்சுறுத்தல், பாதுகாப்பற்ற, ஓரங்கட்டப்பட்ட, கண்ணுக்குப் புலப்படாத சிறுவர்கள் மற்றும் குடும்பங்களை இலக்காகக் கொண்ட சேவைகள் (இதில் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் மற்றும் அதிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளப்பட்ட சிறுவர்களும் உள்ளடங்குகின்றனர்.)

பாதிக்கப்படுகின்ற உயர் அச்சுறுத்தலைக் கொண்டிருப்பதாக இனங்காணப்பட்டுள்ள அல்லது முன்னர் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மற்றும் அதன் காரணமாக அபாயத்திற்கு ஆளாகும் வாய்ப்புள்ள தனித்தனியான சிறுவர்கள் மற்றும் குடும்பங்கள் குறிப்பாக இலக்காகக்கொண்டு அரசாங்கம் மற்றும் ஏனைய தரப்பினர்களினால் நேரடியாக மற்றும் மறைமுகமாக ஆகிய இரண்டு முறைகளிலும் செய்துகொடுக்கப்படுகின்ற கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், நியமங்கள் மற்றும் சேவைகள் ஆகும்.

மட்டம் 4 : பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் மற்றும் அதிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளப்பட்ட சிறுவர்களுக்கான சேவைகள் (விசேடமாக சட்டத்துடன் சம்பந்தப்படுகின்ற சிறுவர்களும் உள்ளடங்குகின்றனர்.)

பாதுகாப்பு மற்றும் அரவணைப்பு பாதிக்கப்பட்டுள்ளதன் காரணமாக வீட்டினுள் அல்லது சமுதாயத்தில் பாதிப்பை எதிர்நோக்கியுள்ள சிறுவர்களுக்கு துரிதமாக பாதுகாப்பு, அரவணைப்பு, குணப்படுத்தல் மற்றும் மீண்டும் சமூகமயப்படுத்தலுக்காக அரசாங்கம் மற்றும் ஏனைய தரப்பினர்களினால் நேரடியாக மற்றும் மறைமுகமாக ஆகிய இரண்டு முறைகளிலும் செய்துகொடுக்கப்படுகின்ற கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், நியமங்கள் மற்றும் சேவைகள் ஆகும்.

வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள் மற்றும் பெறுமானங்கள்

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள் மற்றும் பெறுமானங்கள் இந்தக் கொள்கைக்கு வழிகாட்டும் என்பதுடன்,சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான ஏதேனுமொரு கொள்கை, நிகழ்ச்சித்திட்டம் மற்றும் தலையீட்டை நிறைவேற்றும்போது இந்த விடயங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். அரசாங்கம், சிவில் சமூகம், தனியார் துறை, உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு அரசசார்பற்ற அமைப்புக்கள் ஊடாக சமுதாயம் உள்ளிட்ட சிறுவர்களுடன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்ற சகல தரப்பினர்களுக்கும் இந்தக் கோட்பாடுகள் மற்றும் பெறுமானங்கள் ஏற்புடையதாக இருக்கும். இந்தக்கோட்பாடுகள் மற்றும் பெறுமானங்கள் இலங்கையின் சட்டத்தினால், சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் இலங்கையின் பொறுப்புக்களில் மற்றும் பூகோள ரீதியாக சிறுவர் பாதுகாப்புத் துறையிலுள்ள மிகவும் சிறந்த நடைமுறைகளின் மூலம் வலுவடைந்துள்ளது.

1. வாழ்க்கை, சுதந்திரம், நல்ல நிலைத்திருத்தல் மற்றும் அபிவிருத்தி

ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் வாழ்வதற்கு, சுதந்திரத்திற்கு மற்றும் மனிதன் என்ற வகையில் உரித்தான பாதுகாப்புக்கு மற்றும் நல்ல நிலைத்திருத்தலுக்கு மற்றும் அபிவிருத்திக்கு நியாயமான மற்றும் சமமான வாய்ப்புக்களைப் பெறுவதற்கு உரிமை உள்ளது. எந்தவொரு பிள்ளையும் எவ்வகையிலும் துஷ்பிரயோகம் அல்லது பாரபட்சம் காட்டல் அல்லது சுரண்டலுக்கு ஆளாகக் கூடாது. மேலும், எந்தவொரு பிள்ளையையும் வதைத்தல், குரூரத்தன்மை, மிருகத்தனமாக அல்லது சுயமரியாதைக்கு பாதிப்பு ஏற்படும் வகையில் நடாத்தப்படுவதற்கு மற்றும் தண்டனைக்கு ஆளாகக்கூடாது. சட்டத்தின் முன் எல்லா இடத்திலும் 18 வயதிற்கு குறைவான ஆள் ஒருவர் ஒரு பிள்ளையாக அழைக்கப்படுவதற்கான உரிமை, பொறுப்பு மற்றும் கடமை இருக்கின்றது. ஒரு பிள்ளையின் சுதந்திரம் மற்றும் நல்ல நிலைத்திருத்தலுக்கு சிறுவர் உரிமைகளை உறுதி செய்வதன் மூலம் பிள்ளைக்கு அல்லது அவரின் இயற்கையான வளர்ச்சிக்கு, முழுமையான இயலுமைப் பலத்தை அடைந்துகொள்வதற்கு உகந்த பாதுகாப்பான சூழல் உருவாக்கப்படும்.

2. சமஅந்தஸ்து, பல்லினத்தன்மை மற்றும் பாரபட்சம் காட்டாமை.

அரசாங்கத்தினால் முறைமையில் காணப்படுகின்ற அசமநிலை மற்றும் ஒட்டுமொத்த கட்டமைப்பிலும் காணப்படுகின்ற சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதன் மூலம் சிறுவர்களுக்குக் காணப்படுகின்ற அபாயம் பற்றி ஆராய்தல் வேண்டும். குறிப்பாக காலம் கடந்துள்ள மற்றும் பாதகமான அணுகுமுறைகள் மற்றும் தலையீடுகள், கொள்கைகளின் தேவைப்பாடு தொடர்பில் அமுலில் உள்ள சட்டம் பதில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளாத பட்சத்தில் தற்காலத்திற்குப் பொருத்தமானவாறு மறுசீரமைப்புச் செய்தல் வெண்டும். பாரபட்சம் காட்டல் மற்றும் விசேட அசமநிலைமைகளுக்கு ஆளான குழுக்களின் சிறுவர்களுக்கு சமவாய்ப்பை உறுதி செய்வது சிறுவர் பாதுகாப்புக் கொள்கையின் அடிப்படையாக அமைதல் வேண்டும். இதன் மூலம் சகல சிறுவர்களும், குறிப்பாக சமூகத்தில் ஓரங்கட்டப்பட்டதாகக் கருதப்பட்ட அல்லது வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் தேவையான சேவைகள் மற்றும் உதவிகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் வேண்டும். இதன்போது எவ்வகையிலுமான சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள், சமய, குலம், இனம், நிறம், மொழி, பால்நிலை, பாலியல் அந்தஸ்து, மாற்றுத்திறன் மற்றும் சட்டரீதியான என்ற வகையில் எவ்வகையிலும் பாரபட்சம் காட்டல் இன்றி சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. இலங்கையில் வாழும் சிறுவர்கள் அனைவருக்கும் சமமான மற்றும் நியாயமான பெறுபேறுகளை அனுபவிப்பதற்கு உரிமை உள்ளது என்பதை அரசாங்கம் உறுதியாக இனங்கண்டுள்ளது.

3. பிள்ளையின் உச்ச நலன்

சிறுவர்களின் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற சகல தீர்மானங்களின் போதும் குறித்த சிறுவர்களின் உச்சளவான நலனை உறுதி செய்யும் வகையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு முக்கியமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பிள்ளையின் உச்சளவான நலன் தொடர்பில் தீர்மானிக்கும்போது மற்றும் ஏனைய சகல வகையிலுமான தீர்மானங்கள் மற்றும் தலையீடுகளின் போது குறித்த பிள்ளையின் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற நீண்ட கால அல்லது குறுங்கால மற்றும் அச்சுறுத்தலான காரணிகள் மற்றும் அவரின் நிலைத்திருத்தல் மற்றும் அபிவிருத்தித் தேவைகளை மதிப்பீடு செய்வதை கட்டாயமாக மேற்கொள்ளல் வேண்டும். அத்துடன் பிள்ளை தொடர்பில் ஏற்படக்கூடிய அச்சுறுத்தல்கள் அவருக்கு விசேடமான சூழமைவு மற்றும் நிலவுகின்ற நிமைமைகளில் மதிப்பீடு செய்யப்படல் வேண்டும். மேலும் காணப்படுகின்ற வளங்கள் மற்றும் பல்வேறு தலையீடுகளை மேற்கொள்வதற்காகக் காணப்படுகின்ற உரிய சேவைகள் தொடர்பிலும் மதிப்பீடுகளை உள்ளடக்க வேண்டும். பிள்ளையின் உச்ச நலன் தொடர்பில் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் போது இந்த விடயங்களைக் கவனத்தில் கொள்வது பலமான அம்சமாக இருக்க முடியும் என்பதுடன், பிள்ளையின் நிலைமை தொடர்பில் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளும் அவதானிப்பு மற்றும் மீளாய்வும் அவ்வாறே முக்கியமானவையாகும். அத்துடன் பிள்ளைக்கு காணப்படுகின்ற குறுங்கால மற்றும் நீண்டகால பயன்களை அச்சுறுத்தல்களுடன் சமநிலைப்படுத்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பிள்ளைக்கு தொடர்ந்தும் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடிய தலையீடுகளிலிருந்து பூரணமாக தவிர்த்திருத்தல் வேண்டும் என்பதுடன், இதனை சகல தலையீடுகளின் போதும் கோட்பாடொன்றாகக் கருத வேண்டும். மேலும் பிள்ளையின் உச்ச நலன் தொடர்பில் தீர்மானிக்கும் போது பிள்ளையின் கருத்துக்களைக் கவனத்தில் கொள்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும் என்பதுடன், இது பிள்ளையின் வயது மற்றும் வளர்ச்சி கொள்ளளவையும் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

4. தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயன்முறையில் சிறுவர்களின் பங்களிப்பு

பிள்ளையின் பாதுகாப்பிற்கு பிள்ளையின் பங்களிப்பு முக்கியமான காரணியாகும். தமது வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற தீர்மானங்களின் போது அவரின் கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு மற்றும் பங்கேட்பதற்கு ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் உரிமை உண்டு. பிள்ளையின் வளர்ச்சியடையும் வயது மற்றும் அனுபவம் மற்றும் பிள்ளையின் மாற்றமடைகின்ற கொள்ளளவு பிள்ளையின் பங்கேட்பின்போது கவனத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும். பிள்ளையின் பூரணமான மற்றும் விளைதிறன்மிக்க பங்கேட்பை இலகுபடுத்துவதற்காக அவர்களின் அறிவு மற்றும் திறமையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு உகந்த செயன்முறையொன்று அவசியமாகின்றது. அதன் மூலம் அவர்கள் தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் பங்களிப்பை வழங்கும்போது உச்சளவான சாத்தியக்கூறுடன் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் ஆற்றலை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தப் பங்கேட்பு அணுகுமுறை குடும்பம், பாடசாலை மற்றும் சமுதாயத்தில் உறுதி செய்யப்படுவதன் மூலம் பிள்ளையின் பாதுகாப்பில் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கம், சவால்கள் மற்றும் சிக்கல்களை முதலில் இனங்கண்டு தீர்த்துவைக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். பிள்ளையின் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக அமைகின்ற சந்தர்ப்பமொன்றில் மேற்படி நிலைமை மென்மேலும் இடம்பெறுவதை தடுப்பதற்கு உடனடியாக செயற்படல் வேண்டும். பிள்ளையின் பங்கேட்பானது பல்வேறு மட்டங்களில் காணப்படும் என்பதுடன், சில சந்தர்ப்பங்களில் இதன் மூலம் பிள்ளைக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்பமும் உருவாக முடியும். எனவே பெயரளவில் பிள்ளையைப் பங்கேட்கச் செய்துகொள்வது அல்லது பிள்ளையின் பங்கேட்பின் பெயரில் பெரியவர்களின் தேவைகளுக்கு பிள்ளைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதிலிருந்து முற்றாக தவிர்த்திருத்தல் வேண்டும். குறிப்பாக ஏதேனுமொரு பாதிப்பிற்கு ஆளாகியுள்ள பிள்ளைகளின் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு உகந்த பாதுகாப்பான சூழலை உறுதி செய்வது

சிறுவர்களுடன் நடவடிக்கை மேற்கொள்கின்ற சகல தரப்பினர்களினதும் பொறுப்பாகும். இதன்போது சிறுவர்களுக்கு செவிசாய்த்தல், சிறுவர்களின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்தல், தேவையான சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் இரகசியத்தன்மையை பாதுகாத்தல், சிறுவர்கள் தெரிவிக்கின்ற முக்கியமான கருத்துக்களை தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயன்முறையில் ஒன்றிணைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். முடியுமான எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளையின் பெற்றோர் அல்லது வேறு பாதுகாவலர்களுக்கும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயன்முறையில் பங்கேட்பதற்கு வாய்ப்பளித்தல் வேண்டும். ஏதேனுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் பாதுகாவலராக உள்ளவர் குற்றவாளியாக அல்லது ஊக்குவித்தவராக இருப்பதாக சந்தேகம் இருப்பின் அல்லது குற்றஞ்சாட்டப்படுவாராயின், அவ்வாறான சந்தர்ப்பமொன்றில் அவர்களின் பங்கேட்பைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களை தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயன்முறையில் பங்கேட்கச் செய்யும்போது அவர்களின் சுயாதீனத்தன்மைக்குள்ள உரிமையை இனங்கண்டு, மேலும் பங்கேட்பின் மூலம் ஏற்படக் கூடிய அபாயம் மற்றும் பாதகமான நிலைமைகளையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்பதுடன், பிள்ளைக்கு அது பற்றி விழிப்புணர்வூட்டி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

5. சிறுவர்களின் அரவணைப்பு மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான ஆரம்ப அலகு என்ற வகையில் குடும்பம்.

சகல சிறுவர்களினதும் பாதுகாப்பு, அவர்களை வளர்த்தல் மற்றும் அரவணைப்பிற்கு குடும்பத்திற்குள்ள தனித்துவமான உரிமை மற்றும் பொறுப்பை அரசாங்கம் மற்றும் சர்வதேச சட்டமும் மிகத் தெளிவாக வலியுறுத்துகின்றது. எனவே அரசாங்கம் மற்றும் சிறுவர்களுடன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்ற சகல தரப்பினர்களும் பல்வேறு வகையிலுமான குடும்ப நிலைமைகள் மற்றும் பரிணாமம் அடைந்துவருகின்ற சமூக சூழமைவுகள் மற்றும் தனித்தனிக் குடும்பமாக சிறுவர்களை வளர்த்தல் மற்றும் பாதுகாப்பைச் செய்துகொடுப்பதற்கு அவர்களில் காணப்படுகின்ற விசேடமான சக்திகள் மற்றும் பலவீனங்களை இனங்காணல் வேண்டும். பிள்ளைக்கு குடும்பத்திற்குள்ளேயே அபாயகரமான நிலைமை உள்ள எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் பிள்ளையைக் குடும்பத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்குப் பதிலாக அபாயத்தைக் குறைக்கத் தேவையான பொருத்தமான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளச் செயற்படல் வேண்டும். இதன்போது மாற்று அரவணைப்பு பற்றி விசேட கவனம் செலுத்த வேண்டும். பிள்ளைகளை நிறுவனமயப்படுத்துவது இறுதியான மாற்று நடவடிக்கையாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதுடன் நிறுவனமயப்படுத்தும் தேவை மற்றும் பிள்ளையின் உச்ச நலனைக் கவனத்தில் கொண்டு ஆகக் குறைந்த காலப்பகுதிக்கு மாத்திரம் அவ்வாறு செய்தல் வேண்டும்.

6. சிறுவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான குணப்படுத்தல், மேம்படுத்தல் மற்றும் பதில் நடவடிக்கை அணுகுமுறைகள்.

வன்முறைக்கு, சுரண்டலுக்கு சகல வகையிலும் உடல், உள மற்றும் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆளாகி பாரபட்சம் காட்டலுக்கும் ஆளான பிள்ளைகளுக்கு சேவைகள் மற்றும் பதில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குள்ள பொறுப்பு இலங்கை அரசினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. அதற்குச் சமமான பொறுப்பு மேற்படி சகல அச்சுறுத்தலான நிலைமைகளிலிருந்தும் பிள்ளைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு மற்றும் மேற்படி அச்சுறுத்தல்களை ஒழிப்பது தொடர்பிலும் தமக்கு உண்டு என்பதை அரசாங்கமே இனங்கண்டுள்ளது. சகல சிறுவர்களும், சமூக-கலாசார, பொருளாதார, பால்நிலை, சமய, தேசிய, சட்டரீதியான அல்லது குடும்பப் பின்னணி போன்ற நிலைமைகளின் அடிப்படையில் அன்றி வன்முறைக்கு, சுரண்டலுக்கு, பாரபட்சம் காட்டலுக்கு மற்றும் சகல வகையிலுமான உடல், உள மற்றும் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் அல்லது பாரபட்சம் காட்டலுக்கு ஆளாக முடியும்.

பிள்ளை அவ்வாறான அச்சுறுத்தலான நிலைமைக்கு ஆளாவதானது தமது குடும்பத்திற்குள் அல்லது அதற்கு வெளியே எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இடம்பெற முடியும். எனவே பூகோள நிவாரண ஏற்பாடுகளை இலங்கையின் சூழமைவுக்கு பொருத்தமானவாறு இலங்கையில் வாழும் சிறுவர்களுக்காக கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்பதுடன் அதன் மூலம் அவ்வாறான பாதகமான அனுபவங்களிலிருந்து சிறுவர்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். வாழ்க்கையில் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கான திறமைகள் மற்றும் அறிவின் மூலம் சிறுவர்களை வலுவூட்டல், அவர்களின் பெற்றோர் மற்றும் பாதுகாவலர்களை பெற்றோரின் அந்தஸ்து தொடர்பிலான திறமைகள் மூலம் வலுவூட்டல், சமுதாயம் மற்றும் குடும்பத்தை மையமாகக்கொண்ட பாதுகாவலர் கட்டமைப்பு மற்றும் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குள்ள வசதிகளை மேம்படுத்துவதன் மூலம் அச்சுறுத்தலுக்கு ஆளாகின்ற வாய்ப்பை குறைத்தல் மற்றும் ஏதேனுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் பாதகமான அனுபவத்திற்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி நேரிடுகின்ற போதிலும் அதற்கு பலமுடன் முகம் கொடுக்கும் வாழ்க்கைத் திறன்கள் மற்றும் திறமைகளை மேம்படுத்தல் வேண்டும். இதற்கு மேலதிகமாக, விசேட சமூக ரீதியிலான மற்றும் பொருளாதார காரணங்களினால் ஒரு சில சிறுவர்கள் கூடுதலான அச்சுறுத்தலுக்கு ஆளாவதன் மூலம் விசேடமான பாதிப்புக்களுக்கு ஆளாக முடியும். அவ்வாறான,விசேடமான சிறுவர் குழுக்களை இலக்காகக் கொண்டு அவர்களுக்கான நிவாரண நிகழ்ச்சித்திட்டங்களைத் தயார் செய்யும் பொறுப்பு உள்ளது என்பதை அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது. அச்சுறுத்தலான நிலைமையிலுள்ள சிறுவர்கள் அல்லது குடும்பங்களை இனங்கண்டு மேற்படி நிலைமைகளை தீர்ப்பதற்கு அல்லது ஏற்படக்கூடியதாகவுள்ள பாதிப்புக்களைத் தடுப்பதற்கு அல்லது பாதிப்பை குறைத்துக் கொள்வதற்கு மேற்படி நிலைமைக்கென விசேடமாக தயார் செய்யப்பட்டுள்ள தலையீடுகள் மற்றும் சேவைகளை குறித்த சிறுவர்கள் மற்றும் குடும்பங்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுக்க செயற்படல் வேண்டும். மேலும், சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய பிற்போக்கான மனப்பாங்குகள் மற்றும் நடைமுறைகள் தொடர்பில் சமூகத்தில் கலந்துரையாடல் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்பவும் வேண்டும். ஏதேனுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சிறுவன் துஷ்பிரயோகத்திற்கு, சுரண்டலுக்கு, பாரபட்சம் காட்டலுக்கு அல்லது வேறு ஏதேனுமொரு வகையிலான வன்முறைக்கு முகம் கொடுத்துள்ள சந்தர்ப்பத்தில் சிறுவனின் பாதுகாப்பு மற்றும் அரவணைப்பை உறுதி செய்வதற்குத் தேவையான தலையீடு மற்றும் சிறுவன் பெற்றுள்ள அனுபவத்தின் பாதிப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்கு அவர்களுக்குத் தேவையான நீண்டகால சேவைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்புள்ளது என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

7. ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் ஒத்துழைப்புக்குத் தேவையான பல்-துறை மற்றும் பல்-தரப்புப் பொறுப்பு.

சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு ஏதேனுமொரு தனி அரச நிறுவனத்தின் செயற்பணி அல்ல என்பதுடன் இது பல்-துறைசார் முறைமையினுள் மாற்றமான உப வகிபாகங்கள் மற்றும் பொறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ள பல்வேறு முகவராண்மை நிறுவனங்களின் பொறுப்பாகும் என்று அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது. சிறுவர் பாதுகாப்புச் செயன்முறையிலுள்ள அம்சங்களை பாதுகாத்து, பல்வேறு அரச நிறுவனங்களுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்துகின்ற வினைதிறன்மிக்க செயன்முறைகள் மற்றும் முறைமைகளைத் தாபித்தல், சிறுவர்களின் பாதுகாப்பிற்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். சகல வகையிலுமான வன்முறைகள் மற்றும் பாதிப்புக்களிலிருந்தும் தடுத்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் வன்முறையை எதிர்க்கின்ற ஆற்றலை மேம்படுத்தல் மற்றும் தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அரவணைப்பு மற்றும் உதவிச் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கான தமது வகிபாகத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக உரிய சகல அரச நிறுவனங்களையும் வலுவூட்டி சிறுவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான முறையான

அணுகுமுறைக்கு அரசாங்கம் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றது. இலங்கையிலுள்ள சிறுவர்களுக்கான எதிர்கால நோக்கைக் கொண்ட வெற்றிகரமான பெறுபேறுகளை அடைந்துகொள்வதற்காக சிறுவர்கள், குடும்பம், சமுதாயம், உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், தனியார்துறை மற்றும் ஊடக அமைப்புக்களுடன் பங்குடைமையுடன் நடவடிக்கை மேற்கொள்வதன் அவசியத்தன்மையை அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது.

8. சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் வாழ்க்கைச் சக்கர அணுகுமுறை.

வாழ்க்கைச் சக்கர அணுகுமுறையில் இனங்கண்டுள்ளவாறு சிறுவர் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடைய சிக்கல்கள் சிறுவர் பராயத்தில் அவர்கள் பெற்றுள்ள அனுபவம் மற்றும் அதன் காரணமாக ஏற்படுகின்ற பெறுபேறாக, சிறுவர் என்ற வகையில் அல்லது பெரியவர்களான பின்னர் பிற்காலத்தில் பாதகமான தாக்கங்கள் ஏற்பட முடியும். இந்தத் தாக்கங்கள் காரணமாக பெரியவர்களாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாழ்க்கை அனுபவம் மற்றும் விளைவுகள் காரணமாக அவர்களின் பெற்றோர் அந்தஸ்து மற்றும் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் திறமைகளில் பண்புசார்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும். இதன் மூலம் சிறுவர்கள் மற்றும் பெரியவர்களாக மாத்திரமன்றி பரம்பரை பரம்பரையாக அவற்றினால் தாக்கம் ஏற்படுவது வாழ்க்கைச் சக்கர அணுகுமுறையின் மூலம் இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

9. சிறுவனின் தனித்துவமும், ஊடகமும்.

சேவைகளை வழங்கும் போது அல்லது பொது மக்களுக்குத் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் போது விசேடமானதொரு சிறுவனின் அல்லது சிறுவர் குழுவின் தனிப்பட்ட மற்றும் இரகசியமானதன்மையை எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் உறுதிசெய்தல் வேண்டும். தனிப்பட்ட வகையில் இடம்பெறுகின்ற சிறுவர் துஷ்பிரயோக சம்பவங்களை வெகுசன ஊடகங்களில் வெளியிடுதல் மற்றும் பிரச்சாரம் செய்வதை அரசாங்கம் முனைப்புடன் அதைரியப்படுத்தும். ஆரம்ப அவதானிப்புக்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற சான்றுகளின் அடிப்படையில் இதனை அறிக்கையிடுவது பிள்ளைக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கின்ற சந்தர்ப்பங்கள் இருப்பின் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பற்றி அறிக்கையிட ஊடகம் செயற்பட முடியும். (உதாரணமாக காணாமல் போன சிறுவனைத் தேடிக் கண்டுபிடித்தல்) துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆளான, துஷ்பிரயோகம் காரணமாக உயிரிழந்த அல்லது அவ்வாறான அபாயத்திற்கு ஆளாகும் போக்கு காணப்படுகின்ற சிறுவர்கள் பற்றி அவர்களின் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றவாறு அல்லது தொடர்ந்தும் அபாயத்தை, அச்சுறுத்தலை தீவிரப்படுத்துகின்றவாறு அறிக்கையிடுவதற்கு எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளக்கூடாது. அவ்வாறே சகல இலத்திரனியல் மற்றும் அச்சு ஊடகங்கள் உட்பட புதிய ஊடகங்கள் சிறுவர் தொடர்பில் மற்றும் சிறுவர் தொடர்பிலான வர்த்தக விளம்பரங்கள், நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் சகல வகையிலுமான ஏனைய ஊடக ஆக்கங்களில் எந்த வகையிலும் சிறுவர் சகல வகையிலும் துஷ்பிரயோகத்திற்கு, துன்புறுத்தலுக்கு, சுரண்டலுக்கு, பாதிப்பிற்கு, பாதகமானநிலைக்கு அல்லது பாரபட்சம் காட்டலுக்கு, சிறுவனின் ஆளுமைக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடாது. சிறுவனின் உச்ச நலன், அபிவிருத்தி மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்கின்ற மற்றும் இலங்கை கலாசாரம் மற்றும் தனித்துவத்திற்கு ஏற்புடையவாறு தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஊடகப் பயன்பாட்டை தரப்படுத்தல் தொடர்பில் ஏற்புடைய சகல தரப்பினர்களும் பொறுப்புடன் செயற்படல் மற்றும் தலையீடு செய்வது தொடர்பில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சிறுவன் மற்றும் ஊடகம் தொடர்பில் புதிய தார்மீகத்தை கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

10. சாட்சிகளின் அடிப்படையிலான நடைமுறைகள் மற்றும் கொள்கைகள்.

சிறுவர்களைப் பாதிப்புக்களிலிருந்து தடுத்துக்கொள்ளல், பாதுகாத்தல் மற்றும் உதவிச் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கான கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், தரநியமங்கள் மற்றும் சேவைகளை இலங்கையிலும், பூகோள ரீதியாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஆய்ச்சிச் சான்றுகள் மற்றும் /அல்லது ஆவணங்களின் அடிப்படையில் திட்டமிடல் மற்றும் அமுல்படுத்த செயற்படல் வேண்டும். அத்துடன், முறையான கண்காணிப்பு மற்றும் முறையான மதிப்பீட்டின் மூலம் இந்தக்கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் சேவைகளின் மூலம் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள நோக்கங்களை அடைந்துகொள்வதன் விளைதிறனை அளவிடுவது மற்றும் உறுதி செய்துகொள்ளல் வேண்டும். குறிப்பாக பிள்ளையின் வாழ்க்கைக்கு அவற்றின் மூலமான அழுத்தத்தை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். சிறுவர்களுக்கு தமது சிறுவர் பராயத்தை கழிப்பதற்கு எதிரான சகல வகையிலுமான காரணிகள் மற்றும் தடைகளிலிருந்தும் சிறுவர்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

11. சிறுவர் பாதுகாப்புச் சேவைகளின் தொழில்சார் அந்தஸ்தும், வகைப்பொறுப்புக்கூறலும்.

சிறுவர் பாதுகாப்புச் சேவைகள் தொடர்பிலான சகல கொள்கைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளும் போது அரசாங்கத்தின் வழிகாட்டல் மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான நன்னெறிகளைப் பின்பற்றுவது உட்பட சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான செயற்பணிகளை நிறைவேற்றுவதைக் கவனத்தில் கொண்டு சகல தரப்பினர்களும் தமக்குப்பொறுப்பளிக்கப்படுகின்ற பணிகளை நிறைவேற்றும் போது வகைப்பொறுப்புக் கூறல் மற்றும் தொழில்வாண்மையைப் பாதுகாக்கின்றவாறு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். இந்த அணுகுமுறையினுள் சிறுவர்கள் தொடர்பிலான அரச நிறுவனங்களுக்கு இடையே வகைப்பொறுப்புக் கூறுவதை உறுதி செய்யத் தேவையான செயற்பாடுகள் மற்றும் கட்டமைப்புக்களைக் கட்டியெழுப்புவதும் உள்ளடங்க வேண்டும். மேலும், சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான அரச நிறுவனங்கள் தமது உள்ளக மதிப்பீடுகள் மற்றும் ஒழுங்குறுத்தல் பொறிமுறையைக் கட்டியெழுப்புவதன் மூலம் அவர்களின் செயற்பணியில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய சிறுவர்கள், குடும்பம், நிறுவனங்கள் மற்றும் சமுதாயத்திற்கான வகைப்பொறுப்புக் கூறுவதையும் உறுதி செய்தல் வேண்டும். விசேடமான சிறுவர் பாதுகாப்புச் சேவைகளுக்கு உகந்த திறமைகள் மற்றும் அறிவு மற்றும் உதவி முறையியல்கள் பற்றிய புரிந்துணர்வைக் கொண்ட ஆட்கள் அவசியமாகின்றனர். பொருத்தமான ஆட்சேர்ப்புக்கள், சேவைக்கு முன்னரான பயிற்சி மற்றும் தொடர்ச்சியான தொழில்சார் அபிவிருத்தி என்பன பண்புசார் சிறுவர் பாதுகாப்புச் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க அத்தியாவசிமாகின்றது என்பதை அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது. தற்போது சேவையில் ஈடுபட்டுள்ள மற்றும் எதிர்காலத்தில் சேவைக்கு ஆட்சேர்ப்புச் செய்யப்படவுள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான கடமை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் சகல நிறுவனப் பதவியணியினருக்கும் சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தொழில்மயப்படுத்தலை மேற்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தன்மையை அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது. இதற்கு மேலதிகமாக, வேறு வகையிலான உதவி அல்லது சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான விசேடமானதல்லாத செயற்பணிகளை மேற்கொள்ளும் ஆட்களுக்குத் தேவையான பயிற்சி மற்றும் ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். சிறுவர் பாதுகாப்புச் சேவைகளை வழங்குவோருக்கு சிறுவர்கள், குடும்பம் மற்றும் சமுதாயத்துடன் தமது பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்லத் தேவையான நிறுவன ரீதியிலான ஒத்துழைப்பு மற்றும் உதவிச் சேவைகளை (உதா.: போக்குவரத்து, கண்காணிப்பு, பதவியணியின் நல்ல நிலைத்திருத்தல், காப்புறுதி, வளங்கள் போன்றன) உறுதி செய்வதற்கும் அரசாங்கம் கட்டுப்பட்டுள்ளதுடன், இதன்போது பதவியணியினரின் கடமைகள் தொடர்பிலான தேவைகள் மற்றும் அவர்களுக்கு கடமை நடவடிக்கைகளினால் ஏற்படக்கூடிய அழுத்த நிலைமைகளிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு மற்றும் அவற்றுக்கான பதில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும்

அரசாங்கம் கட்டுப்பட்டுள்ளது. சிறுவர்களுடன் செயற்படுகின்ற சகல ஆட்களும் கட்டாயமாக பின்னணியை பரீசீலித்துப் பார்ப்பதற்கு, மென்மையான திறமைகள் மற்றும் உளவியல்சார் மதிப்பீட்டைச் செய்வதற்கு ஆட்சேர்ப்புச் செய்யும் போது உட்படுத்தப்படல் வேண்டும். அவ்வாறே தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் காலத்தின் தேவையின் அடிப்படையில் இந்த மதிப்பீட்டை செய்தல் வேண்டும். சிறுவர்கள் தொடர்பிலான பொறுப்பு அல்லது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான பதவிகளுக்கு தகுதியற்றவர்களை நியமனம் செய்வதற்கு அல்லது சிறுவர்களுடன் செயற்படும் போது துஷ்பிரயோக சம்பவங்கள் இடம்பெறுவதற்குள்ள அபாயத்திற்கு எதிராக பாதுகாப்பைச் செய்துகொடுப்பதற்கு இதன் மூலம் சகல அரச நிறுவனங்கள் ஊடாகவும் தரப்படுத்தல் ஏற்படும். சிறுவர்களுடன் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் சகல ஆட்களும் சிறுவர்களுடன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது பற்றிய முன் பயிற்சியில் கலந்துகொள்வது கட்டாயமாகும்.

12. சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான அணுகுமுறை.

சிறுவர் பாதுகாப்புத் தேவைகளுக்கு பதில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் மற்றும் மேம்படுத்தலுக்கான சேவைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு சிறுவர்களுக்கு, அவர்களின் குடும்பத்தவர்களுக்கு மற்றும் பாதுகாவலர்களுக்கு உரிமை உண்டு. இந்த சேவைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் தரமான நியமங்களைக் கொண்ட அணுகுமுறைகளாக இருக்கக்கூடியவாறு (செலவினம், பௌதீக அமைவிடம், தகவல்கள் மற்றும் பாரபட்சம் காட்டாமை போன்றன) காணப்பட வேண்டும் என்பதுடன், சிறுவர்கள் மற்றும் குடும்பங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவாறு (உதா. சிறுவனுக்கும், குடும்பத்திற்கும் சாதகமான முறையியல்கள்) அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியவாறு சிறுவர்கள் மற்றும் குடும்பங்களின் திறன் அபிவிருத்தியும் அணுகுமுறையின் கோட்பாடுகளில் உள்ளடங்கும். சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்கின்ற சிறுவர் இரட்டிப்பாக அதாவது இரண்டு தடவை பாதிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு சேவை ஆற்றுகின்ற சகல தரப்பினர்களும் பொறுப்புடன் செயற்படல் வேண்டும்.

கொள்கைசார் குறிக்கோள்கள்

இலங்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்பிற்காக அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ள சகல சட்ட ரீதியான ஏற்பாடுகள், சட்டத்தினால் நேரடியாக கவனம் செலுத்தப்படாத விடயங்கள் மற்றும் சேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு,

1. சகல தரப்பினர்களினாலும் உரிமைகள் மற்றும் விஞ்ஞான ரீதியிலான சாட்சிகளின் அடிப்படையிலான கொள்கைகள், சேவைகள், முறையியல்கள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதன் மூலம் பிள்ளை மற்றும் குடும்பத்தை சகல வகையிலுமான துஷ்பிரயோகங்கள், பாரபட்சம் காட்டல்கள் மற்றும் சுரண்டல், வேறு வகையிலான வன்முறைகளிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளல் மற்றும் அதனை பலமுடன் முகம் கொடுத்தல், பதில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் மற்றும் அதற்கு தாக்குப்பிடிக்கின்ற ஆற்றலை விருத்தி செய்வதன் மூலம் பிள்ளை மற்றும் குடும்பத்தை வலுவூட்டல்.

    I. இலங்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவதற்கு சட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் ஒழுங்குறுத்தல் நடவடிக்கை சட்டக மீளாய்வு, பரீட்சித்தல், ரத்துச் செய்தல், முறைப்படுத்தல் மற்றும் நிறைவேற்றிக் கொள்வதை காலத்திற்கு இசைவாக மேற்கொள்ளல்.

    ii. இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள், ஆய்வுகள், கற்கைகள் மற்றும் மிகவும் சிறந்த நடைமுறைகளின் முறையான மீளாய்வுக்கு ஏற்புடையதாகும் என்பதை உறுதி செய்து சிறுவர்கள் தொடர்பில் கவனம் செலுத்துகின்ற கொள்கைகள் மற்றும் சட்டங்களை முறைப்படுத்தல்.

    iii. சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பில் மென் மேலும் சிறந்த பெறுபேறுகளை அடைந்துகொள்வதற்கான கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை தொடர்ச்சியாக மேம்படுத்தும் போது யாப்பு இயற்றுவோர், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் அரசாங்க அலுவலர்களினால் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை அமுல்படுத்துவது சிறுவர்களின் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற முறை பற்றிய சாட்சிகளின் அடிப்படையிலான மீளாய்வை காலத்திற்குக் காலம் மேற்கொள்ளல்.

    iv. சகல வகையிலுமான சமுதாய அடிப்படையிலான சிறுவர் பாதுகாப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை திட்டமிடல் மற்றும் அமுல்படுத்துகின்ற ஒவ்வொரு கட்டத்தின் போதும் அதற்கு சமுதாயத்தின் பங்கேட்பைப் பெற்றுக் கொள்ளல்.

    v. சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான சேவைகளுக்கு நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட ஏற்பாடுகளை மறுசீரமைத்தல் மற்றும் மீள்ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக பிரதேச, மாவட்ட, மாகாண மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் பங்காளர்கள் மற்றும் சமுதாயத்தினருடன் ஆலோசனைசார் கலந்துரையாடல்களை நடாத்தல்.

2. சகல தரப்பினர்களினாலும் கொள்கைகள், நியமங்கள், சேவைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் மூலம் சகல வகையிலுமான துஷ்பிரயோகங்கள், பாரபட்சம் காட்டல், சுரண்டல் மற்றும் வேறு வகையிலான வன்முறைக்கு ஆளான சிறுவர்களின் உச்சளவான நலனை உறுதி செய்வதற்கு உகந்த அரவணைப்பு மற்றும் உதவியைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக குடும்பம் மற்றும் சமுதாயத்திற்கு உள்ள ஆற்றல் மற்றும் கொள்ளளவை வளர்ப்பதற்கான உரிய தலையீடுகளை மேற்கொள்ளல்.

    I. இலங்கை சமூகத்தில் சிறுவர் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதில் பிரதான பங்கேட்புக் குழுவாக சிவில் சமுதாயத்தை வலுவூட்டுவதை இனங்காண்பதை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ii. சகல தரப்பினர்களினாலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சிறுவர் பாதுகாப்பிற்காக செய்யப்படுகின்ற தலையீடுகளை மென்மேலும் அர்த்தப்பூர்வமானதாக்குவதற்காக முனைப்பான சமுதாயப் பங்களிப்பைப் பெற்றுக் கொள்வது தொடர்பில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும்.

iii. இலங்கையில் ஒவ்வொரு கிராம அலுவலர் அதிகாரப் பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்கும் வகையில் சமுதாய பங்கேட்பின் மூலம் கட்டியெழுப்பப்படுகின்ற சிறுவர் பாதுகாப்பிற்குத் தேவையான அழுத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சிறுவர் பாதுகாப்பு முறைகளை ஊக்குவித்தல் மற்றும் அதற்கு சமுதாயத்தை வலுவூட்டல்.

iv. சமுதாய சூழலில் இடம்பெறுகின்ற ஓரங்கட்டல், அவமதித்தல் மற்றும் அபாயத்திற்கு ஆளாகும் சந்தர்ப்பங்களைத் தடுப்பதற்காக இலக்குத் தலையீடுகள் மற்றும் பொருத்தமான உதவிகளைச் செய்துகொடுக்கக்கூடியவாறு குடும்ப அங்கத்தவர்கள், சமாந்தரமான ஏனைய குழுக்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் வேறு தரப்பினர்களுக்கான பரந்த நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் ஊடாக திறன் அபிவிருத்தி செய்தல்.

v. சிறுவர் பாதுகாப்புச் சேவைகளில் குறிப்பாக அல்லது சிபாரிசு செய்யப்பட்ட ஆகக் குறைந்த தரநியமங்களைப் பேணிவர வேண்டும். அவ்வாறல்லாத பட்சத்தில் அது பற்றி மீளாய்வு செய்தல் மற்றும் தேவையான இடங்களில் தீர்வு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதை தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை அல்லது வேறு அதிகாரமளிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களினால் மேற்கொள்ளல்.

vi. சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் அபிவிருத்தியை உறுதி செய்வதற்காக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியத்தைக் கட்டியெழுப்பல் வேண்டும்.

vii. உச்சளவான சிறுவர் பாதுகாப்பைக் கொண்ட நல்ல சமூக சூழலுக்கான சமூக நடத்தைகளை மாற்றியமைக்கின்ற தொடர்பாடல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை சமுதாயத்தை மையமாகக் கொண்டு அமுல்படுத்தல்.

3. சகல தரப்பினர்களும் இந்தத் தேசியக் கொள்கையின் உயிரோட்டத்தை உச்சளவில் அடைந்து கொள்ளக்கூடியவாறு சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய சட்டகத்தினுள் அதன் கொள்கைகள், நியமங்கள், சேவைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை அமுல்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல். அதற்காக தமது நிறுவனரீதியிலான மனித வளத்தின் அறிவு, திறமை மற்றும் மனப்பாங்கை தமது நிறுவனத்திற்குள் இற்றைப்படுத்தி வளர்த்துக் கொள்ள நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

i. சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான விசேட பணிகளை நிறைவேற்றுகின்ற அரச அலுவலர்களுக்கு விடயரீதியான தொழில்நுட்ப ஆற்றல்கள், தகைமைகள் மற்றும் தொழில்சார் வழிமுறைகளை மேம்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும். சிறுவர் பாதுகாப்புடன் சம்பந்தப்பட்ட பணிகளை நிறைவேற்றுகின்ற நிபுணர்களல்லாத அலுவலர்கள் மற்றும் ஆட்களுக்கான பயிற்சியளித்தல் மற்றும் சான்றுப்படுத்தல்களை மேம்படுத்துவதன் மூலம் சிறுவர் பாதுகாப்புச் சேவைகளை தொழில்வாண்மைமிக்கதாக்க வேண்டும்.

ii. சிறுவர்களுடன் நேரடியாக செயற்படுகின்ற சகல அரச அலுலவர்கள் மற்றும் ஆட்களுக்காகவும் பின்னணியைப் பரிசீலித்தல் மற்றும் உளவியல் பரிசோதனைக்கான பயன்வாய்ந்ததொரு செயன்முறையைத் தாபித்தல்.

iii. அச்சுறுத்தலை எதிர்நோக்கியுள்ள சிறுவர்களுக்காக மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை கண்காணிப்புச் செய்வது உட்பட சிறுவர் பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பின் ஒவ்வொரு மட்டத்திலுமுள்ள சகல சேவைகள் ஊடாகவும் இடம்பெறுகின்ற ஆரம்ப செயலாற்றுகை சுட்டிகள் பற்றி பரந்து காணப்படுகின்ற தரவுகள், நன்னெறிகள், வழிகாட்டல்களுக்கு இசைவாக சிறுவர்களின் மற்றும் குடும்பத்தின் பாதுகாப்பு மற்றும் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்கின்றவாறு தொடர்ச்சியாக பகுப்பாய்வு செய்தல்.

4. சகல தரப்பினர்களும் தரமான, வகைப்பொறுப்புகூறல் மற்றும் நல்ல ஒருங்கிணைப்பின் அடிப்படையிலான சேவைசார் முறையியல் மூலம் சகல வகையிலுமான துஷ்பிரயோகங்கள், பாரபட்சம் காட்டல், சுரண்டல் மற்றும் வேறு வகையிலான வன்முறைகளுக்கு ஆளாவதன் அச்சுறுத்தலைக் கொண்டுள்ள பாதுகாப்பற்ற மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ள, அபாயகரமான மற்றும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத சிறுவர்கள் மற்றும் அவ்வாறான குடும்பங்களுக்கு விஞ்ஞான ரீதியிலான தரவுகளின் அடிப்படையிலான இலக்கு, பயன்வாய்ந்த மற்றும் வினைத்திறன்மிக்க சேவைகளை ஆற்றுதல்.

i. குடும்பம், சமுதாயம் மற்றும் நிறுவன சூழலில் மாற்றுத்திறனாளிகளான சிறுவர்களுக்கு துஷ்பிரயோகம், பாரபட்சம் காட்டல் மற்றும் வேறு வகையிலான பாதிப்புகளுக்கு உள்ள அச்சுறுத்தல்களை இலக்காகக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை விருத்தி செய்தல்.

ii. சுரண்டல் மற்றும் ஆட்கடத்தலின் பாதகமான முறைகளை உள்ளடக்கியதாக சகல வகையிலுமான சிறுவர் ஊழியத்தை தடுப்பதற்கு மற்றும் அவற்றுக்கான பதில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குள்ள செயற்பாடுகளை வலுவூட்டல்.

iii. இலங்கையில் சுற்றுலாத்துறையுடன் தொடர்புடைய செயற்பாட்டில் சிறுவர் பாதுகாப்பிற்காக மேற்கொள்ள வேண்டிய தலையீடுகளை இனங்காணல் மற்றும் அவற்றை மென்மேலும் வலுவூட்டல்.

iv. புலம்பெயர்வுக்கு முன்னர், புலம்பெயர்வின்போது மற்றும் புலம்பெயர்வின் பின்னர் ஏற்படுகின்ற பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்களை மதிப்பீடு செய்தல், இலகுபடுத்திக் கொள்ளல் மற்றும் அவற்றுக்கு உகந்தவாறு பதில் நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு புலம்பெயர்வோருக்கு, அவர்களின் சிறுவர்கள் மற்றும் குடும்பத்திலுள்ள ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கு உகந்த உதவிகளைத் தாபித்தல்.

v. வீதிச் சிறுவர்களுக்காக பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தலை இலகுபடுத்துவதற்கு மற்றும் மாற்று வாழ்க்கை / அரவணைப்பு ஏற்பாடுகள் மற்றும் கற்கைச் செயன்முறைக்கான வாய்ப்புக்கள் தொடர்பில் ஈடுபடுவதற்கான வழிமுறைகளை வளர்ப்பதற்கு புதிய நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை தாபித்தல் மற்றும் வலுவூட்டல்.

vi. இயற்கையாக ஏற்படுகின்ற அல்லது மனிதனினால் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற ஏதேனுமொரு வகையிலான அனர்த்த நிலைமைகளின் அழுத்தத்திற்கு ஆளாகின்ற பிள்ளைகளை அதிலிருந்து விடுவித்து அவர்களை வழமையான நிலைமைக்கு கொண்டுவருதல் மற்றும் மேற்படி சிறுவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கான செயன்முறையை வலுவூட்டல்.

vii. குற்றவியல் நியாயத்தை நிலைநாட்டும் பொறிமுறையில் சிறுவர்களுக்கு உணர்வுபூர்வமான மற்றும் சிறுவர்களுக்கு நட்புறவான செயன்முறையை அமுல்படுத்துவதன் மூலம் சட்டத்துடன் மோதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் சிறுவர்கள் மற்றும் சிறுவர் சாட்சியாளர்களுக்கு உரிய பாதுகாப்பு மற்றும் அரவணைப்பை உறுதி செய்தல்.

viii. சிறுவர்களை நிறுவனமயப்படுத்தவதை இறுதி மாற்றுவழிமுறையாக இனங்காண வேண்டும் என்பதுடன், முடியுமானளவு குறுகிய காலப்பகுதிக்கு மாத்திரம் மேற்கொள்வதற்கு மற்றும் மீண்டும் சமூகமயப்படுத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது தொடர்பில் அரசு பொறுப்புடன் செயற்படல் வேண்டும்.

ix. சிறுவர்களுக்கு மாற்று அரவணைப்புச் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கின்ற சகல நிறுவனங்களும் முறையாக பதிவு செய்யப்பட்டு மற்றும் கண்காணிப்புக்கு உட்பட்டு பேணிவரப்படுவதாகவும், சிறுவர்களின் அரவணைப்பு மற்றும் பாதுகாப்பை உச்சளவில் உறுதி செய்வதற்குத் தேவையான ஆகக்குறைந்த நியமங்களைப் பூர்த்தி செய்திருப்பதாகவும் அரசு ஒழுங்குறுத்தல் வேண்டும்.

5. சிறுவர்களுக்கு எதிரான சகல வகையிலுமான துஷ்பிரயோகங்கள், பாரபட்சம் காட்டல், சுரண்டல் மற்றும் வேறு வகையிலான வன்முறைக்கு ஆளாகிப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள அல்லது பாதுகாப்பின்றி, அச்சுறுத்தலான மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்ட மற்றும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத சிறுவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கு சகல தரப்பினர்களினாலும் நல்லதொரு ஒருங்கிணைப்பு, வளங்களின் சுபீட்சத்தன்மை, பதில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல், நேரடியாக மற்றும் மறைமுகமாக சிறுவர் பாதுகாப்புச் சேவைகளான குடும்பம் மற்றும் சமுதாய அடிப்படையிலான அரவணைப்புக்களை செய்துகொடுப்பதன் மூலம் அவர்களின் நல்ல நிலைத்திருத்தலை உறுதி செய்தல்.

i. தேசிய, மாகாண, மாவட்ட, பிரதேச மற்றும் கிராம அலுவலர் பிரிவு மட்டத்திற்குள் மற்றும் ஒவ்வொன்றுக்கும் இடையே, அவ்வவ் மட்டங்களில் அமுலில் உள்ள சிறுவர் பாதுகாப்புச் செயன்முறைகளை அமுல்படுத்த உதவுவதற்கு பயன்வாய்ந்த துறைகளுக்கு இடையிலான ஒருங்கிணைப்புப் பொறிமுறையைத் தாபித்தல் மற்றும் வலுவூட்டல்.

ii. சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான சகல நிறுவனங்கள் மற்றும் அலுவலர்களினதும் வினைத்திறன் மற்றும் வகிபாகத்தை நல்ல முறையில் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதன் மூலம் ஒரே சிறுவர் பாதுகாப்புச் செயன்முறையை மீண்டும் மீண்டும் மேற்கொள்வதைத் தடுப்பதற்கான ஒழுங்குறுத்தல், மதிப்பீடு, வகைப்பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் கற்றலின் மூலம் நல்லதொரு ஒருங்கிணைப்பைக் கொண்ட தரமான சேவைகளை வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்தல்.

iii. சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பில் நடவடிக்கை மேற்கொள்கின்ற அரச, உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு அரசசார்பற்ற அமைப்புக்கள் மற்றும் ஏனைய தரப்பினர்கள் மற்றும் ஆட்கள், சமுதாயத்தினருடன் அன்னியோன்ய புரிந்துணர்வு மற்றும் நல்லதொரு ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் ஒட்டுமொத்த சிறுவர் பாதுகாப்புச் செயன்முறையின் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் வெளிப்படைத்தன்மை, வகைப்பொறுப்புக்கூறல், சமுதாயப் பங்கேட்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப பயன்பாடுகளை உறுதி செய்தல்.

iv. சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பில் செயற்பட்டு வருகின்ற அரசசார்பற்ற, தனியார், சிவில், சமுதாய மற்றும் தொண்டர் நிறுவனங்களுடன் அரசின் சேவைகளை தேசிய, மாகாண, மாவட்ட மற்றும் பிரதேச மட்டத்தில் பயன்வாய்ந்தவாறு ஒருங்கிணைப்புச் செய்தல் மற்றும் ஒத்துழைப்பு வழங்குவதற்கான பொறிமுறையைத் தாபித்தல் மற்றும் மேம்படுத்தல்.

v. வருடாந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்திக்குப் போதியளவு நிதி ஏற்பாடுகளை ஒதுக்குவதற்கான பிரேரணைகளைச் சமர்ப்பிப்பதானது, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் அரச நிறுவனங்களின் பொறுப்பாகும் என்பதுடன் வருடாந்தம் அது பற்றி மீளாய்வு செய்து அரசினால் தேவையானவாறு நிதி ஏற்பாடுகள் ஒதுக்கப்படல்.

6. சகல தரப்பினர்களும் மேற்கொள்ளும் தலையீடுகளின் ஊடாக பாதுகாப்பான நல்லதொரு சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக பெற்றோர், பிள்ளைகள் மற்றும் சமூக உறவுகளைக் கட்டியெழுப்புவதில் தாக்கம் செலுத்துகின்ற பொருளாதார, அரசியல், சமூக-கலாசார ஆற்றல்களை மேம்படுத்துவதன் மூலம் குடும்பத்தை வலுவூட்டல்.

i. எந்தவொரு நிறுவனத்தினாலும் அமுல்படுத்தப்படுகின்ற சிறுவர்கள் தொடர்பிலான நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் காணப்படுகின்ற எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் குறித்த இடத்தில் புகைப்பிடித்தல், மதுபானம் மற்றும் போதைவஸ்துப் பயன்பாடு, விற்பனை மற்றும் மேம்படுத்தல் இடம்பெறுவதில்லை என்பது தொடர்பில் குறித்த சகல தரப்பினர்களும் பொறுப்புடன் செயற்படல் மற்றும் ஊடகங்கள் மூலம் சகல வகையிலுமான புகைப்பிடித்தல், மதுபானம், போதைவஸ்து பிரச்சாரங்களை தடுத்தல்.

ii. ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் பிள்ளையின் வயதிற்கு பொருத்தமானவாறு பாலியல் கல்வியைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தன்மையை இனங்காணல் மற்றும் மேற்படி அறிவு சிறுவர்களுக்கு கிடைப்பதற்குத் தேவையான சகல நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளல்.

iii. ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும், சிறுவர்களுக்கு சாதகமான சூழலில் கல்வி பெறுவதற்கும் சிறுவர் நட்புறவுச் சூழலில் வளர்ந்துவருதல், அபிவிருத்தி மற்றும் பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கும் தேவையான நடவடிக்கைகளை சகல தரப்பினர்களும் அமுல்படுத்துவது தொடர்பில் பொறுப்புடன் செயற்படல் மற்றும் சிறுவர்களின் உள்ளத்திற்கு பாதிப்பான பரீட்சைகள் மற்றும் போட்டித்தன்மைமிக்க கல்வி முறையை சிறுவர் நட்புறவு கல்வி முறையாக மாற்றியமைத்தல்.

iv. இணையத்தள தொடர்பாடல் கருவிகளின் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்யும் தலையீடுகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களைத் தாபித்தல் மற்றும் வலுவூட்டல்.

v. ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் உளவியல் சமூக நல்ல நிலைத்திருத்தலின் அபிவிருத்திக்காக பாடசாலைக்குள் அதிபரும், ஆசிரியர்களும், வீட்டில் பெற்றோரும் அரவணைப்புச் செய்வோரும், சமூகத்தில் சகல பெரியவர்களும் வகைப்பொறுப்புக்கூறல் வேண்டும்.

இலங்கையிலுள்ள சிறுவர்களின் பாதுகாப்பிற்கான கொள்கைசார் சிபாரிசுகள்

i. அரச, உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் அல்லது தனியார் அல்லது வேறு எந்தவொரு நிறுவனம் அல்லது அமைப்பும் தமது கொள்கைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களைத் தயார் செய்யும்போது சிறுவர்களுக்கு முன்னுரிமை கிடைக்கின்ற வகையில் செயற்படுதல்.

ii. சேவைகளின் தரத்தை தொடர்ச்சியாக மேம்டுத்துவதற்காக சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் தரப்பினர்களுக்கு சம உரிமைகள் உள்ள பல்வகை அறிவுப் பயிற்சிக் குழு மற்றும் அறிவைப் பரிமாற்றிக் கொள்ளும் முறையியலை தாபிப்பதன் மூலம் இந்தக் கொள்கையை போசிக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

iii. உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு சுட்டிகளுக்கு இசைவாகக் காணப்படுகின்ற மட்டத்தை மேம்படுத்துவதற்காக சான்றுகளின் அடிப்படையில் மற்றும் உரிமைகளின் அடிப்படையிலான சிறுவர் பாதுகாப்பு திட்டமிடல் மற்றும் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையிலான செயற்பாடுகளை சகல தரப்பினர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்தல்.

iv. பாதுகாப்பு தொடர்பிலான சிறுவர்களின் உரிமையை உறுதி செய்யும்போது சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படை கோட்பாடுகளான பாரபட்சம் காட்டல், சிறுவரின் உச்சளவான நலனைச் செய்துகொடுத்தல், வாழ்வதற்குள்ள உரிமை, நிலைத்திருத்தல் மற்றும் அபிவிருத்தி மற்றும் பங்கேட்பு உரிமைக்கான தலையீடுகளை மேற்கொள்வதற்கு சகல தரப்பினர்களும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

கொள்கையை அமுல்படுத்தல்

தேசிய கொள்கையை அமுல்படுத்துவதற்கான பொறிமுறை

சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயற்றிட்டத்தை ஒருங்கிணைப்புச் செய்தல் மற்றும் தத்துவமுள்ளதாக்குவதற்கும், அரசின் ஊடாக அவற்றை அமுல்படுத்துவதற்கும் பொறுப்புக்கூறுகின்ற உயர் மட்டத்திலான தேசிய வழிப்படுத்தல் குழுவைத் தாபிப்பதன் ஊடாக சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய கொள்கையை தத்துவமுள்ளதாக்குவது அடைந்துகொள்ளப்படும்.

- **தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு கொள்கைக்கான வழிப்படுத்தல் குழு**

தேசிய செயற்றிட்டத்தை அமுல்படுத்துவதானது உயர் மட்டக் குழுவினால் கண்காணிப்புச் செய்யப்படும். குழுவின் தவிசாளராக சிறுவர் விடயப்பொறுப்பு அமைச்சின் செயலாளர் செயற்படுவார் என்பதுடன் குழுவின் செயலாளராக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் தவிசாளர் நடவடிக்கை மேற்கொள்வார். சிறுவர் விடயப்பொறுப்பு அமைச்சின் செயலாளரினால் சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கு ஏற்புடையது என்று தீர்மானிக்கப்படுகின்ற விடயங்களுக்கு ஏற்புடையதான அமைச்சின் செயலாளரினால் பெயரிடப்படுகின்ற சிரேஷ்ட உதவிச் செயலாளர் பதவிக்குக் குறையாத பதவியொன்றை வகிக்கின்ற ஒரு அலுவலரும், சிறுவர் விடயப்பொறுப்பு அமைச்சின் செயலாளரும் இந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்களாவார்கள். நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்புச் சேவைகள் ஆணையாளர், தொழில் ஆணையாளர் மற்றும் குற்றச் செயல்களினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் மற்றும் சாட்சியாளர்களுக்கு உதவியளிக்கின்ற

மற்றும் பாதுகாப்பளிக்கின்ற அதிகாரசபையின் தவிசாளர்/பணிப்பாளர் நாயகம் பதவி வழியாக உறுப்பினராவார்.தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் இந்த வழிப்படுத்தல் குழுவை கூட்டுவதற்கு மற்றும் செயற்படத் தேவையான இலகுபடுத்தல்கள் மேற்கொள்ளப்படும். இந்தக் குழுவின் சகல நடவடிக்கைகளுக்குமான பிரதான போசகராக சனாதிபதியும், பிரதிப் போசகர்களாக பிரதம அமைச்சரும், சிறுவர் விடயப்பொறுப்பு அமைச்சரும் நடவடிக்கை மேற்கொள்வார்கள்.

- **வழிப்படுத்தல் குழுவுக்கான தொழில்நுட்ப வழிகாட்டல் மற்றும் உதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கான நிபுணர் குழு**

வழிப்படுத்தல் குழுவின் தவிசாளர் தீர்மானிக்கின்ற குறித்த சகல விடயத்துறைகளையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற தொழில்நுட்ப நிபுணர்களை உள்ளடக்கிய சுயாதீனக் குழு நியமனம் செய்யப்படும். மேலும், தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினர்கள் பதவிவழியாக இந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக நியமனம் பெறுவார்கள். மேலும் சர்வதேச அரசசார்பற்ற அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகளையும் இந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக நியமனம் செய்ய குழுவின் செயலாளர் பிரேரிப்பார். இந்தக் கொள்கையின் நோக்கங்களுக்கு ஏற்புடையதான செயற்றிட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கு வழிகாட்டுவது இந்த நிபுணர் குழுவின் பொறுப்பாகும். இந்த ஒழுங்கமைப்பைக் கொண்டதாக உருவாக்கப்படுகின்ற நிபுணர் குழுவானது, சிறுவர் பாதுகாப்புக் கொள்கைக்கான செயற்றிட்டத்திற்குரிய வழிப்படுத்தல் குழுவின் செயலாளருக்கு நேரடியாக அறிக்கையிடும்.

- **சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயற்றிட்டத்தைத் தயார் செய்வதற்கான வழிகாட்டல்கள்**

சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செய்றிட்டத்தைத் (NAPCP) தயார் செய்வதற்கு சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு சார்பாக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் இலகுபடுத்தல் மேற்கொள்ளப்படுவதுடன், பின்வரும் விடயங்கள் பின்பற்றப்படும்.

ஆரம்ப சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயற்றிட்டம் ஐந்து வருட காலப்பகுதிக்கானதாகும் என்பதுடன், இந்தக் கொள்கையின் ஒட்டுமொத்த காலப்பகுதியையும் உள்ளடக்கும் வகையில் மீண்டும் ஐந்து வருட செயற்றிட்டம் தொடர்ந்தும் அமுல்படுத்தப்படும்.

சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு, அவர்களின் நல்ல நிலைத்திருத்தல், ஆரோக்கியம்மிக்க வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்திக்கான நேரடி மற்றும் மறைமுகமாக ஏற்புடையதாகின்ற சகல தேசிய மற்றும் மாகாண அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்கள் மற்றும் ஏனைய அரச நிறுவனங்களுக்கு ஏற்புடையதாகின்ற கூறுகள் சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயற்றிட்டத்தில் உள்ளடங்கும்.

சகல தேசிய மற்றும் மாகாண அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்கள் மற்றும் ஏனைய அரச நிறுவனங்களின் கூறுகளுக்கு ஏற்புடையதானவாறு தயார் செய்யப்படுகின்ற செயற்றிட்டத்தை சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயற்றிட்டத்தில் உட்புகுத்துவதற்காக வழிப்படுத்தல் குழுவின் செயலாளரிடம் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். இதனை உட்புகுத்தும் போது விடயப்பரப்புக்களை இனங்காண செயற்படல் வேண்டும்.

இக்கொள்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகளுக்குச் சமாந்தரமாக செயற்றிட்டத்தில் காணப்படுகின்ற தமது கூறுகளை முறையாக வெளிப்படுத்துவற்கு மேற்படி அரச நிறுவனங்களுக்குத் தேவையான தொழில்நுட்ப உதவி மற்றும் இலகுபடுத்தலை தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை பெற்றுக்கொடுக்கும். ஒவ்வொருவருடனும் தமது திட்டங்களை ஒருங்கிணைப்புச் செய்தல் மற்றும் இசைவாக்குவதற்காக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் தரப்பு நிறுவனங்களுக்கு உதவி வழங்கப்படும்.

சம்பந்தப்பட்ட தரப்பு நிறுவனங்களுடன் பல்தரப்பு மற்றும் இருதரப்பு தொடர்பைக் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயற்றிட்டமானது தேவையான மாற்றங்களுடன் இற்றைப்படுத்தி முன்னெடுத்துச் செல்லும் செயன்முறையாகும். பொறுப்பளிக்கப்படுகின்ற பணிகளின் விடயப்பரப்பு மற்றும் பெரும் எண்ணிக்கையான சம்பந்தப்பட்ட துறைகளுடன் மேற்கொள்ளும் பணிகளின் சிக்கலான தன்மையைக் கவனத்தில் கொள்ளும்போது வருடாந்த செயலாற்றுகை முன்னேற்றத்தை கவனத்தில் கொண்டு இற்றைப்படுத்தப்பட்ட வருடாந்த திட்டங்களை சம்பந்தப்பட்ட தரப்புக்களான சகல அரச நிறுவனங்களும் தயார் செய்தல் வேண்டும்.

அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு மற்றும் அமுல்படுத்தவதற்கான வளங்களை ஒதுக்கிக் கொள்வதற்காக சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய ஐந்து வருட தேசிய செயற்றிட்டமானது விடயப்பொறுப்பு அமைச்சரினால் அமைச்சரவையில் சமர்ப்பிக்கப்படும்.

ஒழுங்குறுத்தல் மற்றும் கண்காணிப்பு

சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயற்றிட்டத்திற்கான ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் அவதானிப்புப் பொறிமுறை

சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய கொள்கையின் தேவைக்கு அமைய தயார் செய்யப்படுகின்ற தேசிய செயற்றிட்டமானது தேசிய வழிப்படுத்தல் குழுவின் கண்காணிப்புக்கு உட்படுகின்றது. சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான சகல தரப்பினர்களும் பல்-துறைகளுடன் இணைந்த கூட்டுச் சேவை அணுகுமுறையின் மூலம் கண்காணிப்பு மற்றும் ஒழுங்குறுத்தப்படுகின்றது.

தேசிய செயற்றிட்டத்தை அமுல்படுத்தல், சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான சிறுவர் அலுவல்கள் சம்பந்தமாக உள்ளூராட்சி விடயப்பொறுப்பு அமைச்சரின் தலைமையிலான குறித்த மாகாண செயலாளர் அதன் செயலாளர் பதவியை வகிக்கின்ற மற்றும் மாகாண ஆளுநரினால் நியமனம் செய்யப்படுகின்ற மாகாண அமைச்சுச் செயலாளர்கள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட சிரேஷ்ட நிருவாக அலுவலர்களை உள்ளடக்கிய வழிப்படுத்தல் குழுவினால் மாகாண ரீதியாக கண்காணிப்பு மற்றும் ஒழுங்குறுத்தல் மேற்கொள்ளப்படும்.

மேலும் மத்திய அரசுக்கு உரித்தான சிறுவர் விடயப்பொறுப்பு அமைச்சுச் செயலாளரினால் தலைமை தாங்கப்படுகின்ற சகல தரப்பினர்களான அமைச்சுச் செயலாளர்களை உள்ளடக்கிய தேசிய வழிப்படுத்தல் குழுவினால் விடயப்பரப்புக்கள் கண்காணிப்பு மற்றும் ஒழுங்குறுத்தல் செய்யப்படும்.

இந்தக் கொள்கையின் செயல் சட்டகம் தொடர்பில் சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயற்றிட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்காக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் ஒன்றுகூட்டப்படுகின்ற விடயரீதியான நிபுணர்களை உள்ளடக்கிய சுயாதீன தொழில்நுட்ப வட்டம் (Independent Technical Circles)அல்லது/மற்றும் பிரதேச, மாவட்ட மற்றும் மாகாண மட்டத்தில் இயங்கிவருகின்ற தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்புக் குழு முறையியல் ஊடாக கண்காணிப்பு மற்றும் ஒழுங்குறுத்தல் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவர்கள் நேரடியாக சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயற்றிட்டத்தின் வழிப்படுத்தல் குழு மற்றும் சிறுவர் விடயப்பொறுப்பு அமைச்சு மற்றும் மாகாண குழுக்களுக்கு அறிக்கையிடுகின்றனர்.

1998 இன் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை சட்டத்திலுள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய கண்காணிப்பு மற்றும் ஒழுங்குறுத்தல் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய ஏனைய சகல தரப்பினர்களினதும் ஒத்துழைப்புடன் சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பில் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்.

சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய கொள்கையை அமுல்படுத்துவது தொடர்பில் அமைச்சுக்களின் கடப்பாடு

இலங்கையில் வாழும் சிறுவர்களுக்கான சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய கொள்கையை அமுல்படுத்துவதற்கு சிறுவர் விடயப்பொறுப்பு அமைச்சினால் தேவையான முழுமையான முனைப்புமிக்க காத்திரமான பங்களிப்பு பெற்றுக்கொடுக்கப்படும்.

நீதித்துறை விடயப்பொறுப்பு அமைச்சு

சர்வதேச தரநியமங்கள் மற்றும் நியதிகளுக்கு ஏற்புடையவாறு நீதித்துறை அமைச்சின் விடயப்பரப்பின் கீழ் கொள்ளப்படுகின்ற சிறுவர்கள் தொடர்பிலான காலம்கடந்த நிலையிலுள்ள சட்டங்கள், விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளை இற்றைப்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

கல்வி விடயப்பொறுப்பு அமைச்சு

பாடசாலைக்குள் பாதுகாப்பான சூழலை பேணிவருதல், துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆளான பிள்ளைகளுக்கு குணமடைவதற்கு மற்றும் தொடர்ந்தும் பாதகமான செயற்பாடுகளுக்கு ஆளாகாதிருப்பதற்கு உகந்த சூழலை பாடசாலையினுள் உருவாக்குதல், பாடசாலை நேரத்தில் சிறுவர்களினால் துர்நடத்தைகள் இடம்பெறாதவாறு பொறுப்புடன் செயற்படல், சிறுவர்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கான நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை அமுல்படுத்தல், துஷ்பிரயோகங்கள், துர்நடத்தைகளிலிருந்து தவிர்த்துகொள்வதற்கு மற்றும் தடுத்துக் கொள்ளத் தேவையான உளவியல் ரீதியான பக்குவத்தை சிறுவர்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தல், துஷ்பிரயோகங்கள் மற்றும் துர்நடத்தைகளை அறிக்கையிடுவதற்கான முறையியலைத் தயார் செய்தல் போன்ற செயற்பாடுகளைப் பின்பற்றி கட்டாயக் கல்விபெறும் வயதிலுள்ள சகல பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி பெறும் வாய்ப்பை உறுதி செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

பாதுகாப்பு விடயப்பொறுப்பு அமைச்சு

1. சிறுவர்கள் தொடர்பிலான சிக்கல்கள் சம்பந்தமாக சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் போது தாமதமின்றி மற்றும் முறையாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளத் தேவையான சூழலை உருவாக்குதல் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு உணர்வுபூர்வமான மற்றும் சிறுவர்களுக்கு நட்புறவான செயன்முறைகளை அமுல்படுத்துவதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள், சட்டத்துடன் மோதலை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ள சிறுவர்கள் மற்றும் குற்றவியல் நீதிமன்ற வரையறைக்குள் இருக்கின்ற சிறுவர் சாட்சியாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு குறித்த இருவகையில் பாதிக்கப்படல் மற்றும் மீள்பாதிப்பு பற்றிய உயர் மட்டக் கவனத்துடன் நடவடிக்கை மேற்கொள்வது தொடர்பில் இலங்கை பொலிசாரை வலுவூட்டத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

2. குடும்பத்திற்குள் பிள்ளையின் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்வதற்கும், குடும்ப வன்முறைக்கு பிள்ளைகள் ஆளாவதைத் தடுத்துக் கொள்வதற்கும், சிறுவர்களுக்கு எதிராக இடம்பெறுகின்ற சகல வகையிலுமான உடல், உள, பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள், பாரபட்சம் காட்டல், வன்முறை, சுரண்டல், துர்நடத்தை, திடீர் அனத்தங்கள் மற்றும் வேறு வகையிலான பாதிப்புக்களை தடுத்துக் கொள்வதற்கும் இலங்கை பொலிசாரை வலுவூட்டத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

3. இலங்கைக்குள் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் அரவணைப்பை உறுதி செய்வதற்காக முன்னுரிமை வழங்கி செயற்படுவதற்காக பொலிஸ் நிலையங்களில் தாபிக்கப்பட்டுள்ள பொலிஸ் சிறுவர் மற்றும் மகளிர் பணியகங்களில் சேவையாற்றுகின்ற அலுவலர்களுக்கு அடிக்கடி பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்து அவர்களின் தொழில்நுட்ப திறமைகள், தகைமைகள் மற்றும் தொழில்சார் வழிமுறைகளை மேம்படுத்துவதன் மூலம் சிறுவர் பாதுகாப்புச் சேவைகளை தொழில்வாண்மை மட்டத்திற்கு மாற்றியமைப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

சுகாதார விடயப்பொறுப்பு அமைச்சு

முன்பள்ளிப் பருவம் பற்றி பெற்றோர் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, வயதிற்குப் பொருத்தமான நோய்எதிர்ப்புச் சக்தியைப் பெற்றுக் கொடுத்து சிறுவர்களின் போசனை பற்றிய மதிப்பீடு மற்றும் சிபாரிசுகளைப் பெற்றுக்கொடுத்து, வருடாந்தம் சிறுவர் சுகாதார பரிசோதனைகளைச் செய்து, வாழ்க்கைத் திறன்களை மேம்படுத்தி, நல்ல உளவியல் சமூக சூழலை பாடசாலையில் ஏற்படுத்தி வன்முறை, துன்புறுத்தல், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் உடல்சார் தண்டனையிலிருந்து விடுபட்டு சிறுவர்களுக்கு நட்புறவான பாடசாலை சூழலை ஏற்படுத்துவதற்கு சிறுவர்களின் உச்சளவான நலனை உறுதி செய்வதற்கான சுகாதார தலையீடுகளை மேற்கொள்ள செயற்படல்.

சகல சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் மற்றும் பாரபட்சம் காட்டல்களின் காரணமாகவும் பாதிக்கப்படுகின்ற பிள்ளைக்கு பதில் நடவடிக்கையாக இலவச சுகாதார சேவைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதன் மூலம் மற்றும் நீதிமன்ற நடவடிக்கை முறைக்கு சுகாதார சேவைகள் தலையீடுகளைச் செய்து பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளையின் உடல் மற்றும் உளவியல் சுகாதார மேம்பாடு மற்றும் அபிவிருத்தியை உறுதி செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

சமூக சேவைகள் விடயப்பொறுப்பு அமைச்சு

1. வளர்ச்சியிலுள்ள சிக்கல்கள் அல்லது தாமதம் காணப்படுகின்ற பிள்ளைகள் மற்றும் அவ்வாறு முடியாத சிறுவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக திறன் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான கட்டமைப்புக்களைத் தாபிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

2. வளர்ச்சியில் சிக்கல் அல்லது தாமதங்களின் காரணமாக கல்வியிலிருந்து தூரமாகின்ற பிள்ளைகளை மீண்டும் கல்வியில் ஈடுபடுத்துவதற்குத் தேவையான உபாயமுறைகளைத் தாபிப்பதன் மூலம் அரசின் கடப்பாட்டை உறுதி செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

3. இலங்கையில் வாழும் கற்புலனற்ற சிறுவர்கள் மற்றும் கற்புலனற்ற பெற்றோரின் கற்புலன்சார் சிக்கல்கள் இல்லாத பிள்ளைகளுக்கு புலமைப் பரிசில் வழங்குவதை மேம்படுத்துவதன் மூலம் சிறுவர்களுக்கு உள்ள கல்வியின் உரிமையை உறுதி செய்வதற்கான அரசின் கடப்பாட்டை உறுதி செய்தல்.

தொழில் விடயப்பொறுப்பு அமைச்சு

1. 2022 ஆம் ஆண்டளவில் அபாயகரமான சிறுவர் ஊழியத்தை ஒழிப்பதற்குத் தேவையான சகல நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளல்.

2. ஊழியம் தொடர்பிலான சட்டங்களை மீள ஆராய்வதன் மூலம் வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ள சிறுவர்களுக்குள்ள பாதுகாப்பு வலையமைப்பை வலுவூட்டத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

3. சிறுவர்கள் மற்றும் இளம்பராயத்தினரை சேவையில் ஈடுபடுத்துவது தொடர்பான சட்டங்கள் சம்பந்தமாக தொழில் அலுவலர்கள் மற்றும் தொழில் திணைக்கள பதவியணியினரின் திறன்களை அபிவிருத்தி செய்யத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

சுற்றுலாத்துறை விடயப்பொறுப்பு அமைச்சு

1. சுற்றுலாச் சேவைகளை வழங்கும் நிறுவனங்கள் சகல வகையிலுமான வன்முறைகளும் அற்றவை என்பது மற்றும் வன்முறையை பொறுத்துக் கொள்வதில்லை என்பதை உறுதி செய்யத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

2. சகல விதமான சுற்றுலா சேவைகளை வழங்குவோர் கூட்டு நன்னெறிக் கட்டமைப்பை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் சுற்றுலாத் துறையில் சிறுவர்கள் தொடர்பில் தாக்கம் செலுத்துகின்ற வணிக ரீதியிலான பாலியல் அல்லது வேறு ஏதேனும் சுரண்டல் அல்லது துன்புறுத்தலுக்கு எதிரானதாகும் என்பதை உறுதி செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

3. சகல சுற்றுலாச் சேவைகளும் சிறுவர் ஊழியம் அற்றவையாகும் என்பதை உறுதி செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

4. சுற்றுலா சேவைகளை வழங்குவோர் தமது வழங்குநர்களுடனான உடன்படிக்கைகளில் சிறுவர் பாலியல் சுரண்டலை ஒழிக்கின்ற பொதுவான இணக்கப்பாடு தொடர்பில் உள்ளடக்குவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

5. சுற்றுலாத் துறையில் சிறுவர்கள் தொடர்பிலான கடப்பாடு பற்றி சுற்றுலாப்பயணிகளை பல்வேறு வகையிலும் விழிப்புணர்வூட்டும் முறைகள் ஊடாக சுற்றுலாப்பயணிகளை விழிப்புணர்வூட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

வெகுசன ஊடக விடயப்பொறுப்பு அமைச்சு

1. சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய அரசின் கடப்பாட்டை உறுதி செய்து கொண்டு வரப்படுகின்ற சிறுவர் பாதுகாப்பு தேசிய கொள்கை மற்றும் அதன் ஏற்பாடுகள் பற்றி இலங்கைச் சமுதாயத்தினரை சகல ஊடகங்கள் மூலமாகவும் விழிப்புணர்வூட்டத் தேவையான ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பை மேற்கொள்ளச் செயற்படல்.

2. சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் அரவணைப்பு பற்றிய அரசின் கடப்பாட்டை உறுதி செய்வதற்காக இலங்கை சமுதாயத்தினரை சகல ஊடகங்கள் மூலமாகவும் விழிப்புணர்வூட்டத் தேவையான ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பை மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்தல்.

பதப் பிரயோகம் பற்றிய வரைவிலக்கணம்

இந்தக் கொள்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பதப் பிரயோகங்கள் தொடர்பில் பின்வருமாறு அடிப்படை பத வரைவிலக்கணம் செய்யப்படுகின்றது.

1. **சிறுவர்** - பிள்ளை 18 வயதுக்கு குறைவான ஆளொருவர்

2. **சிறுவர் பாதுகாப்பு** - வன்முறை, சுரண்டல், பாரபட்சம் காட்டல், குற்ற நிலைமைகளில் ஏற்படுகின்ற பாதுகாப்பற்ற நிலை ஆகிய சகல வகையிலுமான சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களுக்கும் எதிராக பதில் நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ள பயன்வாய்ந்த நடவடிக்கை முறைகள் மற்றும் முறைமைகளை உள்ளடக்கிய செயன்முறை.

3. **சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்** - சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பதனால் தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 286 அ, 288, 288அ, 288ஆ, 308அ, 360அ, 360ஆ, 360இ, 363, 364அ, 365, 365அ அல்லது 365 ஆ பிரிவுகளின் ஏதேனுமொரு ஏற்பாடு,பெண், இளைஞர் மற்றும் சிறுவர்களை சேவையில் ஈடுபடுத்தும் சட்டத்தின் ஏதேனுமொரு ஏற்பாடு, சிறுவர்கள் இளம்பராயத்தினர் பற்றிய கட்டளைச் சட்டத்தின் ஏதேனுமொரு ஏற்பாடு அல்லது கல்விக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் ஆக்கப்பட்டுள்ள கட்டாயக் கல்வி பற்றிய கட்டளைகளின் ஏதேனுமொரு ஏற்பாடு மீறப்படுகின்றதும், சிறுவர் தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றதுமான ஏதேனுமொரு செயல் அல்லது செய்யாதிருப்பது கருதப்படுவதுடன், அதில் சிறுவரின் உயிருக்கு அபாயம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புள்ள அல்லது சிறுவன் உடல் ரீதியாக அல்லது அவனின் உணர்வுகளுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்த வாய்ப்புள்ளவாறு ஒரு சிறுவனை ஆயுத மோதலொன்றுடன் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்வதும் இதில் உள்ளடங்கும்.

4. **குடும்பம்** - பெற்றோர் மற்றும் அவர்களின் பிள்ளைகளை உள்ளடக்கிய ஆரம்ப சமூகக் குழு

5. **பாதிக்கப்பட்ட சிறுவன்** - சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தின் கீழ் கொள்ளப்படுகின்ற ஏதேனுமொரு செயல் அல்லது செய்யாதிருப்பதன் பெறுபேறாக ஏதேனும் உடல் அல்லது உளவியல், உணர்வுசார், பொருளாதார அல்லது வேறு இழப்பாகின்ற ஏதேனும் துன்புறுத்தல், பாதிப்பு, பலவீனம் அல்லது பாதகமான நிலைமையை அனுபவித்து வருகின்ற ஒரு பிள்ளை கருதப்படும்.

6. **சிறுவனின் உச்சளவான நலன்** - சிறுவனின் உச்சளவான நலன் என்பதில் பின்வரும் விடயங்கள் ஏற்புடையதாக இருக்கும்

   - பிள்ளையின் கருத்து மற்றும் எதிர்பார்ப்பு
   - பிள்ளையின் வயது, பால்நிலை, தனிப்பட்ட வரலாறு மற்றும் பின்னணியை உள்ளடக்கிய
   - ஆள்அடையாளம் தனித்துவம்
   - பிள்ளையின் குடும்ப சூழல், குடும்ப உறவுகள்
   - சமவயதுக் குழுக்கள் மற்றும் பெரியவர்களுடான சமூக உறவு
   - அச்சுறுத்தலான சந்தர்ப்பங்கள் - பிள்ளை எதிர்கொள்ளும் அச்சுறுத்தலான நிலைமைகள்
   - அரவணைப்பு வழிமுறைகள், தாங்கிக் கொள்ளும் வலுவூட்டல்
   - பிள்ளையின் திறமை மற்றும் மாற்றமடைகின்ற கொள்ளளவுகள்

- சமவயதுக் குழுக்கள் மற்றும் பெரியவர்களுடான சமூக உறவு
- அச்சுறுத்தலான சந்தர்ப்பங்கள் - பிள்ளை எதிர்கொள்ளும் அச்சுறுத்தலான நிலைமைகள்
- அரவணைப்பு வழிமுறைகள், தாங்கிக் கொள்ளும் வலுவூட்டல்
- பிள்ளையின் திறமை மற்றும் மாற்றமடைகின்ற கொள்ளளவுகள்
- சுகாதாரம், கல்வி தொடர்பிலான உரிமைகள் மற்றும் தேவைப்பாடுகள்
- பிள்ளையின் வளர்ச்சி, பிள்ளை பராயமடைந்தவராக மற்றும் சுயாதீனமான வாழ்க்கை முறைக்கு படிப்படியாக மாற்றமடைதல்.
- பிள்ளையின் வேறு ஏதேனும் குறிப்பிட்ட தேவைகள்

7. **குடும்ப வன்முறை** - பாதிக்கப்பட்ட நபர் மற்றும் குறித்த நபருக்கும் உள்ள தனிப்பட்ட தன்மையிலான தொடர்புகளின் மூலம் எழுகின்ற வீட்டுச் சூழலில் அல்லது அதற்கு வெளியே குறித்த நபரினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அல்லது ஏற்படுத்தப்பட்ட தவறு, ஏசிப்பேசுதல்.

8. **மாற்று அரவணைப்பு** - நீதிமன்றம் அல்லது அவ்வாறான அதிகாரத்தைக் கொண்டதொரு நிறுவனத்தினால் வழங்கப்பட்ட தீர்மானம் காரணமாக அல்லது பிள்ளை, பெற்றோர்/பாதுகாவலர் அல்லது பெற்றோர் இல்லாத சந்தர்ப்பமொன்றில் அரவணைப்பைப் பெற்றுக்கொடுப்பவரின் முன்னெடுப்புடன், பெற்றோரின் அரவணைப்பிற்கு வெளியேயுள்ள ஒரு பிள்ளைக்கு முறையான அல்லது முறைசாரா அரவணைப்பைச் செய்துகொடுப்பதாகும்.

9. **அனர்த்தம்** - மனிதன் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாத இயற்கை அனர்த்தங்கள், மனிதனின் தலையீட்டினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற மனிதச் செயற்பாடுகளை மையமாகக் கொண்ட அனர்த்தங்கள் மற்றும் மனிதனின் தலையீட்டுடன் அல்லது இன்றி ஏதேனுமொரு கட்டமைப்பிலுள்ள உபகரணங்களின் கோளாறுகள் காரணமாக ஏற்படுகின்ற தொழில்நுட்ப காரணங்களின் அடிப்படையிலான அனர்த்தங்கள்

10. **வலதுகுறைந்த பிள்ளை** - வலதுகுறைந்த ஆட்கள் என்பதன் மூலம் இயற்கையாக ஏற்பட்ட அல்லது அவ்வாறல்லாத உடல் அல்லது உள ரீதியிலான ஆற்றல்களில் ஏதேனும் குறைபாட்டின் விளைவாக வாழ்க்கையின் தேவைகளை முழுமையாக அல்லது பகுதியளவில் தாமாகவே, தமக்காக நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாத யாராயினும் ஆளொருவர் கருதப்படுவார்.

11. **சிறுவர் உரிமைகள்** - ஐக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் பாதுகாப்பின் கீழ் ஏற்புடையதாகின்ற உரிமைகள் கருதப்படும்.

National Policy on Child Protection

Preamble

01. In terms of Section 14 (a) of the National Child Protection Authority Act No. 50 of 1998, National Child Protection Authority is vested with the power to formulate a "National Policy on Child Protection". Accordingly, the policy was formulated in accordance with the relevant public opinions of sectors including the government, non-governmental (local and foreign), civil, community, volunteer stakeholders and children.

02. The National Child Protection Policy is applied to all persons under the age of eighteen (18) (unless majority is attained earlier) living in Sri Lanka. This provides a conceptual framework covering at maximum of guidelines, procedures and interventions at maximum of in preventing violence, exploitation, neglect, delinquency and all forms of abuse (physical, emotional and sexual) against children, protecting them in times of disaster, in the events of child rights violation and in other forms to harm and ensuring responses of child victims.

03. This policy ensures a government-led multi-sectoral approach for child protection, which describes guiding principles and multi-dimensions that are necessary for the integrated service approach.

04. The main purpose of this policy is to provide a common and integrated procedure to guide government-led multi-sartorial, multi-stakeholder, multi-agency child safeguarding and child protection activities. This policy provides not only coherent definitions, policy goals, objectives and targets, guiding principles and a conceptual framework but also a framework to monitor and regulate methods, standards, outcomes and impact of child protection mechanisms.

05. Governmental, non-governmental (local and foreign), private, volunteer and all the community-based stakeholders, organizations and persons who work with children and work for children are fully obligated to implement this policy and they are also obliged to adhere to the standards and guidelines set out in this policy whenever they are dealing with children.

06. Sri Lankan government is a signatory of the United Nations Convention on the Rights of the Child. Hence, the Sri Lankan government is committed to take all the necessary measures to enforce the aforesaid Convention.

Further, the responsibility and accountability of all the other stakeholders to secure child rights are identified by this policy and it brings definitions to the relevant responsibilities and accountabilities

07. All ministries, departments and institutions of the Central Government, all the non-governmental (local and foreign) organizations, private institutions and organizations and individuals or body of persons are obliged to enforce the conceptual framework provided by this policy within the activities related to children and action plans.

08. National Policy on Child Protection enforced by the Sri Lankan government is accepted by all the stakeholders by utilizing local and international action plans for child protection implemented for child protection outcomes to intensify the contents of this policy framework, not to violate them.

09. This policy will identify the key sectors who are required to actively contribute for child safeguarding and child protection in Sri Lanka.

National Policy Framework for Child Protection

The conceptual framework that can help planning, implementing, monitoring, regulating and coordinating activities of the government and all other stakeholders to respond to child safeguarding, protecting and ensuring maximum of children well-being is presented as follows.

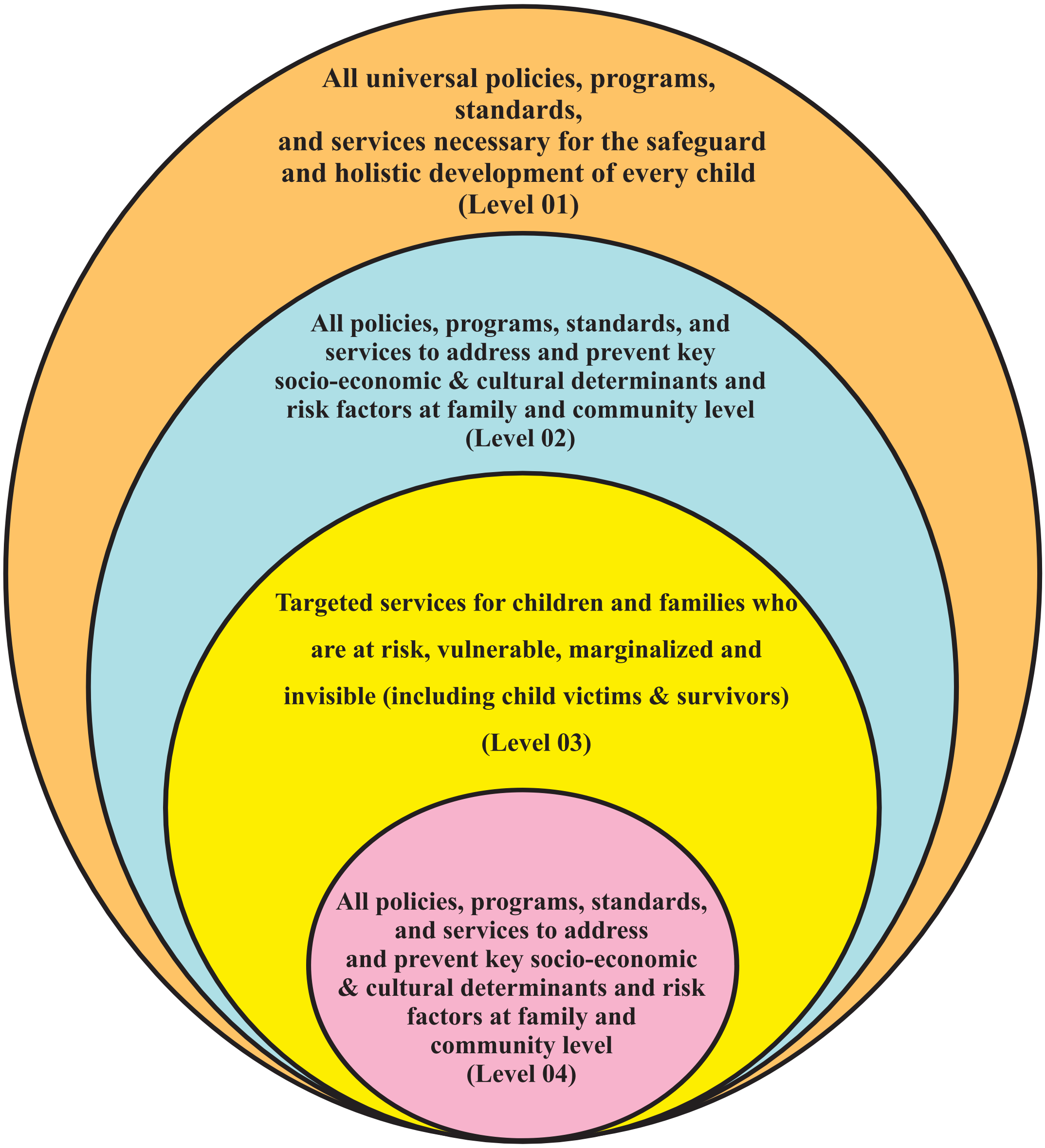

This framework conceptualizes four different levels of interventions that shall be undertaken by the government and all other stakeholders to secure the protection of children in Sri Lanka.

Level 1 - Extensive awareness and application of the all universal policies, programs, standards and services necessary for the safeguard and holistic development of every child.
These are the policies, programs, standards and services rendered by the government and other stakeholders across multiple sectors and fields such as education, health and nutrition, law and legal rights, social services and security, economic development, media and information communication, disaster management, labour management, women and child affairs and public administration for every child both directly and indirectly.

Level 2 - All policies, programs, standards, and services to address and prevent key socio-economic & cultural determinants and risk situations at family and community level
These are the policies, programs, standards and services rendered by the government and other stakeholders directly and indirectly targeting the families, vulnerable groups and communities of children with high risk of vulnerability due to socio-economic, technological, legal, religious and cultural factors to prevent or mitigate protection risks of children.

Level 3 - Targeted services for children and families who are at - risk, vulnerable, marginalized and invisible (including child victims & survivors)
These are the policies, programs, standards and services rendered by the government and other stakeholders directly and indirectly specifically targeting individual children and families who are identified as being at high risk of harm, or those who have been harmed/persecuted in the past and remain vulnerable as a result of this.

Level 4 - Services for child victims & survivors (including children in contact with law)
These are the policies, programs, standards and services rendered by the government and other stakeholders directly and indirectly providing expeditious protection, care, recovery and integration for children who have experienced harm/persecution in their homes or communities due to breakdown of protection and care.

Guiding Principles and Values

The following principles and values will guide this policy and shall be considered in undertaking any policy, program and intervention for child protection. These principles and values are relevant to all stakeholders working with children, including the government, civil society, private sector, local and foreign non-governmental organizations and media community. These principles and values are underpinned by Sri Lankan law, Sri Lanka's liabilities under international law, and by best practices in the field of child protection globally.

1. Right to Life, Freedom, Well-being and Development

Every child has the right to life, freedom and protection as a person as well as fair and equal opportunities for well-being and development. No child shall be subjected to abuse, neglect or exploitation in any form. Also, no child shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment and punishment. Persons under 18 years of age shall have the right, responsibility and authority to be recognized everywhere as a child before the law. A suitable and secured environment for the natural growth of the child and to reach his or her absolute potential will be created by securing child rights for his/her freedom and well-being.

2. Equality, Diversity and Non-Discrimination

The Government shall address the inequalities of the system and problems of the overall structure that put children at risk. If the existing law does not respond to outdated and harmful approaches and interventions as well as policy needs, the law shall be reformed especially to be suited to the present. Non-discrimination and securing equality for children who became victims of inequality shall be the central pillars of the child protection policy where every child, especially those who are marginalized in the society or survivors of violence, shall be entitled to services and support irrespective of any form of socio-economic status, religion, caste, race, colour, language, gender, sexuality, disability, and legality etc. The government has strongly recognized that all children in Sri Lanka are entitled to equal and fair outcomes.

3. The Best Interest of the Child

The best interest of the child shall be the primary consideration in all decisions affecting the lives of children. It is mandatory to assess long term or/and short term or/and risk factors to the life of the particular child and his or her well-being as well as developmental needs. Further, the threats to the child shall be assessed within the context and circumstance specific to him or her. It should assess the existing resources and the relevant services for various interventions.

It is vital not only to consider these factorsin determining the best interests of the child but also continuous observations and reviews of the condition of the child. Similarly, the government shall consider balancing risks with short and long term benefits to the child. No intervention on a child shall take place if such intervention violates the 'do no harm' principle. Furthermore, it is important to consider the child's views and opinion in determining the best interests of the child where the age and the growing capacity of each child shall be considered.

4. Participation of Children in the Process of Decision-making

Participation of children for child protection is a crucial fact. All children have the right to express his or her opinion and to participate in decisions that affect their lives. The developmental age and experience and the evolving capacity of the child shall be taken into account in child participation. Absolute and effective participation may require an appropriate process by which children can acquire knowledge and skills to engage with decision-making to their fullest potential. Measures shall be taken primarily to identify and prevent impacts, challenges and matters connected to child the protection by ensuring this participatory approach within the family, school and community. In a circumstance of a threat to protection of the child, immediate actions shall be taken place to prevent it. There are different levels of child participation and it may sometimes cause harm for children. Hence, nominal child participation or use of children to fulfill adult needs in the name of child participation shall be completely avoided. Especially, it is the responsibility of all the stakeholders working with children to ensure a proper secured space to express views of persecute children. Accordingly listening to the child, respecting his/her opinion, securing confidentiality in every necessary occasion and considering all the important opinions and views of the child in the process of decision-making shall be followed. The parents or other guardians of persecute children shall be part of the decision-making process in every possible way. In the case where a parent on a guardian is the perpetrator, or suspected of abetment/ charged, they shall not be involved. In the event of persecute children are joined in decision-making process the process, it shall identify their right to independence and the risk and harmful effect caused by participation shall be considered while making the child aware of it.

5. Family as a Primary Unit of Care and Protection of Children

The Government as well as the international law clearly emphasizes the absolute right and responsibility of the family to protect, nurture and care for every child. Hence, the government and all stakeholders working with children shall identify the diverse forms of families and evolving social contexts and the specific strengths and weaknesses to nurture and to protect

their children as individual families (nuclear). Whenever the child is at risk within the own family, the best solution will be to take appropriate steps to mitigate the risks than the removal of the child from the family. Specific attentionshall be paid on alternative care. Institutionalization of children shall be a last resort and shall not be considered except under extremely compelling circumstances - on the basis of its necessity and the best interests of the child and it will be for a minimum time period.

6. Prevention, Promotion and Response Approaches for Child Protection

Sri Lankan government recognizes the responsibility to provide services and to respond to children who are victims of violence, exploitation, all forms of physical, emotional and sexual abuse and neglect. Also the government identifies that it has an equal role in protecting children from all vulnerable situations and eliminating the associated risks. Every child may be subject to violence, exploitation, neglect and all forms of physical, emotional and sexual abuse irrespective of circumstances such as socio-cultural, economic, gender, religious, racial, legal or family background. Being subject to such vulnerable situation can occur within the family or outside the family at any time. Therefore, it is necessary to establish universal preventive measures for all children in Sri Lanka according to the Sri Lankan context so that the children can be protected from harmful experiences. Empowering children with skills and knowledge to face life's challenges, equipping their parents and guardians with parenting skills, fostering facilities of community and family-based protection systems and improving access to services can reduce vulnerability and promote children's resilience even if they do experience adverse events. In addition, due to some specific social and economic factors, children may be victims of particular kinds of harm. Aiming at such vulnerable children, the government has recognized its role to formulate preventive programs. Where children or families are identified to be at risk, there shall have a specifically formulated intervention and services to prevent such circumstances or prevent or minimize the harm to the particular children and families. Further, there will be a social discussion on regressive attitudes and practices on child protection prevailing in the society. In an event where a child has experienced abuse, exploitation, neglect or any other kind of violence, the government has the obligation to provide them with intervention to secure their protection and care and long term services required to help the children recover from their experience.

7. Multi-sectorial, Multi-stakeholders Responsibility Required for Coordination and Cooperation

The government has recognized that the protection of children is not a function of a single governmental institution but rather that of many diverse agencies that have different complementary roles and responsibilities in a multi-sectoral system. Establishing effective procedures and systems for coordination and cooperation among different governmental institutions along with securing the determinants of child protection procedure is vital for the protection of children. The government is committed to a systemic approach for protecting children, by enforcing all the relevant governmental institutions to achieve their role in prevention of all forms of violence and harm, promotion of safety and resilience against violence and provision of care and support services where necessary. The government also has recognized the need to work in partnership with children, families, communities, local and foreign non-governmental institutions, private sector and media organizations to achieve the fruitful outcomes that envisages for children in Sri Lanka.

8. Child Protection and Life Cycle Approach

As the life cycle approach demonstrates, the issues connected with child protection impact their childhood experiences and may impact on later stages of both childhood and adult life. It may adversely affect their own quality of parenting and the skills of nurturing due to their life-experiences of adults and consequences. Thus, the life cycle approach should be used to understand the negative impact of the child abuse not only in childhood and adulthood but also from generation to generation.

9. Privacy of Child and the Media

Privacy and confidentiality relating to an individual or group of specific children shall be ensured at all times in the context of service provision or sharing of public information. The government actively discourages reporting and giving publicity on individual instances to child abuse over mass media. In instances where there is compelling evidence based on primary observations that reporting is much more beneficial than non-reporting (for example, locating a missing child), the media may report on specific cases of child abuse. Reporting shall not take place under any circumstance on child victims, children who have lost their lives due to abuse or vulnerable children in a manner that reveals their identities or places them at greater risk. Further, all electronic and printed mass media and new media including social media shall not publish any forms of abuse, violence, exploitation, risk, malice or neglect and harm to child's personality by any advertisements, programs and all kinds of other media creations involving children.

10. Evidence-based Practices and Policies

Policies, programs, standards and services to prevent, protect children from harm and provide them with support services shall be planned and implemented on the basis of evidence and/or documentsof research conducted in Sri Lanka and within the global research literature. In addition, there shall be systematic monitoring and formal evaluation of these policies, programs, standards and services to ensure that they are effective in achieving their intended objectives, especially at the level of impact on the lives of children. The child should be protected from all kinds of facts and barriers which are against to live their childhood.

11. Professionalism and Accountability of Child Protection Services

Accountability and professionalism shall be maintained by all the stakeholders in their respective roles in relation to the protection of children, while carrying out all the policies, programs and operational procedures relevant to child protection services, including adherence to government guidelines and codes of ethics relevant to child protection. Establishment of procedures and systems necessary to ensure the accountability among government institutions relevant to children shall be included in this approach. Further, government institutions relevant to child protection shall ensure their accountability to the children, families, communities and institutions with whom they are mandated to work by establishing internal monitoring and regulatory mechanisms. Personnel with appropriate skills, knowledge and understanding of support systems are required for specialized child protection services. The government has recognized that appropriate recruitments, pre service training, in service trainings and continuous professional development are fundamental to ensure quality service provision. Further, the government has recognized the need to professionalize all institutional staff working for child protection, including personnel currently in service and those recruited in the future. Additionally, other categories of personnel playing supportive or non-specialized roles in relation to child protection shall be provided with appropriate training and support. The government is committed to ensure necessary institutional support and support services (i.e. transport, supervision, staff well-being, insurance, resources etc.) to child protection service providers to carry out their work with children, families and communities. The government is committed to protect and respond to the work related needs of and staff well-being related to work. There shall be mandatory background check-ups, soft skills and psychological screening in recruiting all persons working with children which shall be periodically evaluated when necessary. Through this process a standardization will occur across all government institutions to protect children against risk of being abused when working with children or inappropriate people being appointed to positions of responsibility or power over children. It is compulsory for all the persons working with children to be pre-trained on dealing with children.

12. Accessibility to Services

Children, their families and guardians have a right to access services and programs that are considered to promote and respond to child protection needs. These services and programs must be developed with high accessible quality (in terms of cost, physical location, information and non-discrimination etc.) and be effective to children and families (i.e. child & family-friendly procedures). The principle of accessibility includes building up the capacity of children and families to access services when needed. All the service providing stakeholders are responsible not to make the child secondary victimized.

Policy Goals

Based on all the legal provisions, matters and services not addressed directly by law implementing for child protection in Sri Lanka,

1. Protecting the child and family from all forms of abuse, neglect, exploitation and other forms of violence, empowering the child and family by facing it strongly, responding and promoting resilience through the implementation of rights and evidence-based policies, services and programs by all the stakeholders.

    I. Review, revision, repeal, formulation and enactment of laws, policies and regulatory framework relevant to child protection in Sri Lanka are conducted periodically.

    ii. Formulation of policies and laws concerning children by systematic reviews of research, surveys, studies and best practices conducted in Sri Lanka.

    iii. Carrying out routine evidence-based reviews of impact of implementation of laws and policies on the lives of children by legislators, policy-makers and government officials in improving policies and practices continuously to achieve better outcomes on child protection.

    iv. Obtaining community participation in every stage of planning and implementing all types of community-based child protection programs

    v. Conduct advisory discussions with stakeholders and community at divisional, district, provincial and national level to reform restructure institutional provisions for the services relevant to child protection.

2. Relevant interventions to develop the skill and capacity of the family and community to ensure the best interests of children victimized by all forms of abuse, neglect, exploitation and other forms of violence by providing necessary care and support by all the stakeholders through policies, standards, services and programs.

    I. Empowered civil community shall be identified as the main participatory group in ensuring child protection in Sri Lankan society.

    ii. Priority shall be given for active community contribution to make interventions more meaningful on child protection done by all the stakeholders.

    iii. Encourage and empower community on child protection mechanisms that could make impact on child protection through community engagement covering all the Grama Niladhari divisions in Sri Lanka.

iv. Capacity development through training programs for family members, peer groups, teachers and other partners enabling targeted interventions and appropriate support to prevent marginalization, stigmatization and danger within the community environment.
v. Specific or recommended minimum standards shall be maintained within child protection services. In cases where it is not, reviews and taking remedial measures where necessary are done by the National Child Protection Authority or any other authorized stakeholder.
vi. Establishing a national child protection fund to ensure child protection and development.
vii. Implementing community-based communication programs to change social behavior for an optimal social environment with maximum child protection.

3. Take actions to implement the policies, standards, services and programs within the framework for child protection that maximizes the essence of this national policy by all the stakeholders. For that, they should work to update and develop knowledge, skills and attitudes of their corporate human resources within their institutions.

i. Enhance subject related technical capacities, qualifications and career pathways for government officers performing specialized functions of child protection. Professionalizing child protection services through the development of trainings and certifications for non-specialist officers and persons performing roles related to child protection.
ii. Establishing an effective procedure for background checks and psychological screening for all government officers and persons who work directly with children.
iii. Consistent analysis of scattered data in line with ethical guidelines on primary key performance indicators across all services at every level of the child protection system, including monitoring of activities for children at risk for ensuring the protection and privacy of children and families.

4. Provision of targeted, effective and efficient services based on scientific data for vulnerable, at-risk, marginalized and invisible children and families who have the tendency of undergoing all forms of abuse, neglect, exploitation and other forms of violence through a quality, accountability and well-coordinated service procedure by all the stakeholders.

I. Developing initiatives to address risks of abuse, neglect and other forms of harm to children with disability within family, community and institutional settings.
ii. Strengthening measures to prevent and respond to all forms of child labour, including the worst forms of exploitation and trafficking.
iii. Identifying and strengthening child protection interventions in Sri Lanka's tourism industry and its related practices.
iv. Establishing appropriate support for migrants, their children and other family members to assess mitigate and respond appropriately to protection risks prior, during and after migration.
v. Establishing and strengthening new programs to mitigate protection risks for street children and to develop alternative life/ care provisions and opportunities for the learning process.
vi. Recovering and re-integration children affected by any natural or man-made disasters and strengthening efforts to ensure their protection.
vii. Ensuring the protection and care of children who are in conflict with the law and child witnesses by enforcing child-sensitive and child-friendly processes within the criminal justice system.
viii. Institutionalization of the child shall be identified as the last resort and the government shall ensure that it is done for a shorter period as possible and necessary actions shall be taken to re-integrate.
xi. The government shall regulate that all institutions providing alternative care services for children are maintained under proper registration and supervision required minimum standards are fulfilled to ensure the maximum care and protection.

5. Ensure the well-being by providing family and community based care which is well-coordinated, resource-rich, responsive, direct and indirect child protection services to ensure the protection of children who are victims of all forms of child abuse, neglect, exploitation and other forms of violence or who are vulnerable, at-risk, marginalized and invisible.

I. Establishing and strengthening effective inter-sectorial coordination mechanisms to assist in the implementation of child protection activities at the national, provincial, district, divisional and grama niladhari levels and within each other.
ii. Ensuring that well-coordinated quality services are provided through monitoring, evaluation, accountability and learning to prevent the repetition of the child protection work by clarifying the effectiveness and roles of all institutions and officers involved in child protection.

iii. Ensuring transparency, accountability, community participation and technical utilization at all levels of the overall child protection process by constructing mutual understanding and coordination with the government, local and foreign non-governmental organizations and other stakeholders, persons and community working on child protection.
iv. Establishing and developing mechanisms for effective coordination and support of government services at the national, provincial, district and divisional levels with non-governmental, private, civil, community and voluntary organizations working in child protection.
v. It shall be the responsibility of the relevant government institutions to submit proposals in the annual budget and the state shall review it and allocate necessary financial allocations for child protection and child development.

6. Strengthening the family by promoting the economic, political and socio-cultural capabilities that contribute to the building up parent-child-social relationships in order to build a secured good society through the interventions of all stakeholders.

i. Ensuring that the use, sale and promotion of tobacco, alcohol and drugs on any premises where there are child-related programs implemented by any institution and prevent publicity on all forms of tobacco, alcohol and drugs on media.
ii. Identifying the need to provide age appropriate sex education to each child and taking all the necessary steps to impart that knowledge to the children.
iii. Ensuring that all parties take steps to confirm that every child is educated in a child-friendly environment and that they grow, develop and protect themselves in a same environment and change stressful and competitive education pattern to a child-friendly education system.
iv. Establishing and strengthening interventions and programs that ensure the safety of Internet communication tools.
v. The principal and teachers in the school, parents and caregivers at home and all adults in the society shall be responsible for the development of the psycho-social well-being of every child.

Policy Recommendations for Child Protection in Sri Lanka

I. The government, local and foreign non-governmental organizations or private or any other institution or organization shall give priority to children in formulating its policies and programs.

II. Taking necessary actions to foster this policy by establishing a multi-disciplinary training council and knowledge exchange system with equal rights to the stakeholders working on child protection to continuously improve the quality of services.

III. Introducing evidence and rights based child protection planning and outcome-based implementations to all stakeholders to raise the existing standards in line with local and foreign indexes.

VI. All the stakeholders shall ensure that the relevant interventions are made for the fundamental principles in the Convention on the Rights of the Child namely non-discrimination, the best interests of the child, the right to life, the right to survival, development and the right to participation in ensuring the child's right to protection.

Implementation of the Policy

Mechanism for implementation of the national policy

The enforcement of National Policy on Child Protection will be achieved through the establishment of a high-level National Steering Committee responsible for coordinating and enforcing the national action plan on child protection and its implementation through the government.

- **Steering Committee for the National Child Protection Policy**

The implementation of the National Action Plan will be supervised by a high-level National Committee. The Committee will be chaired by the Secretary to the Ministry in charge of Child Affairs and the Chairman of the National Child Protection Authority the Secretary of this committee. The members of this committee are an officer holding a post not less than the post of Senior Assistant Secretary nominated by the Secretary to the Ministries relevant to the subjects decided by the Secretary to the Ministry of Child Affairs and the Secretary to the Provincial Ministry Child Affairs. The Commissioner of Probation and Child Care Services, Commissioner of Labor and Chairman/ Director General of the National Authority for the Protection of Victims of Crime and Witnesses are ex-officio members of this committee.

The National Child Protection Authority will facilitate the convening and functioning of this Steering Committee. The Patron of this Committee will be the President, the Prime Minister and the Minister in charge of child affairs.

- **Panel of Experts to provide technical guidance and assistance to the National Steering Committee**

An independent panel of technical experts representing all relevant disciplines will be appointed as decided by the Chairman of the National Steering Committee. Also, members of the Board of Directors of the National Child Protection Authority will be ex-officio members of this circle. Apart from that, the Secretary of the National Steering Committee nominates covering the representatives of international non-governmental organizations for membership in this circle. The circle of experts is responsible for guiding the implementation of the National Action Plan on Child Protection, which is relevant to the objectives of this policy. The circle of experts compiled from this composition will report directly to the Secretary of the National Steering Committee on the Action Plan for Child Protection Policy.

- **Guidelines for the preparation of the National Action Plan on Child Protection**

The preparation of the National Action Plan on Child Protection (NAPCP) will be facilitated by the National Child Protection Authority on behalf of the Ministry for the operational of Child Affairs and will follow the below facts.

The initial Action Plan on Child Protection is for a five-year period and will be further implemented through five-year action plans covering the entire duration of this policy.
The National Action Plan on Child Protection contains components applicable to all national and provincial Ministries, Departments and other government institutes that are directly or indirectly involved in child protection, their well-being, healthy growth and development.

Action plans prepared in relation to the components of all National and Provincial Ministries, Departments and other Government Institutions should be submitted to the Secretary of the Steering Committee for inclusion in the National Action Plan on Child Protection. Sectorial subject areas shall be identified when making this entry.

The National Child Protection Authority will provide the necessary technical assistance and facilities to the above government institutions to streamline their components in the action plan in line with the principles outlined in this policy. The National Child Protection Authority will assist all the stakeholder organizations to coordinate and compare their plans with each other.

The National Action Plan on Child Protection, which has been developed multilaterally and bilaterally with stakeholder organizations, is an ongoing process of updating with necessary changes. When considering the scope of assigned duties and the complexity of the work to be done with a large number of relevant departments, the updated annual planning shall be prepared by all the government institutions annually, taking into account the progress of the work.

The Minister in charge of the subject of child affairs will present the five year National Action Plan on Child Protection to the Cabinet for the approval on allocation of resources for implementation.

Supervision and Monitoring

Coordinating and observation mechanism for the National Action Plan on Child Protection

The National Action Plan set according to the requirement of the National Policy on Child Protection is supervised by the National Steering Committee. Multi-sartorial and intergrated service approach of all the stakeholders involved in child protection will be supervised and monitored by this.

Implementation of the National Action Plan is supervised and monitored by an operational committee consisting of the Provincial Minister in charge of child affairs as the chairman, Provincial Secretary as the secretary, Secretaries to the Provincial Ministries and the relevant Senior Administrative Officers. Governor of the Province will be the patron.

As per the relevant framework of this policy, Implementation of National Action Plan on Child Protection will be supervised by Independent Technical Circles consisting of subject-related experts convened by the National Child Protection Authority at district, divisional and provincial level through child protection mechanisms active in district, divisional and provincial vise. Provincial technical circle will directly report to National Independent technical Circle of national action plan of child protection.

Definitions of Key Terms

The key terms are defined in relation to the terms of this policy are as follows.

1. **Child -** A person under 18 years of age

2. **Child Protection** - A process that includes effective procedures and structures designed to respond against all forms of child abuse including violence, exploitation, neglect and the vulnerability in the event of crime.

3. **Child abuse -** Child abuse means breach of any provision of Sections 286A, 288, 288A, 288B, 308A, 360A, 360B, 360C, 363, 364A, 365, 365A or 365B of the Penal Code,

   Any provision of the Employment of Women, Young person's and Children Act,

   Any provision of the Children and Young persons ordinance

   The Regulation relating to compulsory education made under the Education Ordinance

and an act or omission committed in regard to a child, and the includes involvement of, a child in armed conflict which is likely to endanger the child's life or is likely to harm such child physically or emotionally.

4. **Family -** primary social group consisting of parents and their children

5. **Child victim -** means a child who experiences any physical or mental, emotional, economic or any other abuse, harm, defect or disability as a result of an act or omission that is under child abuse

6. **The best interests of the child -** The best interests of the child include the following facts.

   - Views and expectation of the child
   - The identity including age, gender, personal history and background of the child
   - Family background and family relationships of the child
   - Social relationships between peers (peer groups) and adults
   - Risky situations - (Risks faced by the child)
   - Caring methods, tolerance and power
   - Skills and changing capacities of the child
   - Rights and needs on health and education
   - The growth of the child, gradual transition to his/ her adulthood and to an independent life.
   - Other specific needs of the child

7. **Domestic violence -** An offense or wigging committed or made by a relevant person in or out of the home environment that arises from personal matter between the victim and the relevant person.

8. **Alternative care -** The provision of formal or informal care to a child who is without parental care either by a decision of the court or an institution with such authority or by parents/ guardians or the spontaneous caregiver in the absence of parents.

9. **Disaster -** Natural disasters that are beyond the control of human beings, disasters associated with human activities, and disasters caused due to technical failure of the equipment in any system with or without human intervention.

10. **A child with a disability -** A person with a disability refers to a person who is unable to fulfill all the needs of life, in whole or in part, as a result of anyinnate or non-innate defect of physical or mental abilities.

11. **The Rights of the Child -** the rights applicable the protection of the United Nations Convention on the Rights of the Child.